

2105
ΣΤΑΧΤΟΛΟΓΙΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
Κατὰ πάροδον διατριβῆς
Συντεθεῖσα

Παρά τῇ πῆς ἐν Κωνσταντινῇ Σχολῇ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Σοφολογιστῆς Κυεῖς

ΣΕΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΡΑΙΟΥ.

Τὰ νῦν πρῶτον Τύποις ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ. 1810.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΛΥΚΕΙ

Τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΜΟΤΣΟΙΣ.

Τῆς Γραμματικῆς τέχνης πρὸς πᾶσαν λογικὴν μάθησιν καὶ ὁπισθὴν συνφεχέσης, ἥτε παντοία ρησις, δυσερῆς, καὶ ἡ ἀκρότης δυσέφικτος. ὧν-
 θεντοι πολλοὶ τοῖς ἐφιεμβροῖς ἐκμαθεῖν, δὴμαρτα
 δέναι κατεπαδεσσαν. Ἀλλὰ περὶ μὲν κλίσεως καὶ
 χηματισμῶ καὶ ραφῆς εἶπεν προσωδίας πολὺν κα-
 ταβαλόντες πόνον, κανόνας καὶ τύπας ἀποχρόντως
 ἐξεύχοντο. ὀλίγα δὲ περὶ συντάξεως λόγῳ ραφῇ
 παρέλιπον. οὐδὲ γὰρ Μιχαὴλ ὁ Σύγκελλος περὶ
 μόνης συντάξεως τῶν μερῶν τοῦ λόγου πραγματου-
 σάμενος, ἔπε ὁ δεινὸς Ἀπολλωνίος, τέλεον ἐξεργά-
 σαντο. Θεόδωρος δὲ ὁ Γαζῆς ἐκ τῶν καὶ μετ' αὐ-
 τὸν περὶ πάσης τῆς τέχνης προσέμελος εἰπεῖν, ἄ-
 ριστα ἐξετέλεσεν· ἀλλ' ὡς τὰ τῷ Θεοδώρῳ, ὡς ἔφη
 τις δεόμενα δηλῶς κολυμβητῶ. ἔκτοτε ἔν τοῖς ἀρχο-
 μένοις ἐκμανθάνειν τὰ μὲν ἐκ τῶ Λασκάρεως, τὰ δὲ
 ἐκ τῶ Συγκελλοῦ Μιχαὴλ, ἄλλα δὲ ἐκ τῶ Ἀπολλωνίου
 ἀπελῶς καὶ συν πόνῳ καὶ κατὰ τύπον περὶ συντά-
 ξεως τῶ λόγου ἐδιδάσκετο. ἐπειράσατο μὲντοι ὕπε-
 ρον περὶ ταύτης διδάξας πλατύτερον ὁ πάνυ περι-
 κλέεστος Ἀλέξανδρος ὁ Μαυροκορδάτος, καὶ με-
 τ' αὐτὸν ὁ οὐσιώτατος καὶ σοφὸς Ἀναστάσιος Γόρδιος
 ἐν ἀφύροις κλάσσει μαθητῶν, πολλὰς καὶ ἀφύρας
 πρὸς διύαμιν καὶ τάξιν αὐτῶν ἀπέλιπε γραμματικὰς
 ὑπομνήσεις· ἀλλ' ὡς ἔτι προσδεῆς ἡ διδασκαλία.

τέως ἀλλ' ἔν ἔργον μέγα δὴ ἑαυτῷ προσησάμηνος
ὁ ἐν λόγοις καὶ ὁσιόπτι ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει προεπα-
κμάσας Νεόφυτος ὁ Πελοποννήσιος, τὰς ἀφορμὰς ἐκ
τῶ ἐν Πάτμῳ βίολβίῳ Διδασκάλῳ Μακαρίῳ λαβὼν,
τὸ περὶ συντάξεως Βιβλίον τῷ Θεοδώρῳ εἰς πλάτος
διηρμηνεύσε σαφηνίσας, ἀεῖσα ἐπακειρώσας, καὶ
τὸν πάντα πληρώσας λόγον περὶ λόγῳ συντάξεως,
ὅτε καὶ ὁ φερεπονώτατος τῆς ἐν τῇ Κωνσταντινουπό-
λει σχολῆς Διδάσκαλος Ἀνανίας πολὺ καταβαλὼν
πόνον περὶ συντάξεως καὶ δυνάμεως τῷ τῷ λόγου
μορίῳ συνέγραψε, λαβὼν δὴ τὰς ἀφορμὰς παρὰ
τῷ σοφῷ Διδασκάλῳ Δωροθέῳ τῷ Λεσβίῳ. Ἐκ τούτων
ἐν ᾧ φιλόμοισι, ἔχετε νῦν πᾶσαν διμάρειαν, πᾶ-
σαν ἀκρίβειαν, πᾶσαν δαφίλειαν τῷ περὶ συντά-
ξεως λόγῳ· ἀλλ' ἐν τῷ πιετῷ ὀρυτάτῳ χωρίῳ τῆς
διφορωτάτης παγκαρπίας διῶν ποτε καλῶ, εἶπε
τις ἀσαχὺς παρῶπται, συλλέξας, προσφέρω ὑμῖν
τὸ μικρὸν κατ' ἐμὲ ἐμὸν τετὶ δράγμα. Δέξασθε
ἐν διμυρῶς καὶ ταῦτα, ὡς εἴ τις καὶ ὅς αὐτῷ ὑμῖν
ἐνησις ᾔνοιτο.

Ὁ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σχολῆς
Διδάσκαλος τῷ Ἐπιστημῶν
Σέργιῳ ὁ Μακραίος.

ΣΤΑ.

ΣΤΑΧΤΟΛΟΓΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Κατὰ παράδομον διατριβὴς τῷ Διδασκάλῳ
τῷ Ἐπιστημῶν Σέργιῳ Μακραίῳ.

Τ Μ Η Μ Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Τῶν ὀκτὼ μερῶν τῷ Λόγῳ τὰ πρῶτα καὶ κυριώ-
τατα Ὀνομα ὄσι καὶ Ῥῆμα. ταῦτα γὰρ καὶ μόνῃ πεφύ-
κασιν λόγον ὑποτελεῖν. συντάσσεται δὲ ἐν τῷ λόγῳ
ὄνομα ὀνόματι, ἢτοι ὁμοιοπῶπως καὶ ὁμοιαιδίμως
καὶ ὁμοῦλως, ὡς τὰ ὀπίθετα πῶς οὐσιαστικοῖς, ἢ
πλαγίως καὶ πτωτικῶς, καὶ τῷ τετραχῶς ὡς εἴρηται
(1) ἢ παραθετικῶς καὶ κατ' ὑποταγὴν καὶ ὑπεροχὴν
τῷ πρὸς τι, ἢ διαφορετικῶς, ἢ κατ' ἰσότητα τῷ
πρὸς τι, ἢ συμπεδοχικῶς, ἀλλ' ὥστε ὄνομα ὀνόμα-
τι καὶ κατ' εὐθείαν συμφανεί, τῷ εὐσιαστικῷ τὸ ὀπί-
θετον, καὶ πλαγίως καὶ πῶσιν πρὸς ὄνομα ὑποδι-
δεται, ἔως αὐτῶς ὄνομα κατ' εὐθείαν πῶσιν ῥῆ-
ματι συνέρχεται, καὶ ὄνομα πλαγίως πῶσεως πρὸς
ῥῆμα φέρεται. τὸ μὲν οὖν κατ' εὐθείαν ὄνομα ἐκ
πρῶτου, τὸ δὲ καὶ πλαγίαν πῶσιν ἐκ τρίτου ἐν τῷ
λόγῳ λέγεται, πρὸς τὸ ῥῆμα ἐκάτερον παρατιθέ-
μενον. ἢ δὲ πῶσις μεταβατικὴ προσωνομάζεται.
τὸ γὰρ ῥῆμα ἢτοι μεταβατικόν ὄσιν ἢ ἀμεταβατον. καὶ

ἀμε-

(1) Ἐν τῇ κατὰ τὸν Θεόδωρον Ἐκδόσει.

ἀμετάβατόν ἐστι τὸ μὴ δεχόμενον πῶσιν, ἥτοι τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ὑπαρξιν ἢ ἐνέργειαν ἢ πάθος ἢ ὅλως ἔξιν σωῆσθαι ἐμφαῖον. μεταβατικόν δὲ τὸ μεταβιβάζον εἰς ἄλλο ἥτοι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα τῷ ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος. συνερχόμενον τίνυν ἐκ πρώτης ὄνομα ῥήματι ἀμεταβάτῳ, ἢ μεταβατικῷ προσλαβόντι ἐκ τρίτης πῶσιν, λόγον ποιεῖ ἀπλὸν.

Διαίρεσις τῷ Λόγῳ.

Ὁ γὰρ λόγος διαιρεῖται ἐν πρώτοις εἰς ἀπλοῦν καὶ συγκείμενον. ὁ δὲ ἀπλὸς εἰς μεταβατικόν καὶ ἀμετάβατον. ὑποδιαιρεῖται δὲ ὁ μεταβατικὸς εἰς τὸν κατ' ἐκπομπὴν, κατ' εἰσπομπὴν, καὶ κατὰ περιποίησιν. εἰς ποσαῦτα γὰρ εἶδη διήρηται τὸ μεταβατικόν. ῥεῖς δὲ καὶ αἱ πλάγαι πῶσεις. τοῖς μὴ οὐ κατ' ἐκπομπὴν πρόσκειται ἐκ τρίτης ἢ αἰτιατική, τοῖς δὲ κατ' εἰσπομπὴν ἢ γενική. ἢ δοτική δὲ τοῖς κατ' περιποίησιν. Τίνα δὲ κατ' εἶδος ἕκαστα, καὶ ἐφ' ἑς ἀνάγεται τύπος εἴρηται ὑποχρώντως, ἐν τῇ τῷ Θεοδώρῳ Γραμματικῇ.

Περὶ Συγκειμένων.

Τῶν δὲ ἀπλῶν ῥεῖων τέτων λόγων ἕκαστος προσλαμβάνει καὶ συνδέσιν ἐκ τῆς περὶ ἕκαστον ἐπιθεωρημένων περυσιατικῶν. ἢ ὅν μὴ τὸ πάχον πρόσωπον καὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν πρᾶγμα συνεκτίθῃσιν ὁ λόγος, ἢ καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἢ καὶ τὸν χρόνον κατ' ὃν, ἢ καὶ τὸν ῥόπον δι' ἧς, ἢ καὶ τῷ αἰτίαν καὶ ἢ τίνα, ἢ τὰ πλείω, ἢ πάντα ὁμῶς.

Διαίρεσις τῷ Συγκειμένῳ.

Ὁ δὲν καὶ διήρηται τὸ συγκείμενον εἰς διαβατικόν, αἰτιολογικόν καὶ ἀπλῶς ἐλλειπτικόν πρῶτον ὀργανικόν καὶ ῥοπικόν, εἰς ἐλλειπτικόν. δεύτερον εἰς ἀπαρεμφατικόν καὶ συγκατηγορηματικόν.

Καὶ ἄλλως.

Τοῦ συγκειμένου τὸ μὴ εἰδικόν ἐστι τὸ δὲ πληρέστερον, τὸ δὲ πλήρες. πᾶσα ἐν τέτῳ πλήρωσις ἐκ τῆς περυσιατικῆς, ἢ τίνα εἰσι πρόσωπον, πρᾶγμα, χρόνος, τόπος, ῥόπος, αἰτία. τίς ὅν τί, πότε, πῶς, πῶς καὶ ἑκάτ' πεποιήκων, ἴσεται διηλώσας ὁ λόγος.

Περὶ τῷ διαβατικῷ Συγκειμένῳ.

Ὁ διαβατικὸς ἐν συγκείμενῳ λόγος ἥτοι τὸ κατ' ἐνέργειαν πρᾶγμα μεταβιβάζει ἐπὶ τὸ πρόσωπον οἶον, διδάσκαυσε γραμματικά, δίδωμί σοι χρυσίον, ἢ ἀνάπαλιν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸ πρᾶγμα οἶον, ἀξιώσω τιμῆς. ὅτι δὲ προσλαμβάνων τὸ κατ' ἐνέργειαν πρᾶγμα συσέλλει καὶ ὀρίζει πλατυτέραν καὶ ἀόριστον ἔσαν τῷ ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος, εἰδικῶς αὐτὸν ἔχει προσωνομίαν. παῦν ὅν τὸ ὀρίζον καὶ συνάγον εἰδοποιεῖ πως, καὶ μορφή τις καὶ εἶδος ἕκαστος ὁ ὅρος. καὶ ἢ πῶς τῆς ἐπιθέτων τῷ αὐτῷ ἔχει τάξιν εἰδοποιός τις ἔσα τῆς ἐπιαστικῶν. εἰληπταὶ δ' ἐκ τῶ σαφές ἐστι καὶ ἑκτέλειται ὁ λόγος διαβατικὸς καλέμενος. γίνεται δὲ κυρίως ἢ διαβάσις τιθεμένη τῷ κατ' ἐνέργειαν πρᾶγματος εἰς αἰτιατικῶς.

κλή. οἶον, διδάσκω σε γραμματικά, δέομαί σε τὰ δίκαια, δίδωμί σοι χρυσίον. εἶδη ἐν τῷ τῷ ξία ὅσα καὶ τὰ ἀπλῆ.

ἴσμεν ὡς τὸ ῥαβδωτικὸν συγκείμενον ἴδιον τῷ μεταβατικῶν ῥήματων· τὰ δὲ λοιπὰ κοινὰ καὶ τοῖς ἀμεταβατοῖς.

Περὶ τῷ ἔλλειπτικῷ πρώτῃ.

Τὸ ἔλλειπτικὸν πρῶτον ῥητικῶν ἐπαγομῆνυν τῷ ῥήματι ἐκ τετάρτου ἔχει δυνάμειντος συνωνυμίας προθέσεως ἢ ἄλλῃ μορῇ, ἢ τὸ αἴτιον ἀπλῶς, ἢ ῥέξασιν καὶ λύσιν, ἢ κοινωνίαν καὶ πλήρωσιν ἁπτόντος, ἢ μέρος, ἢ ποσὸν ὠρισμῶν καιρῷ σημαίνεσαν. ὅθεν καὶ ὅτε μὴ αἰτιολογικόν, καθόλου δὲ ἔλλειπτικὸν ὀνομάζεται.

Περὶ Πτώσεωρ ἐκ πρώτου περὶ Γενικῆς.

Οὐ μόνον γὰρ ἡ ῥητική, ὥς σημαντική ἐν τῷ λόγῳ λαμβάνεται, εἰ καὶ ῥητικὴ εἶρηται, ἀλλ' ἐστὶ καὶ κτητική, ἥτοι κτηματολογέσα, ἢ κτητορολογούσα, καὶ παρὰ ταῦτα ἐνεργείας καὶ πάθους σημαντική, ταυτὸν εἰπεῖν τῷ ἐνεργῆντος καὶ πάχοντος διλωτική, καὶ προσέτι αἰτιολογική, καὶ τὸ ὅλα σημαντική, ἥτις καὶ διαιρετική, μᾶλλον δὲ διαιρετὴ αὐτῇ, καὶ τὰ μέρη ἐμπαλιν καὶ τὴν κοινῶς λεγομένην συνεκδοχικῶν, καὶ ἀπλῶς χετική. διὸ καὶ τὰ ῥήματα, ὅσα μὴ καθαρὰ τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ συμμνηστικῶν πάθει σημαίνουσιν ἐκ ξίτε ῥητικῶν δέχονται. ἡ γὰρ ῥητική, ἢ μὴ ἐκ ξίτε πρὸς τὴν ἐνέργειαν

γίαν τῷ δρῶντος ὑποπέπτωκε πάχοντος ἔχει δὴ λῶσιν, ἢ δὲ ἐν τοῖς παθητικοῖς τὸ προὔφεσος κατ' ἐνέργειαν πρόσωπον ὑποδέχεται ἐνεργουῦτος ἔχει σημασίαν, ὥς καὶ ἐνεργητική καὶ παθητική αὐτὴ κληθεῖν παρ' οἷς μὴ τὸ πάχον, παρ' οἷς δὲ τὸ ἐνεργῆν ὑποδιῆσα. εἴθιστοι καὶ τοῖς κατ' εἰσομπλῶν συλλάσσεται ῥήμασιν, ὡς δεχομένη καὶ ἀντιπέμπουσα τὴν ἐνέργειαν.

Περὶ Γενικῆς αἰτιολογίας.

Αἰτιολογεῖ δὲ ἡ γενική, ὥσπερ μετὰ τῷ προθέσεωρ προσκειμένων, τὸ ποιητικόν, τὸ ὑλικόν, τὸ εἰδικόν, τὸ τελικόν, τὸ ὀργανικὸν αἴτιον, οἷον πρὸς Θεὸν τὰ ἀγαθὰ, εἰς ὑέλου ἢ κύλιξ, οὐ πρὸς ἰατρὸν σοφῶν, ἐφ' οὗτος ταχθεῖτες, ὑπὲρ δόξης θανεῖν, διὰ λίθου ἀπέκτεινε, μετ' ὀργῆς ποιεῖ, οὐτω καὶ ἔλλειπτικῶς ἐν συγκειμένῳ λόγῳ, ποτὲ μὴ τὸ ποιητικὸν σημαίνει, οἷον δέομαί σε τῆς χρείας. αἴτιον γὰρ ποιητικὸν τῆς δεήσεως ἢ χρείας. ὡσαύτως αἰτιώμαι σε ὁμιλίας, καὶ κατηγορεῖ σε κλοπῆς. τὸ δὲ μεμφομαί σε ἀχαρείας εἰδικῶν ἔχει αἰτίαν, καθ' ὃ δηλοῦσι ἀχαρείων. τὸ δὲ διδάσκω σε τὰ καλὰ, τελικῶν. τὸ δὲ ἀνῆμαι πυρὸς σαπύρων ξίων, ὀργανικῶν.

Δῆλον τοίνυν ὡς ἔλλειπτικῶς δηλεῖται παῦν αἴτιον. τὸ δέ τοι ὀργανικόν καὶ ὅλας ῥητικόν εἰ καὶ αἰτιατικὴν φιλεῖ, δοτικὴ μάλιστα χαίρει.

Περὶ Δοτικῆς.

Ἡ δὲ δοτικὴ, ἢ μὴ χάειν καὶ περιποιήσιν σημαίνει περιποιητικὴ καὶ χαριστικὴ ἀκεί, ἢ δὲ πὴν ἐνέργειαν τῷ δράντος ὑποδέχεται, καὶ παθητικὴ ἀνρῆσθαι, ἔστι δὲ καὶ αιτιολογῶσα τὸ εἰδικὸν καὶ ὀργανικὸν αἷτιον, καὶ ἀπλῶς ὁπτικὴ, καὶ χρόνου σημαντικὴ καὶ συλλεκδοχικὴ τῷ ὅλῳ μέρος προσδιορίζουσα.

Περὶ Ἀιτιατικῆς.

Ἡ δὲ αἷτιατικὴ κυρίως ἔστι παθητικὴ, ὅτι ἐν τοῖς ἀπλῶς ἐνεργητικοῖς, τὸ ὑποπεπτωκὸς καὶ δεχόμενον πὴν ἐνέργειαν αὐτῇ παρῖσαν βέλεται. αἷτιατικὴ δὲ γίνεται προσλαβῶσα πὴν ἔχει πρόθεσιν. συλλεκδοχικὴ μὴ τοι λέγεται καὶ ὁπτικὴ καὶ χρόνου σημαντικὴ μὴ προσκειμένης, συλλεπινουμένης δὲ προσθέσεως.

Περὶ ὀργανικῆς Συγκειμένης.

Τὸ μὴ ἐν αιτιολογικὸν ἢ ὅλως εἰπεῖν ἑλλειπτικὸν πρῶτον συγκείμενον ἐκ τετάρτης προσκειμένης πὴν γενικῶς ἔχει, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ ὀργανικὸν καὶ ὁπτικὸν δοτικῶς ἐκ τετάρτης προσλαμβάνει. οἷον, διδάμι σοι χειρὶ, δέομαί σο ὅλη ψυχῇ, διδάσκω σε τύχη αγαθῇ. ἀλλὰ καὶ φθόνῳ ἐκ ἐπαινεῖ Κλέων τ' αγαθά.

Περὶ τῷ δαυτέρῳ ἑλλειπτικῷ.

Τὸ δὲ ἑλλειπτικὸν δαυτέρον συγκείμενον αἷτιατικῶς ἐκ τετάρτης προσλαμβάνει ἑξῶς ἢ χρόνον σημαίνουσαν.

Περὶ τῷ ἀπαρεμφατικοῦ Συγκειμένης.

Τὸ δὲ μετ' ἀπαρεμφάτου συγκείμενον ἐξημεμένον ἔχει τῷ μεταβατικῷ ἢ ἀμεταβάτῳ ῥήματος ἀπαρέμφατον ἢ τοι εἰδικὸν ἢ τελικόν.

Περὶ Ἀπαρεμφάτου.

Τελικῶς δὲ τὸ ἀπαρέμφατον ἢ ὀνοματικὸν ἔστιν, ἢ εἰδικόν, ἢ τελικόν. τὸ μὴ ἐν ὀνοματικὸν ἀπαρέμφατον, ὡς ὄνομα καὶ ὀνόματι συλλάσσεται. οἷον, καλὸς ἰδεῖν, καὶ ῥήματι μεταβατικῷ, οἷον φιλεῖ ἀναγινώσκειν. ἐν δὲ τῷ συγκειμένῳ λόγῳ συλλεπασόμενον, ἢ πὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος ἢ ἀπλῶς πὴν ἰδιόπται τῷ ῥήματος προσδιορίζει, καὶ εἰδικὸν λέγεται, ἢ τῆς πωρῆσεως τὸν σκοπὸν εἰς τὸ τέλος μὴ τῷ προσδιορισμῷ συλλεκτικῇ, καὶ τελικὸν ἀκεί ἰδιαίτερας τυχὸν κλήσεως. εἴθεντοι διττὸν τὸ ἔξ ἀπαρεμφάτου συγκείμενον ἢ εἰδικὸν ἡγεμῆρου μάλισα γνωστικῷ, ἢ δοξαστικῷ, ἢ λεκτικῷ καὶ ἀφηγηματικῷ ῥήματος, ἢ τελικὸν ἐφετικῷ, καὶ ὀρεκτικῷ, καὶ δαινητικῷ, καὶ ὅλως εἰπεῖν πρακτικῷ ῥήματος ἡγεμῆρου.

Περὶ συγκατηγορηματικῆς Συγκειμένης.

Ὅσακις δὲ ὑπὲρ ῥήματι προσκεῖται τῷ ῥήματι, προσρηματικὸν κληθεῖν αὐτὸ συγχείμενον. ὅτε δὲ τις πῶσις μὴ προθέσεως προσσποδίδεται τῷ ῥήματι ἐπεροτελεῖς αὐτὸ λέγοιτο. αἱ γὰρ προθέσεις ἐτέροις συμερχόμεναι τῷ σημασίαν ὅπερ ἔστι τέλος τῶν φωνῶν ἐναλλάσσουσιν, ἰδίαν ἄρα κατ' αὐτὰς σημασίαν ἔχουσιν. τὸ σύνολον δὲ ποι, τε, τε δηλαδὴ ὑπὲρ ῥηματικῶς καὶ τὸ πτωτικῶ μετὰ προθέσεως συγχείμενον συγκατηγορηματικὸν καλεῖται.

Περὶ διασολῆς τῆς Συγκειμένης.

Ὅπως οὖν καὶ τοσαυταχῶς ὁ συγχείμενος λόγος συντιθέμενος κατ' αὐτὴν περιστατικῶν ἑκκεῖται, καὶ συγχείμενον εἰδικὸν ὀνομάζεται. ἐπεὶ δὲ πληθύνονται περὶ ἑκάστων αἱ περιάσεις, καὶ ὅτε μὴ πλείους, ὅτε δὲ πᾶσαι συνιῆσαι καὶ τὴν κατ' αὐτὰς συντιθέμενον λόγον, συγχείμενον πληρέσερον, ἢ ὅλως πλήρες ἀποτελεῖσι. καὶ συγχείμενον ἄρα πληρέσερον ἔστι, λόγος πλείους παρεμφαίνων περιάσεις. συγχείμενον δὲ πλῆρες τὸ πᾶσας περὶ ἑκάστων θεωρημένης περιάσεις συλλαβὸν ἐν τῷ λόγῳ, τῶ συγκερικῶ ἐλαττον ἀντικρυς τῶ δετικῶ δηληντος.

Περὶ ἀλλαγῆς καὶ μεταπτώσεως τῆς Συγκειμένης.

Ἐκ τούτων ἐν δῆλον, ὅτι πᾶν τὰ συγχείμενα παρὰ τὸ ἑσβατικὸν θάττον αὐτὰ μεταβάλλοι μετα-

πε-

πέσονται εἰς τὸ συγκατηγορηματικόν. τὸ γὰρ αἰτιολογικόν, ἢ ὅλως τὸ ἐλλειπτικὸν ᾧ τῶν προσλαβόντων ἔξωθεν ὑπονοεμῶν πρόθεσιν ἢ μόριόν τι, ἀπὸ τῶ ἐλλειπτικῶ γέγονε συγκατηγορηματικόν. οἷον, διδάσκω σε ἐνεκα τῆ καλῆς, καὶ δέομαι σε ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέμαι τὴν βίβλον ἑξ ἑκα δραχμῶν, καὶ πληρῶ τὴν φιάλῃ ἐξ οἴνου ἀνδοσμῆς, καὶ πίνω ἐξ οἰκείων ὑδάτων. κατὰ τὸν ὅμοιον αὐτὸν ἔσπον καὶ τὸ ὀργανικὸν αὐτῶς μεταβάλλοι. ἐν χειρὶ ἔπαισεν, ἐν πελέκει καὶ λαχέτηρῳ, ὁ μὴ ποιηρὸς δοῦλος τὰ δεσπότη, οἱ δὲ ἀσεβεῖς τὰ θυσιασθήρια τῶ Θεῷ καθεῖλον. καὶ ὀλοφύχως ἠγάπησά σε, καὶ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ διδάσκω σε. τὸ δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον τῶ ἔξωθεν προσνοεμῶν κατὰ, προσκειμῶν λαβὸν, αὐτὸς ἐπεροτελεῖς ῥηθήσεται. τὸ δὲ ἀπαρεμφατικὸν συγχείμενον μεταβάλλοι αὐτὸ διὰ ἀναλύσεως. ἀναλύεται δὲ τὸ μὴ τελικὸν διὰ τοῦ ἵνα εἰς ὑποτακτικὸν ῥήμα, τὸ δὲ εἰδικὸν διὰ τῶ ὅτι εἰς ὀριστικόν. φανερόν δ' ὅτι καὶ διὰ τῆς ἰσοδυνάμων πύτους μορίων. ὁ αὐτὸς ὅν λόγος ἔστι τάττω σε ἀπογεῖναι τῶ ἄλλων, τῶ τάττω σε, ἵνα ἀπογεῖ τῶ ἄλλων. ἀλλ' ὁ μὴ συγχείμενος ἔστιν ἐξ ἀπαρεμφάτου ἥτοι συγχείμενον τῶ τελικῶ ἔστιν, ὁ δὲ συγχείμενον τῶ τελικῶ ἔστιν, ὁ δὲ συνημμένον δύο λόγων, ἠνεμῶν καὶ ἐπομῶν. ὁμοίως καὶ τὸ φασὶ ἐληλυθέναι τὰς περὶ τὸν βασιλέα, αὐτὸς ἔστι τῶ φασὶν ὅτι ἐληλυθασιν οἱ περὶ τὸν βασιλέα. ἀλλ' ὁ μὴ συγχείμενος ἔστιν ἐξ ἀπαρεμφάτου εἰδικῶ, ὁ δὲ ἔστι συνημμένον δύο λόγων, περὶ ὃ εἰρήσεται ἐν οἰκείῳ τόπῳ.

Περὶ τῆς ἐν μεταβολῇ τῆς σωτάξεως ἔν
ἐν διαφοροῖς ὡς εἶπεν τῆς λόγων
ἰσοδυναμίας.

Μετὰ τῆς ἄλλων καλῶν, ὅσα ἐπανθεῖ τῇ ἑλληνικῇ ὁφραδείᾳ, καὶ τὰ τοῖς ἰδιαίτετα προσέσειν, ὅτι ποικίλως οἶδε σὺν χάρισιν ἐρμηνεύειν τὸ αὐτὸ ἰσότην. εὐθύνονται ἐναλλάττει τὰς σωτάξεις καὶ πληθύνει τὰς λόγους, τὰ αὐτὰ ἄλλως καὶ ἄλλως φθεγγομένη. ὥστε τοῖς ἄνθρωποις γλιχομένοις ἀπάσης τῆς ἐλληνικῆς ὁφραδείας ἀναστροφῆς τὰς καλλιρρόους πηγὰς, μὴ ῥαδίως τὴν φέρουσαν ἐξελίσκειν, πληθυνομένων ἐπ' αὐτὰς καὶ συγχεομένων τῶν ἀφ' αὐτῶν. ἐκ ἄρα σκοπεῖ ἀπο γρομφοῖς ἐνταῦθα, ὀλίγ' ἄλλα καὶ περὶ ἰσοδυναμίας τῶν συγχεομένων λόγων εἶπεν, διελέσσι τὸν συγχείμενον περιστατικῶς, εἰς τὸν δευβατικόν, εἰς τὸν σημαντικὸν χρόνον, εἰς τὸν σημαντικὸν τόπον, εἰς τὸν σημαντικὸν ὅρον, καὶ εἰς τὸν αἰτιώδη.

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῆς
δευβατικῆς.

Ὁ μὲν οὖν δευβατικὸς συγχείμενος λόγος μόνον εἰς τὴν παθητικὴν συντάξιν δέχεται τὴν μεταβολήν, μὲν ὁ αὐτὸς τῇ σημασίᾳ. οἷον, ὁ Φιλόπορος διδάσκει τὸν Πέτρον γραμματικά, ὁ Πέτρος διδάσκεται ὑπὸ τοῦ Φιλοπόρου γραμματικά. διδωμί σοι χρυσίον. δίδεται σοι χρυσίον. ἀξιῶ σε τιμῆς, σὺ ἀξίη παρ' ἐμὲ τιμῆς.

Πε-

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῆς
χρονικῆς Συγχεομένης.

Τὸ δὲ χρονικὸν συγχείμενον καὶ διὰ τῆς τειῶν πτώσεων πέφυκε συγχεῖσθαι, ἥτοι ἑλλειπτικῶς, ἢ καὶ συν' ἀποθέσει· ἀλλὰ καὶ δι' ἐπὶ ῥήματων. εὐθύνονται ποικίλῃ μὲν αὐτῇ ἢ μεταβολῇ, πολυτρόπος δὲ καὶ ἡ ἰσοδυναμία. τὰ ὅντα χρόνα εἰς τὰ τὸ ἐνεσθὲς καὶ τὸ παρωχικός, καὶ τὸ μέλλον διακρίνεται, καὶ τῶν ἐν χρόνῳ ἢ ἐν κινήσει ἢ εἴσσει θεωρημένων, καὶ τῶν ἐν κινήσει ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν ποσὶ ἢ ἐν πέρατι πεφασμένων, ὁ συγχείμενος ὑπὸ λόγος ἢ ποσὸν χρόνον ὠρῖσμενον καὶ μερικόν, ἢ ἀόριστον καὶ ὁλικόν τι δηλοῖ, καὶ ἢ κατὰ τὸ ἐνεσθὲς ἢ κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, καὶ ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν ἁμολῇ καὶ ποσὶ, καὶ ἢ ἐν τῷ μεταξύ ἢ ἐν συμπληρώσει καὶ πέρατι. ἀλλὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον καὶ ἐνιστάμενον τὰ χρόνα, καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ πέρατι, ἢ ἐν ποσὶ καὶ μεταξύ, καὶ τὸ ἐν κινήσει καὶ ἡρεμίᾳ, τὰ τε ἀόριστον ἀπλῶς, καὶ τὸ ὠρῖσμενον, τοῖς ῥήμασι καὶ χρονικοῖς ὀνόμασι καὶ ἄλλοις μορίοις τὰ λόγους καὶ ταῖς ἀποθέσεσι προσσυνεχόμενα καὶ συνδιόριστομα ἐνίοτε συνειφαίνεται. τὰ πολλὰ δὲ δι' ἐπὶ ῥημάτων καὶ ἀποθέσεων διακρίνεται διὰ τὴν ἰδιαιτέρας, ἐτύχε συντάξεως. τὸ ὅν κατὰ ἑλληνικὴν τὰ λόγους ἀπαιτεῖ τὴν κατὰ τὰς κοινὰς ιδιότητας τῶν συνόντων σύνθεσιν. διὸ καὶ ἰδίως περὶ ἐκάστη αὐτῶν τοῖς γραμματικοῖς διερίπτεται, καὶ δεῖ πολλῶν αὐτῶν παρατὸν ἡδὴ σκοπὸν, ἕκαστον ἐκτιθέναι, καὶ παραβάλλειν αὐτῶν τὰς ἰσότητας. ὑπόχρη δὲ δεῖ τῶν ἐν μέρει, καθόλου τὸν λαβεῖν τῆς εἰς ἄλλα αὐτῶν μεταβολῆς καὶ ἰ-

σο-

σοδυαμίας, ὅπως ἴσωνται ἑνότερον περὶ ποσῶν χρονικῶν ὠρισμῶν καὶ ἀορίστων ὅπως πτωτικῶς ἔχει ἐν συγκεκριμένῳ λόγῳ.

Περὶ ποσῶν χρόνων ὠρισμῶν ὅπως πτωτικῶς ἔχει.

Ποσὸν οὖν ὠρισμὸν τοῦ χρόνου διλεῖται ἐν τῷ συγκεκριμένῳ λόγῳ χρονικῇ ἑλλειπτικῶς, οἷον, χειμῶνος καὶ ἑαρος αἱ κοιλίαι θερμαί. ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρυνῆθι ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἐμὲ, ἑσπέρας ἦκε. καὶ σὺν προθέσει, οἷον, ἐκ νυκτὸς ὀρθαίξει τὸ πνεύμα μου. δι' ἡμερῶν πεσaráκοντα. δι' ἔτις πέμπτου. ἀλλὰ καὶ δοτικῇ ὁμοίως, οἷον, ἐνίκων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀμφοτέρω οἱ Ἀθιναῖοι. (Θεκυδίδης.) τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρχος ἦλθεν ἐπὶ τὴν δ' ἄβασιν τοῦ ποταμοῦ. καὶ σὺν προθέσει, ἐν δὲ τῷ μὲν τῷ ἑκτῷ ἀπεσάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι. πρὸς δὲ καὶ μὲν αἰτιατικῇ, οἷον ἐβασίλευσεν ἐπὶ τετράκοντα. ἐξίσεν ἐπὶ ἐνενήκοντα. καὶ τῶτον αὖ σωφρονῆτε, τίτῳ νύκτα μὲν δήσετε, τὴν δ' ἡμέραν ἀφήσετε (Ξενοφ.). καὶ σὺν προθέσει, καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὸς πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί. ἐρρῦν δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ ὁ ρύαξ τῆς πυρὸς ἐκ τῆς αἵτης. (ἐν τῇ γ'. Θεκυδίδης.) καὶ πρὸς ἔαρ ἦδη ταῦτα ὡς (ἐν τῇ β'. ὁ αὐτός.)

Περὶ ποσῶν χρόνων ἀορίστων ὅπως πτωτικῶς ἔχει.

Τὸ δὲ ποσὸν ἀορίστων χρόνου ἐν ἀποφάσει ρήματος

πρὸς χρόνον ἀορίστων χρονικῇ συμπάσεται ἑλλειπτικῶς, ἐκ ἦλθεν, ἐκ εἰπον χρόνον πολλῶν. ἐν καταφάσει δὲ μεταδοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ, οἷον τὰ μείζονα τῶν ζώων πλείονι χρόνῳ κύει. καὶ διδάσκασθε χρόνον συχνόν. ἡ σὺν προθέσει, οἷον ἐν καιρῷ ἀφ' ἑτέρου ἐλούσεται πάλιν. καὶ ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ ἐνοσεῖ.

Ἐκ τούτων ἄρα δῆλον ὅτι τὸ χρονικὸν συγκεκριμένον μεταβάλλει ἀν' ἰσοδυαμίας ὑπὸ ἑλλειπτικῆς εἰς τὸ δεχόμενον τὴν πρόθεσιν, καὶ ἀνάπαλιν τὸ μὲν προθέσεως εἰς τὸ ἑλλειπτικόν, καὶ ἕξ τῶν τελῶν πτωσῶν τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν χρόνων σημαῖνον.

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυαμίας τῶν ἐκ τῶν τοπικῶν Συγκειμένων.

Τὸ δὲ ἐκ τῶν τοπικῶν συγκεκριμένον, ἢ δι' ἐπὶ ῥήματων, ἢ ἕξ πτωτικῶν μετὰ προθέσεων γίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐν τόπῳ ἦτοι ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται, πάντα συλλήβδην τὰ τοπικά, εἴτε ὠρισμῶς εἴτε ἀορίστως ἐκ τόπου, ἢ ἐν τόπῳ, ἢ εἰς τόπον λέγεται. ὅθεν διττὸν αὖ εἶναι καὶ τὸ τοπικὸν συγκεκριμένον τὸ μὲν ἐν τόπῳ, τὸ δὲ ἐκ τόπου εἰς τόπον. τὰ δ' ἐτέρη τῶν ὄρων τῆς κινήσεως πολλάκις ἀποφανῆς ὄντος ἢ πᾶντιόν ἀγνοημένου, καὶ μὴ ἐγκειμένου συμβαίνει τριττὸν εἶδος τῶν τοπικῶν συγκεκριμένων διακρίνεσθαι τὸ μὲν ἐν τόπῳ, τὸ δὲ ἐκ τόπου, τὸ δὲ εἰς τόπον. Τὰ γοῦν τῆς ἡρεμίας καὶ στάσεως ρήματα πάντα κατὰ πάσας τὰς τῶν τόπου διαφοράς, τὰ ἐπὶ ῥήματα καὶ τὰς προθέσεις ὅσα ἐν τόπῳ εἶναι σημαίνει προσλαμβάνοντα ποιῇ τὸν συγκεκριμένον ἐν τόπῳ. τὰ δὲ τῆς κινήσεως ρήματα ἴδωκε ἔχει καὶ τὰ ἐπὶ ῥήματα καὶ τὰς προθέσεις τίτῳ ἐκ τόπου καὶ εἰς τόπον

κίνησιν σημαίνοντα, καὶ ταῦτα ἰδίως προσλαβόντα τὸν ἐκ τόπου καὶ εἰς τόπον διλειτουργίαν λόγον συντίθησι. μεταβάλλοι δὲ ραδίως τὸ ὑπὲρ ῥηματικὸν εἰς πτωτικὸν μετὰ προθέσεως καὶ ἀνάπαλιν, οἷον, πορεύομαι Ἀθῶναι, πορεύομαι ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. καὶ ἔρχομαι Μεγάρῃσι, ἔρχομαι ἐκ Μεγάρων. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τὸ πτωτικὸν πρὸς ὑπὲρ ῥηματικῶν ὅσα ταυτοσημῶν προθέσεων.

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῆς πτωτικῆς Συγκειμένης.

Τὸ δὲ ῥηματικὸν συγκείμενον τελεχῶς σύγκεται. ἢ γὰρ ὑπὲρ ῥηματι, ἢ ὀνόματι ἐλλειπτικῶς ἢ ὀνόματι μετὰ προθέσεως. καὶ ἡ ὠρισμένη ἐγκτεται ὁ ῥόπος ἢ ἀορίστος. ποικίλλεται δὲ ὁ ῥόπος περὶ ἕκαστα τῇ διαφέρει τῇ ἐνεργείᾳ, ἢ τῇ ὑποδοχῇ τῇ πάχοντος καὶ δεχομένου τὴν ἐνέργειαν. ὅθεν τοι ἐχόμενος τῆς ποιότητος ἑκατέρου, ὅθεν τῶν παραρῶν καὶ ὑπὲρ ῥημάτων μάλιστα σημαίνεται. ὁ δὲ σοφὸς τῇ σοφίᾳ ἰδύει. καὶ ἀγαθῶς ποιεῖ, ὅτι ἀγαθός. πολλάκις γὰρ τὸ κατ' ἀφαίρεσιν ἰσχυρὸν ῥητολογεῖ, ἄλλοις δὲ τὸ ὑπὲρ ῥηματι. καὶ ταῦτα δοτικῇ μὲν ἢ αἰτιατικῇ ἑκατέρως, ἢ τοι ἐλλειπτικῶς ἢ συνὶ προθέσει. ῥητικῇ δ' αἰεὶ μετὰ προθέσεως. ἰδίαι δὲ ῥητολογεῖσαι προθέσεις τῆς μὲν ῥητικῆς ἢ ἐκ, ἢ ἀπὸ, ἢ μετὰ, ἢ ὅθεν, ἢ ὑπὲρ. τῆς δὲ δοτικῆς, ἢ ἐν, ἢ συνὶ, ἢ ἐπὶ. τῆς αἰτιατικῆς δὲ, ἢ εἰς, καὶ ἢ κατὰ. ὁ δὲ τὸν τοῖνον ἐκ τῶν ὡς ἢτε μεταβολὴ τοῦ ῥηματικῆς πρόχειρος, καὶ ἡ ἰσοδυναμία καταφανής. οἷον, ἐξ ὀνόματος οἶδε τοὺς στρατιώτας. ὀνομαστικῶς οἶδε τοὺς στρατιώτας, κατ' ὄνομα οἶδε τοὺς στρατιώ-
τας.

τας. καὶ σοφῶς τὴν σκηνὴν ἐξεργάσατο. τὴν σκηνὴν σοφίᾳ ἐξεργάσατο. κατὰ σοφίαν τὴν σκηνὴν ἐξεργάσατο. ταχέως παρήλθε, ὅθεν τάχος παρήλθε, ἐν τάχει παρήλθε, ταχύ παρήλθε, καὶ τάχος παρήλθε, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

Περὶ τῆς αἰτιώδους Συγκειμένης.

Τὸ αἰτιώδες συγκείμενον πολυειδὲς ὅτι, καὶ πο-
σαυταχῶς ρηθεῖν, ὅσα καὶ τὰ αἷτια. ὅθεν συγκεί-
μενον τῇ ποιητικῇ λέγεται, ὅτε ποιητικὸν τι αἷτιον διηλοῖ παρὰ τὸ προσεχὲς σιωπῶν ἢ ἀποκατάρχον τῆς ἐν τῷ λόγῳ ἐνεργείας ἢ τῇ πάθους ἢ ἀπλῶς ἕξεως. καὶ συγκείμενον τῇ ὑλικῇ, ὅτε καὶ τὴν ὑλικὴν ἐξ ἧς τι προσλαμβάνει ὁ λόγος. καὶ συγκείμενον τῇ εἰδικῇ, ὅτε καὶ τὸ εἰδικὸν φανεροῖ ὁ λόγος αἷτιον, καὶ συγκείμενον τῇ τελικῇ ὅτε τὸ τέλος ὅπως ποτε καὶ τὸν σκοπὸν τῆς πράξεως σημαίνει προσλαβόν. καὶ συγκείμενον τοῦ ὀργανικῆς, ὅτε καὶ τὸ ὄργανον διηλοῖ. πάντα γὰρ ταῦτα ἐν συγκειμένῳ λόγῳ καὶ ὑπὲρ ῥηματικῶς ἐνίσκει, καὶ ὀνομαστικῶς διὰ καταλήλων πτώσεων ἀπλῶς καὶ μετὰ προθέσεων διηλ-
ται, καὶ τὰ ὅπως ἰσοδυναμῶς συντιθέμενα καὶ με-
ταβάλλοι εἰς ἄλληλα. ἵνα δὲ σαφέστερα ἢ, λεκτέον κατ' εἶδος.

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῆς συγκειμένης λόγου μετὰ τῆς ποιητικῆς αἰτίας.

Πᾶσα κίνησις καὶ ἐνέργεια ἐκ προϋποκειμένης ἐ-
σίας ἀμέσως ἔρρεσι, διὸ καὶ αὕτη ἐν παντὶ λόγῳ
ἦτοι

ἢτοι δρῶσα ἢ πάχουσα ἢ ἄλλως ἔχουσα ὑποκειμένη ὑποκείται. τίσεται μὲντοι δρῶσα ἐν μὲν τοῖς ἐπεργητικοῖς ῥήμασι κατ' εὐθείαν, πλαγίως δὲ ἐν τοῖς ἀπλῶς παθητικοῖς. ὥστε καὶ ὁ ἀπλῆς λόγος σωμεμφαίνει τὸ ποιητικὸν τῆς ἐνεργείας αἴτιον. ἐπεὶ δὲ παρὰ τὸ ἀμέσως ποιητικὸν αἴτιον, καὶ ἄλλα σωφρέχει ὁμοειδῇ ἢ ἑτεροειδῇ ποιητικά, τὰ λεγόμενα προκαταρτικά ἢ σωμεργὰ καὶ ὑπεργὰ, ὅσα καὶ ἐν τῷ λόγῳ παρὰ τὸ προσεχές καὶ τι ἕτερον ποιητικὸν δηλοῖ ὁ λόγος, πνικαῦτα συγκείμενος ἐκ τῶ ποιητικῆ αἰτίου λέγεται. οἷον, εὐκίνησε Σαοῦλ (τὸς ἀλλοφύλους δηλοῦσι) ἐν χιλιάσιν αὐτῷ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτῷ. σύγκειται δὲ ἐκ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ὁ λόγος ἐπιρρηματικῶς, οἷον, αἱ πίνονται φυσικῶς θνήσκουσι τὰς φύλακας, καὶ ἐν ταῖς ἔισι τῶ ὀνομάτων πτώσει μετὰ προθέσεων οἷον, ἐκπασάμην αὐθροπον εἶπα τὸ Θεῷ. καὶ ἐκ βασιλείας στρατηγὸς πολεμεῖ, καὶ δικαστὴς κρίνει. καὶ βασιλεὺς σὺν Θεῷ φυλάττει τὰς πόλεις, καὶ παρὰ τὰς λοιμὰς ἀπώλεσε. ἐλλειπτικῶς δὲ ῥηρικῇ σύγκειται ὁ λόγος, τῆς ἐνεργείας ἢ τῆς πάθους, ἐπὶ δὲ τῶ ἀμεταβάτων τῆς ὑπάρξεως ἢ ὅλως ἔξως ἐν τῷ ὑποκειμένῳ, τὸ προκαταρτικὸν ἢ ἑτεροειδὲς αἴτιον συνεισάγων. οἷον, μέμφομαί σε ἀχαριστίας. ἢ γὰρ ἀχαριστία τῆς μομφῆς προκαταρτικὸν οἷον τι αἴτιον, καὶ ἡ κλοπὴ τοῦτο τῆς κατηγορίας ἐν τῷ κατηγορώσῳ κλοπῆς. ποικίλεται γοῦν καὶ οὗτος ὁ συγκείμενος λόγος πολλαχῶς. μεταβάλλοι δ' εἶτα καὶ ἰσοδυναμεῖν ἔχει καταλλήλως τῶ προθέσεων σωτασομένων.

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τοῦ συγκειμένου λόγου προσλαβόμενος τὸ ὑλικὸν αἴτιον.

Ἐπὶ τῇ φύσει γιγνομένων ἢ κινήσεως, ἥτις ἔστιν ἡ ἐνέργεια τῶ ἀπλῶν, καὶ καὶ συμβεβηκὸς εἰδῶν προσεχῇ τινα τοιαῦτα ὑλῶν ὑποτίθῃσι, καὶ τὰ γινόμενα ἐκ τοιαῦτα ἢ τοιαῦτα πέφυκε γίνεσθαι. ἀναλόγως δὲ καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἐνεργείας καὶ πράξεως ὑπογίγῃ, καὶ ὅλως εἰπεῖν μεταβολῆς ὑποβεβηκεν αὐτῇ. ὡς καὶ ἐν μεταβολῇ τινα ἐν ὑποκειμένῳ δηλοῖ, ἢ κινήσειν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον, καὶ ἔδεν παρὰ τὸ δρῶν καὶ πάχον ἢ τὸ ὑποκείμενον προσλαμβάνει ὁ λόγος, ἀπλῆς εἴρηται. Ἡνίκα δὲ πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος, ἢ ὅλως τὴν ἔξιν, τὸ τε καὶ τὸ πάχον, καὶ τὴν κατ' εἶδος τοιαύτην ὑλῶν συμεμφαίνει, συγκείμενος ἐκ τῆς ὑλικῆς αἰτίας αὐτῷ λέγοιτο. οἷον, ὁ Θεὸς διέπλασεν ἐκ χορὸς τὸν Ἀδὰμ. καὶ ἀποδόμῃσε Νῶε τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπων. καὶ ἀνδρείας ὡς ἐκ χαλκῆ. δηλῆται δὲ τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῇ ἐκ, καὶ εἶπα, μετὰ ῥηρικῆς. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐλλειπτικῶς ῥηρικῇ καὶ δοτικῇ. οἷον, χρυστοῦ πάντα ἐποίησε. χρυσῶ ἐποίησε. χρύσεια ἐποίησε. καὶ τοσαύτη ἢ τοιαῦτα συγκείμενα μεταβολῇ, καὶ ἡ ἰσοδυναμία τοιαύτα.

Προσκέειται δὲ ταῖς καὶ τὸ συλλαμβανόν εἶδος τῶ λόγου τὸ ὑποκείμενον. οἷον, περὶ φωνῶν καὶ λέξεων ὀλίγα διδάσκει ὁ Βασιλεὺς.

Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ
λόγου προσλαβόμενος τὸ εἰδικὸν
αἷτιον.

Τὸ δὲ εἰδικὸν αἷτιον σύγκειται ἐν τῷ λόγῳ ἐλλειπτικῶς ᾠκῆ, οἷον, μισῶ Φίλιππον τῆς πλεονεξίας, καὶ μισῶ Φίλιππον πλεονεξίας ἐνεκα. καὶ δοτικῇ μὲν προθέσεως, οἷον, μισῶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ, ὡσαύτως καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, μισῶ Φίλιππον διὰ τὴν πλεονεξίαν. καὶ μετοχῇ, μισῶ Φίλιππον πλεονεκτῶντα. καὶ ἐν ἀναλύσει, μισῶ Φίλιππον καθ' ὅτι πλεονεκτεῖ, ἐπεὶ πλεονεκτεῖ. ἔτι γοῦν πολλαχῶς συντίθεται. Λέγεται μὲντοι καὶ εἰδικὸς συγκείμενος ὁ λόγος, ὅταν τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος, ἢ ὅλως τῆς ἔξιν διὰ τινος προσκειμένου συνδιόριζον συσέλλων. ὅθεν καὶ ὁ διαβατικὸς συγκείμενος λόγος, ἔπος αὐτῷ ρηθεῖν τῶ εἰδικῷ καὶ τῷ ἐξ ἀπαρεμφάτου ὁ ἕτερος. Προδῆλος ἄρα ἐντεῦθεν ἦτε κατ' αὐτὸ τῶν λόγων μεταβολή, καὶ ἡ ἰσοδυναμία.

Περὶ μεταβολῆς ἐκ ἰσοδυναμίας τῶ λόγου
προσημαίμενος τὸ τελικὸν αἷτιον.

Πολλαχῶς δὲ καὶ τὸ τελικὸν αἷτιον ἐν τῷ λόγῳ διπλεῖται. καὶ ᾠκῇ μὲν μὲν τῶ ἐνεκα, καὶ τῆς ὑπὲρ προθέσεως. δοτικῇ δὲ μὲν τῆς ἐπὶ αἰτιατικῇ δὲ μὲν τῆς διὰ, καὶ πρὸς. ἀλλὰ καὶ διὰ ἀπαρεμφάτου, καὶ διὰ μετοχῆς, καὶ ἐν ἀναλύσει. οἷον ἀρευνεῖ σωτηρίας ἐνεκα τῶν πολλῶν, ἀρευνεῖ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν πολλῶν, ἀρευνεῖ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πολλῶν, ἀρευνεῖ διὰ σωτηρίαν τῶν πολλῶν, ἀρευνεῖ

σώ-

σῶσαι τὰς πολλὰς, ἀρευνεῖ σώσων τὰς πολλὰς, ἀρευνεῖ ἵνα τὰς πολλὰς σώσῃ, ὅπως σώσῃ, ἐφ' ᾧ σώσει τὰς πολλὰς. Ἐντεῦθεν ἐν προδῆλος καὶ ἡ κατ' αὐτὸ μεταβολή καὶ ἡ ἰσοδυναμία τῶν λόγων.

Περὶ τῶ ὀργανικῷ Συγκειμένῳ.

Τὸ δὲ ὀργανικὸν αἷτιον τάσσεται ἐν συγκειμένῳ λόγῳ ἐλλειπτικῶς μόνῃ δοτικῇ, μὲν προθέσεως δὲ καὶ ᾠκῇ καὶ δοτικῇ. καὶ ᾠκῇ μὲν μὲν τῆς διὰ, καὶ διὰ, καὶ μετὰ. δοτικῇ δὲ μὲν τῆς ἐν. οἷον συμπεσόντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο διὰ ξίφους, οἱ δὲ Σκύθαι ὀρμήσαντες ἐπ' αὐτοῖς ἐπληττον αὐτοὺς διὰ τόξων. καὶ διὰ καλὰς καὶ μέλανος γραφῶν. καὶ μὲν πολλῶν χρημάτων πείθομαι νῦν τοὺς δικαστὰς προσιδεῖν τοῖς νόμοις. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις πολεμῶσι. κατὰ αἰτιατικῇ δὲ ἐλλειπτικῶς εἶτι λέγοιτο, μεταβάλλοι αὐτὸν εἰς τὸ ἑσπολογικόν. εἶδε καὶ ὁ ἑόπος, κοινότερον ὄργανον λέγοιτο, ἐδὲν ἀπείκός. παῦ ὅν τὸ πρὸ τῆς τέλης καὶ ὑστερον τῆς ποιητικῆς ἀρχῆς καὶ μεταξύ συντελῶν κοινότερον ὄργανον εἴρηται.

Περὶ τῶ ἐκ πλειόνων περιστατικῶν
συγκειμένῳ λόγῳ.

Οὕτω μὲν οὖν κατ' εἶδος διέκεκεται ὁ συγκείμενος λόγος, σύγκειται δ' ἐκ τούτων πληρέστερος ἢ πλήρης ὁμόμυθος. ὡς γὰρ πλείον ἐκφράζει τῶν περιστατικῶν, πληρέστερος εἴρηται, ὡς δὲ πάντα πλήρης, πρὸς δέον ἐκτιθέμενος. ὁ γὰρ λόγος, εἰδικῶς τὸν Σωκράτην κατέκειναν, συγκείμενός ἐστι

κατ' εἶδος. ὁ δὲ πληρέστερός ἐστι, κοινὴ μὲν, ἀλλ' ἀδίκῃ ψήφῳ πάσαι ἐν Ἀθλίαις τὸν Σωκράτην κατέκριναν. ὁ δὲ κοινὴ μὲν, ἀλλ' ἀδίκῃ ψήφῳ πάσαι ἐν Ἀθλίαις τὸν Σωκράτην ἔχ' κανέειν εἰς θάνατον κατέκριναν, πλήρης ἐστίν. ἔγω μὲν δὴ ἐφ' εὐρύμα συμφερόμενα ὑποδοχίζονται καὶ πλείω καὶ πάντα ὅμῃ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος ἢ τὴν ἔξιν ὑποθερούμενα, παραλείπεται μὲν τι πολυλάκις τὰ σαφῆ, ἢ ἄλλως συμπεφαινόμενα καὶ συνηνομέμενα συμπτύμια χάριν. ἐν παντί ὅδ' λόγῳ ὑποτιθεναὶ προσήκει, καὶ τὴν ἀκούοντα νῦν ἔχειν. εὐθύνονται πλείω καὶ τῶν περιστατικῶν ὑπολείπεται αὐτομάτως τῶν λόγων συσφύχοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν θαλέξεσι καὶ διηγήσεσι, καὶ ὅλως ἐν σοχασμοῖς ἐνθυμηματικῶς πλείω συλλάγεται, τῶν λεγόντων νῦν ὑποτιθεμένων καὶ συνησάγοντος τῶν ἀκούοντι. ἀλλὰ καὶ ἔγω πολλαχῶς ὁ λόγος σύγκεται, φράζειν ἀλλ' ἐν δέῃ ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ ἀφραδέστερον. δύο ὅδ' καὶ ταῦτα κυριώτατα εἰσι τῶν ἐλλυισμοῦ σαφυνεία καὶ ἀφραδεύα. καὶ εἰ περὶ συμπτύμια φροντίζει ὁ λόγος, μέλει μὲντοι αὐτῶν περὶ πολλὰ τῶν ἀφραδῶν καὶ σαφεινῶν. ἐπὶ ὅδ' τοῖς τρισὶ τέποις ἢ χάρις ἐπανθεῖ τοῦ ἐλλυισμοῦ. διὸ ἔχ' συμπτύμια συμπύσσει πολλακίς τὰς λόγους, ἀναλύει δὲ ἔχ' σαφήνειας, καὶ ποικίλως μετατίθῃσι, καὶ μεταποιεῖ καὶ χηματίζει δι' ἀφραδεύαν.

Περὶ διαφόρων σημασίας τῶν Μετοχῶν,
ἐν μεταβολῇ αὐτῶν.

Ἐπεὶ δὲ τὰ αἷτια καὶ ὁ χρόνος ἐν τῶν λόγων καὶ ἔχ' μετοχῶν διηλεῖται, φέρε δὴ ἰδωμεν ποσαχῶς καὶ αὐ-

αὐται. ἢ μετοχὴ τοίνυν ἢ ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται, ἢ ἀντὶ ῥήματος, ἢ ἀντὶ ὀνοματικῆς ἀπαρεμφάτης, ἢ ἀντὶ ὑπερῥήματος, ἢ αἰτιολογέσα ἐστίν, ἢ χρονικὴ, ἢ ὑποθετικὴ, ἢ ἀναφορικὴ. λέγεται δὲ καὶ τις ἐνδοτικὴ, καὶ ἄλλη τις ἐναντιωματικὴ. καὶ ἢ αἰτιολογέσα ἢ τὸ ποιητικὸν αἰτιολογεῖ, ἢ τὸ ὀργανικὸν ἢ τὸ εἰδικόν, ἢ τὸ τελικόν. καὶ ἢ χρονικὴ αὐτῆς ἢ τὸ κατὰ τὸν χρόνον σημαίνει, ἢ τὸτο εἰς ὑπερόντι ἀναφέρει, κακείνη μὲν λέγεται ἀπλῶς χρονικὴ, αὕτη δὲ ὑπερόχρονος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἢ ἀναφορικὴ ἢ συνάρθρων ἢ ἀνάρθρων πρὸς τι ἢ γέμελλον ἢ ἐπόμενον ὄνομα τῷ ἀναφορᾷ ἔχουσα ἢ ὠριμύτως ἢ ἀορίστως. Ἡ μὲν οὖν ἀντὶ ὀνόματος εἰς ὄνομα ὑποτίθεται ἢ προσωποποιεῖ μεταβάλλοι. οἷον, ἡδεῖτο τὸν τεκόντα, ἦτοι τὸν πατέρα, καὶ ἡρώτα τὸν βλέποντα, ἦτοι τὸν προφήτην. ἦτις καὶ δι' εὐδειαν ὀνόματος πολλακίς αὐτὸ ἐστὶ τὸ ὑποτίθεται. ἢ δὲ ἀντὶ ῥήματος μεταβάλλοι εἰς ῥῆμα τῶ αὐτοῦ χρόνου καὶ τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως τῶ ἐπόμενῳ ῥήματι, συμπλεκόμενον τῶ καί. οἷον, γράφων ἔλεγον. ἔγραφον καὶ ἔλεγον. καὶ ἡρόμενος συνοργασίης συνδιδρασκόμενος, καὶ ἡροίμην συνοργασίης, καὶ συνδιδρασκόμενος. ἢ δὲ ἀντὶ ὀνοματικῆς ἀπαρεμφάτης ἢ εἰς συνάρθρον ἀπαρέμφατον μεταβάλλοι, οἷον, ἄρτι μὲν ἐπεπαύμενος εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, τῶ φοιτᾶν, καὶ ἐ' διέλιπε διδασκῶν, τῶ διδασκῶν, ἢ εἰς ὄνομα πτωτικόν, καὶ τὸ μὲν ἔαρ ἐκείνο κατέπαυσε πολεμῶν Θηβαίοις, τῶ πολεμῶν τῶν Θηβαίων. ἢ δὲ ἀντὶ ὑπερῥήματος, ἢ εἰς αὐτὸ τὸ παράγωγον ὑπερῥῆμα, οἷον, ἀσμενῶς ἐδεξάμενος, ἢ τὸ συνηνυμένον βῆδ' ἀκέων, ἀντὶ ἡσύχως, ἢ εἰς ὄνομα προθετόπτωτον μεταβάλλοι, οἷον ἐδύσατο γόρωπα χαλκόν

κὸν κυδῖων, ἐν κύδει. ἐν δόξῃ, ἐνδόξως. καὶ
 αἰμειβόμενος προσέειπε, πρὸς ἀμοιβὴν ἀμοιβαίως
 εἶπε. ταύτας ἐν καὶ ῥοπικὰς εἰς εἶποι, ἐκ αὐ
 ἀμάρτοι. ἡ δὲ αἰτιολογῶσα τὸ ποιητικὸν ἀναλύε-
 ται, εἰς τὸ σύσειχον ῥῆμα μετὰ τινὸς αἰτιολογικῆς
 συνδέσμου, οἷον, ὁ μὴ γνῆς καὶ ποιήσας, ὀλίγας
 δαρήσεται, ὁ δὲ γνῆς καὶ ποιήσας πολλὰς δαρήσε-
 ται. διότι ἐκ ἐγνώ καὶ ἐποίησεν, ἢ ἐπεὶ ἐκ ἐγνώ
 καὶ ἐποίησεν, ὀλίγας δαρήσεται. καὶ διότι ἐγνώ καὶ
 ἐποίησεν, ἢ ἐπεὶ ἐγνώ καὶ ἐποίησε πολλὰς δαρήσε-
 ται. νυνὶ αὐτὸ οὐκ ἐθέλεισι μάχην καταδύμηναι
 ἀνδρῶν αἵχρα δευδίοτες. διότι δεδοίκασι ἔχ' ἅς ἐ-
 μάς ἀχρημοσύνας. ἡ γοῦν μεταβάλλοι εἰς ὄνομα
 προσδοκώτων, οἷον μελήσας ἀπέτυχεν. ἐκ μελή-
 σεως ἐκ βραδυτῆτος ἀπέτυχεν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀ-
 πλῶς ὀργανικὴ (συμπαραλήφω ἥδ' καὶ ὁ ῥόπος
 τῶ ὀργάνῳ) οἷον, γράψας ὠφέλησα, ἐκ τῆς γρά-
 φειν ὠφέλησα, ἔχ' ῥαμματῶν ὠφέλησα. σωφρονίζειν
 πᾶς νεανίσκους διδάσκοντας, ἀπειλῶντας, ἐν διδα-
 χαῖς, ἐν ἀπειλαῖς. ἡ δὲ τὸ εἰδικὸν σημαίνουσα
 συμφορὴν γινωσκοῖς ἢ δοξαστικοῖς ἢ ἀφηνηματι-
 κοῖς ῥήμασι μεταβάλλοι εἰς τὸ ὁμοσειχον ῥῆμα
 μετὰ τῆς ὡς ἢ ὅτι κατ' ὀρειτικὴν ἢ ὀκτικὴν ὅπως
 ἔχοι τυχῶν ὁμολογίας ἢ ἀμφιβολίας ὁ λόγος.
 ἐνθ' ἐκ αὐτῶν βελίζονται ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, καὶ
 καταπύωσον τ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι, ἀλλὰ
 μάλα σπείδοντα μάχην εἰς κυδάνειραν, ὅτι οὐκ
 ἡμέλει, εὐδ' ἐβαρύνετο, μήτ' ἀπέφελον, ἀλλ' ὡς ἡ-
 θελε, καὶ ὡς ἐσπείδεν. ἡ δὲ τὸ τελικὸν αἰτιολο-
 γῶσα συμφέρεται μάλιστα ῥήμασι κινήσεως. ἀνα-
 λύεται δὲ εἰς τὸ σύσειχον υποτακτικὸν μετὰ τοῦ
 ἵνα καὶ ὅπως. ὁ γὰρ ἦλθε θεῶς ὅπῃ νῆας ἀχαιῶν

λυ-

λυσιόμορος θυγάτηρ, καὶ ἦλθον ἐγὼ πάυσασα πρὸς
 μῆρος. μεταβάλλοι δ' ἐκατέρω καὶ ὡς ἄλλως ἐκφρά-
 ζειν οἷον τε τὸ εἰδικὸν ἢ τελικὸν. ἡ δὲ ἀπλῶς ῥο-
 νικὴ ἀναλύεται εἰς τὸ σύσειχον ῥῆμα καὶ ὀπῆρρημα
 ῥονικὸν οἷον, ὡς ἐφ' ὅσον ὀχόμενος, ὅτε ἤνχητο, ἐν
 ὅ ἤνχητο. ἀλλὰ καὶ προσδοκώτως ἐν τῇ ὀχῇ.
 ἡ δὲ ὑπερόχονος μετὰ τῆς ἀφ' ἧς εἰς τὸ σύσειχον ὀ-
 ριστικὸν, ἢ μετὰ τῆς μετὰ μεταβάλλοι εἰς ἀπαρέμ-
 φανον. οἷον, ἐνθάδε κάθ' ὅδε ἀναβάς. καὶ ὡς εἰπὼν,
 πᾶς μὲν λίπεν αὐτῶν, βῆ δὲ μετ' ἄλλης. ἡ δὲ ὑπε-
 ρετικὴ ἀναλύοιτο εἰς τε τὸ σύσειχον ῥῆμα, καὶ εἰς
 τὸν συνδέσμον εἰ, ἢ ὡς. οἷον ἴση μοῖρα μύροντι,
 καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει. καὶ μισῶ πρῶντα πλε-
 σίῳ δαρήμενον. καὶ εἰ μὲν πεινῶν, ἐφείναι (φα-
 σὶν εἰπεῖν) συμβαλεῖν τῇ χύβρῃ, μὴ δεομένης δὲ,
 κελύειν αὐτῶν ἀπὸ πᾶσιν ἀπὸ πᾶσιν. (Συμείσιος) καλῶ
 δ' ἐνταῦθα ἀνάλυσιν τῶν ἐρμηνεύων ἢ μεταλήψιν,
 ἢ ἐναλλαγὴν τῆς λόγου. ἡ ἥδ' κυρίως ἀνάλυσιν ἀ-
 ναδρομὴν ὅσιν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς, ὅς ὦν ἕκαστος. ἡ δὲ
 μετοχὴ ἐκ ἐκ τῶν εἰρημῶν μορίων καὶ τῆς ῥήματος
 συντίθεται, διώεται δὲ τὰ ἴσα τῇ σημασίᾳ. ἡ
 δὲ ἀναφορικὴ ἴσα διώεται τῶ ῥήματι μετὰ τῆς ὅς.
 οἷον παρὼν ἥδ' ὁ πρὸς παῖδός θεῖος ἀείσος ἐρμω-
 γλῦφος εἶναι δοκῶν, ὅς τις ἐδόκει. ποτὲ δὲ ἐξηγῆ-
 ται καὶ ἀορίσως, οἷον ὁ δοκῶν ἐσαῖναι, βλέπετω μὴ
 πέση. εἰς τις δοκεῖ ἐσαῖναι, βλέπετω μὴ πέση. ἡ δὲ
 ἐνδοτικὴ ἐρμηνεύεται, ἔχ' τῶν ἐνδοτικῶν συνδέσ-
 μων, ὡς περ καὶ ἡ ἐναντιωματικὴ ἔχ' τῶν ἐναντιωμα-
 τικῶν. τότε δ' ἐ δυνήσεται ἀχρημῶς περ χαισ-
 μέν, καὶ περ λυπέμενος, τῶ δ' ἀέκοντε βατῶν, καὶ
 ποι μὴ βουλόμενοι. καὶ καὶ μὲν σφωίτερον γε θεῶν
 ἔπος εἰρύσασθαι, καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον.

Ση-

Σημειώτεον γὰρ Α'. ὅτι διώεται συνεμπίπτειν ἀλλήλοις ἐπ' ἐνίων μετοχῶν τὰ ἁπόφορα τῶν σημαινόμενα, ὡς παρασημειοὶ καὶ ὁ γραμματικὸς Νεόφυτος παρὰ Ἀμυνίαν προσμαρτυρῶν.

Β'. Ὡς αἱ ὁμοειδεῖς ἁπλῆς συνδέσμων συμπλέκονται, εἰ μὴ τῷ ἀσυνδέτῳ ὁ λόγος καλλυίνεται χήματι. αἱ δὲ ἑτεροειδεῖς πρὸς τὸ αὐτὸ ὑποδιδομένην ῥῆμα δίχα συνδέσμων συντάσσονται.

Γ'. Ὅτι πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰρημνύα σημαινόμενα πρῶσιν αἱ μετοχαὶ καὶ πάσας τὰς συντάξεις αὐτῶν, κατὰ τε τὸ ὀρθὸν δηλαδή καὶ τὸ πλάγιον, καὶ ταυτοπροσωπικῶς καὶ ἑτεροπροσωπικῶς ἢτοι μεταβατικῶς ἢ ἀμεταβάτως.

Περὶ ἀπολελυμένης Γερικῆς.

Ἐπεὶ ἡ μετοχὴ κατὰ τε τὸ πλάγιον, καὶ καὶ τὸ ὀρθὸν ἢτοι αἰτιωδῶς ἢ καὶ συμβεβηκὸς συμφέρεται ῥήματι, ἐκ ἁρα ὑπόλυτος ὡς μὴ κατὰ τι ῥῆμα ὑποδιδομένη, ἢ καὶ ῥηρικῶς ἑτεροπροσωπικῶς καὶ ἀμεταβάτως συντασσομένη τῷ λόγῳ μετοχή, οἷα ἐμὲ περιπατῶντος ἐν τῷ κήρῳ, ὅφιν ἐξείρῃ. καὶ ἐμὲ διδάσκοντος, ἢκει Σωκράτης, ἢ σύ μανθάνεις. ἀλλ' ἀπολελυμένη λέγεται ὡς μὴ συγκινεμένη τοῖς ῥήμασιν. αἱ γὰρ ἄλλαι πλάγιοι πρὸς τι ῥῆμα ὑποδιδομένην μεταβατικῶς, καὶ συμμεταβάλλουσι τοῖς ῥήμασι. τῆς γὰρ σημασίας καὶ διωάμεως τῶ ῥήματος μεταβάλλουσης μεταπίπτει καὶ ἡ πῶσις, καὶ τὰ ἁπόφορα ῥήματα, ἁπόφορος ἐχίκασι καὶ τὰς πῶσεις, καὶ αἱ ἁπόφοροι πῶσεις, πρὸς ἁπόφορα μεταβατικῶς ὑποδίδονται ῥήματα, καὶ ἄρῃαι μεταβατικῶς ἐν συντάξει κατ' εἶδος τὰ ῥήματα πρὸς τὰς πῶσεις καὶ αἱ

πῶ-

πῶσεις πρὸς τὰ κατ' εἶδος ῥήματα. τῶ γὰρ κατ' εἰσομπλῶ ἢ ῥηρικῇ, καὶ τῆς ῥηρικῆς μεταβατικῶς τὰ κατ' εἰσομπλῶ. καὶ τὰ λοιπὰ κατ' εἶδος ὡσαύτως. διὸ καὶ χετικὴ αὐτὴ εἰν πρὸς ταῦτα τὰ μεταβατικῶς κατ' εἶδος ὠρισμῶν ῥήματα ἢ ῥηρικῇ. πρὸς γοῦν ἀντιῥηρικῶς τῆς μεταβατικῆς ταύτης ῥηρικῆς χετικῆς οὐσης πρὸς ὠρισμῶν κατ' εἶδος ῥήματα, ἢ ἀμεταβάτως συμφερομένη ὑπόλυτος ἡκούσιν, οὐ τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα ἀπλῶς ὑποδόσεως, ἀλλὰ τῶ κατ' εἶδος ῥημάτων ὑπολελυμένη, καὶ εἰδικῶς πρὸς ταῦτα σχέσιν μὴ ἔχουσα. ἀπλῶς γὰρ πρὸς πᾶν ῥῆμα ἐν συντάξει εἴτε ἡγουμένη, εἴτε ἐπομένην συμφέρεται. ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ καὶ σὺν μετοχῇ ἀπηλλαγμένη τῆς ἐκείνων ιδιότητος καὶ τῶ ὄντι ὑπόλυτος οὖσα, καὶ ἢπου ὀρθῶς εἴρηται τοῖς πρὸ ἡμῶν Διδασκάλοις ἢ τοιαύτη ῥηρικὴ ἐν συντάξει ὑπόλυτος. παρακολυθεῖ δὲ ταύτη καὶ ἡ δοτικὴ ὅταν κυρίως ἢ περιποιητικῇ, μὴ μεταβατικῶς δηλαδή τοῖς ἰδίως περιποιήσιν σημαίνουσι ῥήμασι συντασσομένη. ἐπεὶ γὰρ καὶ αὕτη ἀμεταβάτως καὶ ἀμετακινήτως πρὸς τὸ ῥῆμα ἔχει, εἴη αὐτὴ καὶ ὑπόλυτος, ἐν μετοχῇ τὸ αἰτιωδὲς ἢ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς σημαίνουσα. ἐκ ὑπολέλυται δὲ διότι, ὅτι καὶ περιποιήσιν ἢ τὴνναντίον σημαίνει, διὸ καὶ μερικωτέρῳ πρὸς τὸ ῥῆμα τῶ συντάξιν ἔχει. διὸ καὶ περιποιητικὴ μᾶλλον καλεῖται, καὶ ἐκ ὑπόλυτος. ἀπόδιδον γὰρ ὡς ἢ τοιαύτη προῖοντι τῷ Κύρῳ, ὁ πατὴρ ἤρχετο λόγῳ τοῖδε, περιποιητικὴν ὅτι ἢ δοτικὴ πλείοντι, τῆς προῖοντος τῷ Κύρῳ σημαίνουσα (Ἐκφορῶν). ὁμοίως εἰργομένης ἐν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ καὶ γὰρ πορθεμένης, ἐνεχείρισαν τινες πρὸς Ἀθηνῶν ἀγαγεῖν τὴν πόλιν (Θακυδίδης). Ἡ μὲν ἐν ῥηρικῇ

ἀμε-

ἀμεταβάτως καὶ ἑτεροπροσωπικῶς συμφερομένη τοῖς
ρήμασι, κυρίως ἔστιν ἀπόλυτος. λανθάνει δὲ πολ-
λαχοῦ ἀπόλυτος μὴ δοκῶσα τῷ ἑτεροπροσωπέντος
ρήματος, μὴ ἔσα δὲ, ἀλλ' ἐκδεχομένη τῷ ἀπ' αὐ-
τῆ μεταβάσιν, οἷον τίς μὴ προειδότης, ἀπέχον-
το, ἢ μέρες ἐξαίρεσιν προφαίνεσθαι, ἢ ὅλας μερισμὸν
ὑποβάλλεσθαι. οἷον, τῇ πολιτῇ ἐν πολλῷ θορύβῳ
παρὰ τῶν, οἱ φρυγάνεις ἐκκλησίᾳ ζον. ὁ δ' αὐτὸς
λοιδορομενός, ὅμως ἐδεῖτο, ὅσα αὐτὸς ἔλαβε, ταῦ-
τα ἔασθαι αὐτὸν, δῆναι εἰσκομίσαντα τῷ πάπῳ.
Σημειώτεον ὡς ἀντὶ θρησκείας ἢ δόξαις τῇ ἑδετέρων
μετοχῶν, ἀντὶ δὲ θρησκείας ἀπολύτως ἢ μὴ δόξαις τῇ
ἑδετέρων μετοχῶν παραγομένην ἐκ τῇ ἀπροσώπων
ρήμάτων πολλάκις ἐκλαμβάνεται. οἷον, ἀδελφον ὃν
ὅποτε τις ἐπελθὼν, ἄλλος ἀφαιρήσεται. καὶ ἰδιώτης
ὡς εἰ μετὸν ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς, καὶ
ἐπαρτῶν ταῦτα δέον ἕτερα, καὶ ἀκνωσὺν αὐτῇ τῆς
πολεμίας παρεῖναι ἀντεπεξίημι εἰς μάχην. ἄλλως
δὲ ἑτεροπροσωπέντος τῷ ρήματος ὁπωσδήποτε δύνεισκε-
ται ἔδει αἰτιατῶ. δοτικῇ δὲ ἢ αἰτιατικῇ εἶπε εὐ-
ρηται καὶ ἀντίπῳσιν ἢ ἄλλον τινα ἔοπισμένον τοῖς
ἀρχαίοις, ἡμῖν εἰ ζήλωτά. Ἡ δὲ μὲν τῷ ὡς εἰκα-
στικῇ εἰς αἰτιατικὴν ἔεπομένη τὸ εἰκαστικὸν ἀπα-
ρέμφατον ἢ ὅλως ρῆμα ἢ μετοχῇ εἰκαστικῶς ἔξω-
θεν ἀπολαμβάνει ὅσα τῷ μορίῳ. Περὶ δὲ τῆς ταυ-
τοπροσωπείας γενικῆς κειμένης ἀντὶ δόξαις ἐν
τοῖς περὶ διεκδοματισμῶν λόγῳ ἰδίως εἰρήσεται.
καὶ γὰρ ὅτι ὑποστροφῆς ἐκνημάτισται.

Ἐπιδιαιρέσεις αἵ τε δώτερα διαίρεσεις τῷ λόγῳ.

Τῷ λόγῳ ὁ μὲν αὐτοτελής, ὁ δὲ ἑτεροτελής.
καὶ αὐτοτελής μὲν ἔστιν ὁ καθ' ἑαυτὸν ἴσῳ τὴν ὁρί-
νοιαν. ἑτεροτελής δὲ ἔστιν ὁ συνημμένος ἑτέρῳ ἢ
ἡγεμονίῳ ἢ ἐπομένῳ λόγῳ. τῷ γὰρ αὐτοτελεῖ καὶ
τῷ προσημισαμένῳ ἐκθεσιν εἰς ἀπλὴν δὴ καὶ συγ-
κεκμηρον διαίρεσιν, ὁ συνημμένος προσέτι διαίρεῖ-
ται. ὁ μὲν γὰρ τέτῳ ἔστιν ἀναφορικός, ὁ δὲ συνδε-
σμικός, καὶ τῷ συνδεσμικοῦ συνημμένος ὁ μὲν ἔστιν
ὑποθετικός, καὶ συναπτικός, ὁ δὲ παρασυναπτικός,
ὁ δὲ ὁρίζων, ὁ δὲ συμπλεκτικός, ὁ δὲ ἐναν-
τιωματικός. τῷ δὲ ἀναφορικῷ συνημμένῳ, ὁ μὲν ἐ-
στὶ χρονικός, ὁ δὲ ἔστιν ὁμοιωτικός καὶ παραδειγματι-
κός, καὶ παραβολικός, ὁ δὲ καλεῖσθαι γρηγορῶς πτω-
τικός. ἵνα δὲ τὰ ἐπιβάλλοντα ἐκάστῳ τῶν σαφέ-
τερα ἢ, φέρεται δὴ καὶ περὶ ἐκάστου αὐτῶν ἰδίως εἰ-
πωμῆ.

Περὶ τῷ καὶ τὸν χρόνον συνημμένῳ.

Ὁ καὶ τὸν χρόνον συνημμένος λόγος συνίσταται
δι' ἀναφορικῶν ἐπιρρήματων. ἀναφορικά δὲ ἐπιρρή-
ματα καλεῖται ὅσα τὸν νῦν τῷ ἀκροατῇ ἀναφέρει
ὅτι τὸν καιρὸν τὸν ὑπὸ τῷ λαλῆντος ὁρίζοντα κα-
θ' ὃν αὐτὸς ἐτέλλει χρόνον ἐνεσῶτα, ἢ παρρηχόμενον,
ἢ μέλλοντα, ὡς φησι Μιχαὴλ ὁ Σύγγελος. εἰσὶ δὲ
ταῦτα, ὅτε, τότε, ἕως τῶς, ὡς, ὡς, ὡς, καὶ
ἡγῆται ἐν τῇ συντάξει ἀλλήλων καὶ ἔπεται. πολ-
λάκις μάλιστα καὶ ἐλλείπει τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμ-
φῶ-

φῶν, καλείδω δὲ ταῦτα καὶ ἀντιποδοτικά, τοῖς
 ῥήμασι συνυπακκομένη. ὅτε, φησὶ πρὸς τὸν Ἰωβ ὁ
 Κύριος ἐποίησεν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνὴ μεγάλη πᾶν-
 τες ἄγγελοι. δῆλον τοίνυν ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις ὁ
 ἕτερος συμφέρκεται τὸν ἕτερον λόγον, καὶ ἑδέτερος
 ὄσιν αὐτοτελής, ὡς μὴ καθ' ἑαυτὸν ἰσῶν τὴν διά-
 νοιαν, καὶ τῷ χρονικῷ μορίου ὑπόντος. συντάσσεται
 δὲ ταῦτα τὰ χρονικά ἐπὶ ῥήματα πρὸς ὀριστικὸν παν-
 τὶ χρόνῳ, πλὴν τῷ παρακειμένῳ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι
 χρόνοι τὰ πλεῖστα ἐν παρατάσει συνεκθέειν ταῖς
 ἐνεργείαις ἢ πάθεσι, συρρέοντες τῷ αἰδιότητι ταῖς
 ὑπάρξεσιν ὑποβάλλονται. ὁ δὲ παρακείμενος πρὸς
 τὸ πέρας τῷ ἐνεσῶτος παράκειται καὶ ἀμερὴς πως
 ἐκλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῷ ἀθρόῳ ἐνεργειῶν
 τὰ ἴσα τέτω καὶ ὁ ἐνεσῶς μὴ ἐπ' αὐταῖς μεριζό-
 μινος διώταται. τὰ γὰρ χρονικά ταῦτα ἐπὶ ῥήματα
 ταῖς ἀφάξεσι συμμεριζόμενα διαιρεῖν καὶ τὸν χρόνον
 εἴτε ἐνεσῶτα, εἴτε παρῳχήμινον εἴτε μέλλοντα ἐν
 παρατάσει προσλαμβάνοντα, τὸν ἐν περάτι καὶ ἀμερῇ
 παραιτοῦνται. συντάσσεται δὲ καὶ δικτικῇ ἐγκλί-
 σει, διωκτικῇ ἢτοι προσκειμένῳ ἢ προσυπακκομένῳ.

Ἰσέον δ' ὡς ἐπὶ τῷ ὑπερφῶν καὶ ἀρρήτων ὑπὲρ
 χρόνον θεῶν ἀποδοῶν ὁ ἐνεσῶς καὶ παρακείμενος
 λεγόμενοι ἔχουσιν, ἀλλὰ ἀντὶ ἀλλήλων λαμ-
 βάνονται. πρὸς δὲ τῷ πέπαυμαι τὸ παύομαι ἰσο-
 δυναμεῖ. ληκτικά γὰρ ἄμφω. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐν
 πέρατι ἀμερῶς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ θνήσκω τῷ τέ-
 θνηκα. εἰμὴ τις τὸ θνήσκω εἰς θανάτον νοσῶ ἐκ-
 λάβῃ· ἀκαταίτητον γὰρ ὁ θάνατος. καὶ πολλὰ ἄλλα
 τοιαῦτα. ὅθεν ἐπὶ τῷ ποιέτω τὰ ἀναφορικά τῷ
 ἐπὶ ῥήματων ἀκατάλληλα ἐπὶ τῷ ἐνεσῶτος καὶ πα-
 ρακειμένου. συντάσσεται μὲν τοι ἐπὶ ἐνεσῶτος τῷ

κοινῷ κανόνι τῷ ῥημάτων παρακολουθοῦντα. καὶ ἐ-
 πεί ὁ παρακείμενος ἴσα διώταται τῷ ἐνεσῶτι τῷ
 ποιέτω, βέλτιον δ' εἰπεῖν ὁ ἐνεσῶς καὶ ὁ παρακεί-
 μινος ἐπὶ τῷ ποιέτω ταυτὸν ὅτι, εὐρηταί τε τὰ ἀ-
 ναφορικά τῷ ἐπὶ ῥήματων συνυπακκομένη τοῖς παρα-
 κειμένοις ὡς ἐνεσῶσιν, ἥκιστα τῷ κανόνι τῷ χρο-
 νικῶν ἀντιπίπτοντα. ἐκ ἀρα δικαίως ὁ γραμματι-
 κὸς Ἀνανίας κατατιτᾶται Θεόδωρον καὶ Βαβῖνον πα-
 ρὰ Μιχαὴλ Συγγέλου ἀκρίτως τὸν κανόνα παραδε-
 ξαίμενος, καὶ τὸν παρακείμενον τῷ καὶ χρόνον ἀνα-
 φορικῶν ἐπὶ ῥήματων ἀπαλλοτριεῖντας, παρ' ἑθὺς
 τῷ ἀκρίβεσέων Ἑλλήνων. ἐδὲ συλλεγὰ ὅτι ἂν ἐ-
 πάγει μαρτυρῶν κοινὰ τοῖς χρόνοις ἀξιοφόρος τὰ
 ἀναφορικά. πρῶτον μὲν ὅτι ὅσα παράγει εἰς ἐμπέ-
 δωσιν τοῦ οἱ ποτεθέντος, τῷ ὀξαιρουμένων εἰς ἐ-
 ἴα τὰ ἀνώτερω. εἴτα δ' ὁ θεὸς Γρηγόριος πρὸς
 τὰς ἀτόπας καὶ παραλόγους πόσεις ἐπιστάμενος ἔ-
 συναγει, ἀναίρει δὲ τὸ πότε ὅτι τῷ ὅτε καὶ ἀλλό-
 τρια ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ λεγομένοις καὶ ἀπάδοντα καὶ
 ἀκατάλληλα ἔχοντα ὑποδείκνυσιν ἐν τῷ λέγειν.
 „ πότε ὁ υἱὸς γεννῆται, ὅτε ὁ πατὴρ ἔγεννη-
 „ ται. πότε δὲ τὸ πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ὅτε ὁ
 „ υἱὸς ἐκπεπόρευται“. ἀλλὰ γεννῆται ἀχρό-
 νως; καὶ ὑπὲρ λόγον. (ἐν τῷ περὶ υἱοῦ). τὸ δὲ
 παρ' Αἰσώπῳ, ὃ κἀκίστα ζῶα, ὅτε νύκταν ἐκ ὀρ-
 χεῖδε, ἐκ ἀντιπίπτει τῷ κανόνι, ὅτε φησιν νύκταν,
 τότε ἐκ ὀρχεῖδε. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅτε πέπαυμαι τῷ
 ποιέτω. κατὰ ἀντιχρονισμόν εἴρηται. ὠφείλοισι γὰρ
 οἱ χρόνοι ἐκάτεροι συνεκθέειν τοῖς γιγνομένοις. ὥστε
 συμπαρακτείνεται ὁ χρόνος τῆς σιγῆς, τῷ χρόνῳ
 τοῖς ὀρχήσεως. ὁ δὲ παρακείμενος ἐν πέρατι καὶ
 ἀμερῆς.

Συμπαραλήφθω δὲ τῶ καὶ χρόνον συνημνῶ καὶ ὁ ῥοπικός κατ' ἀριθμὸν· ὅσακίς ἀμαρτήσης, ἐ-
γεραι, καὶ σωθήσῃ.

Περὶ τῆ ὁμοιωματικῆς, ἥτοι παραβολικῆς
ἐ παραδειγματικῆς συνημνίου.

Ὁ ὁμοιωματικὸς συνημνὸς λόγος συνίσταται
ἐκ τῶ ὁμοιωματικῶν ἐπιρρήματων. συντάσσεται δὲ
πάντα ὀριστικοῖς ῥήμασι, καὶ τὰ μὲν οἷον ἀναφορικά
τὰ δὲ ἀνταποδοτικά καλοῖτο. ἡγείται δὲ καὶ ταῦτα
ἀλλήλων καὶ ἔπεται, ἀλλήλοις κοινωνοῦντα τῶ ῥήμα-
τος, ἥτοι καὶ τὰ αὐτὰ, ἢ τὰς χρόνας καὶ τὰ πρόσω-
πα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐναλλάσσοντες, καὶ ἢ πάντα
ἢ τινα· πολλάκις δὲ καὶ ἐλλείπει τὸ ἕτερον συνυπα-
κομήμων· οἷον Τρῶες μὲν κλαγγὴν τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν,
ὄρνιθες ὡς. καὶ μὴδ' ἔγω ἀγαθὸς περ ἐὼν θεοεί-
κελ' Ἀχιλλεὺ κλέπτε νόον· ἐρμυνόδεται δὲ σαφέσε-
ρον ἀναπληρέμια· οἷον, Τρῶες ἴσαν ἔπος, ὡς ἴα-
σιν ὄρνιθες· καὶ ἀγαθὸς περ ἐὼν, μὴ κλέπτε νόον
ἔπος, ὡς κλέπτεις.

Ὅσακίς δὲ ἐν τῶ συνημνῶ ὁμοιωματικῶν ἄπο
μετοχῆς ἢ ἀπαρεμφάτε μεταβάλλον ἐπικοινωνεῖ τὸ
ῥημα, τινικαὐτὰ ἄπο πλαγίας ἀνέρχονται γίνεται
τῆς πτώσεως, ὅτι εἰς ὀριστικὸν ἀνατρέχει τὸ ῥημα·
παραδειγμα. καὶ πόλεσι γὰρ πύτταις μόναίς ἦδη
ὁμοιοῦσιν ἐπελθόντες δημοκρατημύνας, ὥσπερ καὶ
αὐτὸς (Θουκυδ.) καὶ ὁσφρανομύνας καταγιάζοντες
τῶ καρπῷ (λέγεται) μεθύσκεσθαι τῇ ὁδῷ, κα-
θάπερ οἱ Ἑλλῆνες τῶ οἴνῳ (Ἡρόδοτος). ὅτε δὲ
ἄλλως ἀπὸ κοινῆ λαμβάνοιτο τὸ ῥημα, πρὸς τὴν
αὐτὴν πτῶσιν τὰ ἀναφορικά φέρεται.

Τῶν

Τῶν γὰρ ὁμοιωματικῶν ἐπιρρήματων, τὸ μὲν ἔ-
πως δεικτικὸν ὅστι, καὶ ἀνταποδώσεως χώραν ἔχει.
τὰ δὲ ὡς, καθὼς, καθὰ, καθάπερ, οἶα, ἄτε,
ἀναφορικά εἰσι πρὸς τὸ γνωριμότερον τὴν ἀναφο-
ρὰν ποιήματα. ἐν ᾧ ταῖς ὁμοιώσεσι παρατίθεται
τι πρᾶγμα πρὸς ἕτερον γνωριμότερον καὶ εἰωθὸς γί-
γνεσθαι. καὶ εἰ μὲν ὅτι ἐπεροχρῶν εἴληπτο πρὸς ὃ ἢ
παραθέσεις, παραβολὴ ἦκεσε. παραβολὴ γὰρ ὅστιν
ὁμοίωσις ὅτι ἐπεροχρῶν. εἰ δὲ ὅτι ὁμοχρῶν λαμ-
βάνεται ἢ ὁμοίωσις, παράδειγμα λέγεται.

Οὐκ αἰεὶ δὲ ἀναφορικὸν τὸ ὡς ἐκλαμβάνεται.
ἔστι δὲ ὅπως καὶ δεικτικὸν ἐν ταῖς παραβολαῖς.

Τὸ δὲ οἶα καὶ ἄτε ἔστι καὶ αἰτιολογικὸν ἡνίκα καὶ
ὁμοιοπῶπως τοῖς ἡγούμενοις συντάσσεται, μετοχῇ
αἰεὶ συμφερόμενα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἦ. ἔστι γὰρ ὁμοιωματικὸν, ἀεὶ
ἐπὶ τὸ προσωχρῆς καὶ καθ' αὐτὸ εἴτε ἐσιῶδες εἴτε ἐ-
πσιῶδες ἢ τὸ εἶδος, τὴν ὁμοίωσιν ἀναφέρον. ἔστι
δὲ καὶ αἰτιολογικὸν, τὸ εἰδικὸν αἴτιον σημαῖνον.

Τὸ ἔπος ἔστιν ἐνίοτε ὀπιτατικὸν, ὥσπερ καὶ τὸ
ὡς, καὶ τῶ ἐπακολουθεῖ πολλάκις τὸ ὥσε ἀπο-
στατικόν.

Περὶ ἀναφορικῆς συνημνίας τῆς
πτωτικῆς.

Ὁ συνημνὸς τῆς πτωτικῆς ἢ δι' ὀπιθέτων ὀνο-
μάτων ἀναφορικῶν καὶ ἀνταποδοτικῶν συνίσταται, ἢ
δι' ἄρθρων ὑποτακτικῶν συνήπται.

Περὶ τῆ δι' ἄρθρων συνημμένῃ.

Συνίσταται δι' ἔπος τῆς ἀναφορᾶς ὁμοιότης κατ' ὀρθὴν καὶ πλαγίαν πὺν πῶσιν. ὅτε γὰρ ταυτοπροσωπεῖ ἐν ἑκατέρῳ λόγῳ τὸ ῥήματι ἢ διθεῖα πρὸς διθεῖαν ἀναφέρεται, ἢ πλαγία πρὸς πλαγίαν. οἷον ὁ Πλάτων δοξάζει παλιγγρεσίαν, ὃς καὶ τὴν ψυχὴν ἐφρονεῖ ἀθάνατον. καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν μετῆλθεν ἐκόσμησεν. ὅτε δὲ ἑτεροπροσωπεῖ, κελίεται. καὶ τοῦτο διχῶς. ἢτοι γὰρ τὸ ὄνομα πάσεται κατ' ἐθέλειαν, τὸ δὲ ἀναφορικὸν εἰς πλαγίαν, οἷον πέθηκε Πάβροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς, ἢ ἔμπαλιν, ἀνδρα μοι εὐνεπε μούσα, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. καὶ μὴ ἐν τῷ πρώτῳ ἀναφορὰν κελίεται τὸ ὄνομα πρὸς τὸ ἀναφορικὸν πλαγίως κελίμενον. κατὰ δὲ τὴν δεύτεραν, ἀνάπαλιν. διὸ καὶ τὸ συνημνότερον κλίσις προσείρηται. καί τι τοῖς νῦν, ὅσάκις τὸ ἀναφορικὸν κατ' ἐθέλειαν κείται, τὸ δὲ πρὸς ὃ ἀναφέρεται πλαγίως, ἀνόρθωσις τισι μετωνόμασαι.

Δῆλον οὖν ἐπιτεῦσθαι ὡς ἐν τῇ ποιῶδε συνημμένῳ, ἄλλωτε μὲν τὸ, τε ἀναφορικόν, καὶ τὸ πρὸς ὃ ἀναφέρεται ἐκ πρώτης κείται ἀμεταβάτως ἐκάτερον τοῖς ῥήμασιν. ἄλλωτε δὲ μεταβατικῶς ἐκ τρίτης ἐκάτερον. διεσηκασί δὲ καὶ ἀλλήλων μάλισα, τὸ μὲν ὄνομα μεταβατικῶς ἐκ τρίτης προσκείμενον, τὸ δὲ ἄρθρον ἐκ πρώτης τῇ ῥήματι συνημνόμενον, ἢ ἀνάπαλιν. ὥς καὶ μεταβάλλει κατὰ πῶσιν μεταβατικῶς συνημνόμενον τὸ ἄρθρον καὶ πρὸς πᾶσαν πλαγίαν πῶσιν τῆς ὀνόματος ἀναφέρεται.

Ὁμοίως δὲ φανερόν, ὡς συλλαμβάνει πολλάκις

ἢ

ἢ μετοχή πὺν ἕτερον λόγον τῆ ἀναφορικῆς συνημμένῃ, καὶ ἴσα τούτῳ διύεται. διὸ καὶ ἀναλύεσθαι λέγεται εἰς τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον καὶ εἰς τὸ σύτοιχον ῥήμα. μεταβάλλοι δ' ὁ λόγος κατ' ἐκάτερον, ἴσα διυάμηνος σαφηνείας ἢ βραχυλογίας χάριν. ἀπλῶς γὰρ ἔχει συνημμένην, σαφέστερον, ἔχει μετῶν δὲ συνημνῶς ἐρμηνεύεται ἑκαστα.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἄρθρα πρὸς τὰ κύρια καὶ προσωπολογικά, καὶ ὅλως τὰ ὀρισμῶνα ἀναφερόμενα, τέτοις συνδιαίρειται. ὅτε δὲ πρὸς τι ὀρίσειον ἀναφέρεται, εἰκότως τότε τὴν ὀρίσειαν φυλάττει. μάλισα δὲ τὴν ἀναφορὰν ὀρίσειον ἔχει, σιγῇ παραλειπομένη τῇ πρὸς ὃ ἀναφέρεται, οἷον, οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, εἰς ὁ νῦν καιρός, οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, καὶ ἐγὼ δεινός. καὶ καλῶς ἄρα λέλεκται ἐν τοῖς μερισμοῖς οὐ τὰ προτακτικά μόνον ἔχειν τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποτακτικά εἶδεν ἦντον, ἐφ' οἷς μὲν ὀρισμῶσις, ὀρισμῶσις, ἐφ' οἷς δὲ ὀρίσεισις, ὀρίσεισις συνημνόμενα.

Σημειώτεον δ' ὡς τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα ἔσιν ὅτε ἀντὶ τῆς προτακτικῆς λαμβανόμενα, ἢ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν δεικτικῶν. ἢ ὅπῃ μερισμῶσις ὀρίσειον ὄνομα. οἷον, καὶ ὃς ἐδάμνασε, τίς παραγγέλει. ἦτοι ὁ δὲ ἐδάμνασε. καὶ ἔχει τὸ γὰρ ἢ προφητεία, δι' ὑπακοῆν καὶ παρακοῆν, δι' αὐτὴν μὲν ἵνα σωθῶμεν, δι' αὐτὴν δὲ ἵνα παιδευθῶμεν, ἦτοι δι' ἐκείνῳ μὲν ἵνα σωθῶμεν, διὰ ταύτην δὲ ἵνα παιδευθῶμεν. καὶ διδὼς ἅπασιν τοῖς δεομένοις ὅ μὲν πέντε δραχμὰς, ὃ δὲ μναῖ, ὃ δὲ ἡμιτάλαντον. τέτῳ δὲ ἴσον ἄλλῳ μὲν πέντε δραχμὰς, ἄλλῳ δὲ καί τι.

Ἐτι δ' ἴσέον ὡς τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα ἡγεῖται τῇ δεικτικῇ ἀντωνυμιῶν, καὶ ἔπεται, ὡς τὰ κύρια

ὀνόματα καὶ προσηγορικὰ τῶν ἀναφορικῶν. οἷον ἂ μὴν αὐτὸν ἐπιθυμῶμεν πράττειν, ταῦτα ἐπαινεῖμεν. καὶ αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. καὶ ἕως ὅσιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει. ἕως ὅσιν, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῇ νόμῳ.

Περὶ τῶ δι' ἐπιθέτων ὁμομάτων
ἀναφορικῶ συνημμενῶ.

Ὅμοιως δὲ κατὰ τὴν ὁρθὴν καὶ πλαγίαν πῶσιν καὶ τὰ τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος ἀναφορικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ἐπίθετα φέρεται ἡ γένεσις ἢ ἐπακολουθεῖντα ἀλλήλοις. ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἐκ πρώτης καὶ κατ' ἐξέλιξιν ἀμεταβάτως, τὸ δὲ ἐκ τρίτης καὶ πῶσιν καὶ μεταβατικῶς συνπαύεται τῶν ῥηματι. οἷον ἀλλ' ἐδὲ πόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί. καὶ ἐδέετο τοίχας ἰδὼν ἀέρας, ἐδὲ ἰδῶμαι, οἷον Πειρίδον τὴν Δρύαντά τε.

Ἐπὶ γὰρ τῶν ποιῶν παραθέσεων εἴτην ὁμοιώσεων καὶ παρισώσεων, τὰ μὴ ἀνταποδοτικὰ δεικτικά εἰσι τῶν ὁμοίων ἢ ἴσων, τὰ δὲ ἀναφορικὰ, ἀναπολιτικά τῶν προσεγνωσμένων. ἡγεῖται δ' ἀλλήλων καὶ ἐπεταί, ἀλλὰ καὶ τὸ ἕτερον τῶ ἑτέρῳ χωρὶς κείται θαυμασικῶς ἢ ἐπιτατικῶς. ἐπὶ πλέον δὲ τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύτως λαμβανέται, ὑπεροχῇ τινα ἀπολύτου καὶ ἐκπληξιν, καὶ ὅλως ἐπίτασιν θαυμάσιον διλύντα.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐλάττωσιν καὶ ἐξελιγμένον ἀπολύτως λαμβανόμενα σημαίνει. οἷον, ἡλίκα μὴ ἔν τὰ ἀγαθὰ ποιεῖν λιδοξόος ἡρόμνος αὐτὴ προείρηκεν.

Ἰστέον ὡς ἐνίοτε ἐπάγεται δεικτικὴ ἀντωνυμία πρὸς τὰ ἀναφορικὰ ἀντὶ ἄρθρων ὑποτακτικῶν λαμβανόμενα.

βανόμενα. οἷον, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, ταῦτα λογίζεσθε. καὶ ὅσα ἡδέως ἢ ψυχῇ δέχεται, ταῦτα ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε. καὶ ἀνάπαλιν τίθεται τὰ ἀνταποδοτικά, ἀντὶ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν. οἷον ἣν πολλάκις προσδοκίαν ἐμβαλὼν, ψεύδεται τις, τελευτῇ δὲ ὅποταν ἀληθεύς ἐλπίδας λέγει ὁ ποιῶν, πείθειν δύναται. ἐπεὶ γὰρ τὰ ἀνταποδοτικὰ δεικτικά εἰσι, τὰ δὲ ὑποτακτικά ἄρθρα ἀναφορικά, ἐπικρίνωνουσιν ἀλλήλοις μεταλαμβάνόμενα.

Περὶ ὁμωνυμίας τῶν ἀναφορικῶν καὶ
ἀνταποδοτικῶν ἐπιθέτων.

Τὰ ἀναφορικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ταῦτα ἐπίθετα ἐπὶ μὴ ὁμοιώσεως καὶ δόξεως πρὸς ἀλλήλα ἕως ἔχκει τὴν ἀναφορὰν καὶ ἀποδόσιν. ὁμωνυμοὶ μὴτοι ἀλλῶς καὶ διάφορον ἔχει τὴν σημασίαν καὶ σιωταῖσιν.

Περὶ τῶ ὅσος καὶ ὅσον.

Τὸ γὰρ ὅσος καὶ ὅσον λαμβανέται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅς καὶ ὁ τῶν ὑποτακτικῶν ἄρθρων ὡς εἴρηται. τί δ' αὐτὶς εἴποι περὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι ἀγχινόας μεταποιῶνται; καὶ ἀντὶ τῶ ὅποσος ἀορίστως, οἷον, πάντα μὴ ὅσα ὅσιν ὀνειδὴ φέρεται, μάλιστα δὲ τῶτο. (Γρηγόριος) καὶ ἀντὶ τῶ τινὰ, οἷον, μυρία ὅσα, καὶ θαυμασικόν, καὶ ἐπιτατικόν ὡς λέλεκται ἀντὶ τῶ λίαν, οἷον, θαυμασὸς ὅσος, καὶ ὀλίγοι ὅσοι, ἀντὶ τῶ πάνυ θαυμασὸς, καὶ λίαν ὀλίγοι. καὶ ἀπλῶς ἀντὶ τῶ ὀλίγον, οἷον, ἐδ' ὅσον, ἥτοι ἐδ' ὀλίγοι, καὶ ἐχ' ὅσον ἀντὶ βραχεώς, καὶ ὅσον ἐκ ἡδῆ,

καὶ ὅσον ἔπω ἀντὶ τῆ αὐτίκα, καὶ ἀντὶ τῆ χεδὸν
ἢ ἐγγὺς, οἷον ὅσον παρασάγγῳ ἀπεῖχον. καὶ ἀντὶ
τοῦ διπλοῦν ὅσον παραδείγματος χάριν, καὶ ἀντὶ
τῆ μέχρις ὅσον ἐπιφάυσαι, καὶ ἀντὶ τῆ ὡς, καὶ γε-
γοτόπων πῶς βασιλεῦσιν ὅσον πρὸς δημοκρατίαν ἀν-
τιβῆναι. ὅσον γέμει εἰδέναι, καὶ Ἀττικῶς ὅσα γέμει εἰ-
δέναι, καὶ ἀντὶ τῆ δυνατὸν, ἔχ ὅσον, ἢ δυνατὸν.
καὶ μέγα καὶ φανερόν σύμβολον ἔστι, καὶ σήλης ἀμει-
νον τῆ προέχειν δυνάμεις ἔξ ἀρχῆς ἔχ ὅσον λαμβά-
νειν. (Ἀεισιδ.) καὶ ἀντὶ τῆ μόνον, ἔχ ὅσον ἡμύ-
ναντο, ἀντὶ τῆ μόνον ἐκ ἡμύναντο. (Οὐκυδίδ.)

Περὶ τῆ οἷος καὶ οἷου.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ οἷος καὶ οἷον πολλαχῶς ἐκ-
λαμβάνεται. ἢ μόνον γὰρ ὁμοιωματικόν, καὶ θαυ-
μασικόν, καὶ ἀπλῶς ἐπιτακτικόν οἷα σὲν ποιότητος·
ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆ τί καὶ ποῖον, καὶ ὁποῖον. καὶ ἀντὶ
τῆ εἰωθότος. εἴ τινα ἐπιτεύχησας σῶικῳ οἷῳ μήτε
λυπεῖσθαι, εἰωθότι δηλαδὴ μὴ λυπεῖσθαι. καὶ ἀν-
τὸς εὐδαμῶς οἷα τε ψάδεσθαι, μὴ εἰωθότος ψάδε-
σθαι. καὶ ἀντὶ τῆ πεφυκότος, οἷα εἰχῆς ἔχειν. καὶ
ἀντὶ τῆ δεξιῆς, οἷα ὀρχεῖσθαι, καὶ ἀντὶ τῆ ἱκανοῦ,
οἷος κρατεῖν. καὶ ἀντὶ τῆ δυνόλου καὶ ἐποίμης, ἢ ᾧ
οἷος ἡνὶ ὑπὸ παντὸς κερδαίνειν. (Ξενοφῶν) καὶ
ἀντὶ τῆ καλύοντος. ἔδεν οἷον ἀκρεῖν αὐτῆ τῆ νόμης.
(Δημοδοκίης) καὶ ἔδεν οἷον ὅμως τὸ μέλλον δόχῃ
μόνως προσδοκᾶν. ἔδεν οἷον καὶ ἡδυσμά τι προσεί-
ναι. (Γρηγόριος) καὶ ἀντὶ τῆ ὁμοίης, ἔχ ὅρας ὅτι
ἡδίων ἔστι χαλεζόμῃον οἷῳ σοι ἀνδρὶ, ὁμοίῳ σοι δη-
λονότι (Ξενοφῶν). καὶ ἀντὶ τῆ δυνατῆς, ἔχ ἵος
ποιεῖν ἀγαθῆς, καὶ ἀντὶ τῆ ἡλίκα καὶ μεγάλες.

Τὸ δὲ οἷος φιλέμῃον μόνος σημαίνει.

Περὶ τῆ συνδεσμικῆς συνημμένης.

Ἄπας λόγος συνδέσμων τινὶ προσπλακεῖς πρὸς
ἕτερον ἀναφέρεται. συνημμένην μὲντοι καλῶ, τὸν
μὴ κατ' ἕτερον ἀπαρτίζοντα τὴν δυνάμειν, δυναμει
δὲ τῆ προσκειμένης μορφῆς συνφελέκοντα ἔξ ἀνάγκης
καὶ τὸν ἕτερον. συνίσταται δὲ ἔτις μάλιστα δὲ τῶν
συναπτικῶν καὶ παρασυναπτικῶν καὶ δευδοκτικῶν
καὶ ἐναντιωματικῶν συνδέσμων. οἱ γὰρ συμπλεκτι-
κοὶ καὶ πορτιδέμῃοι ἑτέρας συνφελέκῃσι λόγους, καὶ
τοῖς ὑπερον πορτιδέμῃοι συνεισάγῃσιν ἡγουμένης,
δοκῃσι μὲντοι ἀπαρτίζειν τὴν δυνάμειν κατ' ἐκάτε-
ρον, καὶ μὴ εἰς εὐν συνάγειν ἀλλήλους. ἀλλὰ προσ-
κείσθωσαν καὶ ἔτοι τοῖς συνημμένοις, καὶ οἱ ὅποτε-
λεσματικοὶ καὶ τελικοὶ ὡσαύτως. καὶ περὶ τῶν τοιῶ-
των ὡς ἔχει σημασίας τε καὶ συντελέσεως, ὅσα τε αὐ-
τοῖς ἐπιβάλλει, ρητέον συντόμως.

ΣΤΑΧΤΟΛΟΓΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Προοίμιον περὶ δυνάμεως ἔχρησεως τῆς
συνδεσμικῶν μορίων καὶ τῆς κτ'
λόγου αὐτῆς συνταξεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Οὐ μικρὰ ἔδὲ ἀρόχειρος τοῖς ῥαδίως λέγειν καὶ
γράφειν, καὶ τὰ παρὰ τῆς ἄλλων ἐρμηνεύειν ἐπαγ-
γελλομένοις, τῆς συνδέσμων καὶ τινῶν ἄλλων μορίων
ἢτε δυνάμεις καὶ ἢ χρῆσις. παρὰ γὰρ τὰς ἀποδύλας
ταύτας σημασίας τε καὶ δυνάμεις, πλείονα ἔχει τῶν
ἐν τοῖς λόγοις ἐμφαίνεται. τάτε γὰρ λεγόμενα
κοινότερον πάθη ἅττα ψυχῆς, αἵτε περὶ τὰ νοητὰ
καταστάσεις τῶν νῦν, καὶ αἱ περὶ ταῦτα μεταβάσεις
τῆς ἔχνοιας, καὶ οἱ κατ' αὐτὰς ῥόποι ἔχει τῶν πολ-
λάκις σημαίνεται. ὥςτε παρὰ τὰς ἁπορήσεις, δι-
στάσεις, ἀνθυποφοράς, ἀντιθέσεις, ἐπιφοράς, ἐπι-
κρίσεις, βεβαιώσεις, εἰκασμὸς, ἀμφιβολίας, καὶ
θαυμασμοί, καὶ ἐκπλήξεις, καὶ ὑπολήψεις συν-
αγαθῶν, καὶ παρὰ φαῦλον ὀλιγωρίας, καὶ πωθασμοί,
καὶ εἰρωνίαι, καὶ δυσφορήσεις, καὶ χετλιασμοί, καὶ
πάναντία αὐτοῖς, καὶ παντοῖοι ῥόποι τῶν τε καὶ τῆς
ἐναντίων, καὶ ἄλλα ἅττα πάθη τῶν λόγων ἐμφαίνεται.
ἔστιν τοῖς ἑξακεβῶσι τὸν ἑλλῶνα λόγον καὶ περὶ
πολλῶν ποιημάτων, τῆτε ἐρμηνεία τῆς Συγγραφῆς,
καὶ τῇ τῶ λόγου συντάξει ἐνδοκιμεῖν, σπασάσειον
ὅση δυνάμεις ἐκ τῆς ἀείρων Συγγραφῆς ἀναλεγόμε-
νης τὰς ἀποδείξεις, τῇ τῶν χρῆσιντε καὶ δυνάμειν.

ἔδὲ

ἔδὲ παροπτέον τὴν φιλοπονίαν καὶ εἰσήγησιν τῆς
προηγουμένηων διδασκάλων, ἐντεῦθεν ὁρμῶν πορι-
ζομένης καὶ τέχνῃ ἐξελίσκοντας γραμματικῶν, ἀλ-
λά τὰ συν ἀγχινοία καὶ πόνοι πολλῶν ὄρεσται τι-
μῶντας, αὐξητέον, ὅσον ἄλλις, τῇ μελέτῃ, καὶ ἐπε-
ξεργασέον τῇ ἀναγνώσει τῆς ἀείρων, καὶ μιμήσει
εἰς τὸ κάλλισον καὶ ἀκριβέστατον ζηλωτέον. ἔτω γὰρ
αὐτὸ εἴη ἡμῖν καὶ τὰ τῆς ἄλλων ὁρθῶς νοεῖν, καὶ κα-
λῶς γράφειν, καὶ λέγειν κατ' ὅρον γραμματικῆς. Ἰ-
να γὰρ τὰ παρὰ τῆς ἄλλων εἰρημνία δὴληπται καὶ
δύμνημόνολται ἢ, ὁξέσω καὶ ἡμῖν ἐξῆς ταῦτα συντο-
μῶς ἐκθέδαι.

Περὶ τῶ ἐτύμῃ τῆς συνδέσμων.

Συμπλεκτικοὶ εἰρῶνται, ὅτι συνδέοντες τὸν λό-
γον τὰ πολλὰ ὁπὸ κοινῆς ἀποτασόμενον (1) ἢ
ἐπιτασόμενον ἔχουσι, καὶ καὶ μέσον τετῆ, ἐπικκοι-
νωνῶσι τὸ τοῖς λόγοις.

Συνωπτικοὶ λέγονται, ὅτι συνδέοντες δύο λό-
γους, τάττωσι κατ' ἐπαφῶν εἶπεν ἀκολουθίαν παρὰ
θατέρῳ τὸν ἕτερον.

Παρασυνωπτικοὶ, ὅτι τὸ αὐτὸ ποιῶσι παρὰ θα-
τέρῳ τὸν ἕτερον τῆς λόγων τιθέντες. ἀποσημαίνου-
σι δὲ ὑπαρξίν τε καὶ αἰτίαν πολλάκις τῶ ἡγεμνίου
πρὸς τὸν ἐπόμενον.

Διαζυκτικοὶ ἀποδύλον ἔχουσι τῶνομα, ὥσπερ καὶ
τὴν ἐνέργειαν, τὰ γὰρ ἐναντία, ἢ ὅλως τὰ ἀντικεί-
μενα ἐν τῶ λόγῳ ἔχει δυνάμειν.

Πα-

(1) Ἡ ὄνομα, ἢ ῥῆμα, ἢ ἐπερὶ τι.

Παραδοκτικοί, ὅμοιοι καὶ ἔτι τοῖς ἁξολοκτικοῖς τὰ ἔτερα ὡς ἐναντία ἁξολοκτικοί.

Αἰτιολογικοί, ὅτι τὰ αἰτία ἐπιλέγασιν ἐν τοῖς γιγνομένοις ἢ φανομένοις.

Απορηματικοί, ὅτι ἐν ταῖς ζητήσεσι καὶ ἀμφιβολίαις καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸν ἕτερον ἐρωτήσεσι πάσι αὐτὸς χρώτο. Διτορία δὲ ζήτησις ἐστὶν ἀπλὴ εἶπεν καθ' αὐτὸν τὸ ἀγνοῦντος, ἐρώτησις δὲ ζήτησις ἀφ' ἑτέρου, εἶπεν συμπεπλεγμένη περὶ τινος ἀγνοομένου.

Συλλογιστικοί λέγονται, ὅτι ἐν τοῖς συλλογισμοῖς ταύτην εἰπεῖν ἐν ὁποροῖς καὶ συμπεράσμασι ταύτοις χρώμεθα. ἁφέρει δὲ ὁποροῖς συμπεράσματος, ὅτι ὁποροῖς ἐν τοῖς συλλογισμοῖς καὶ τὰ λήμματα, καὶ δὲ καὶ τὰ λήμματα συμπεράσματα. τὰ δὲ συμπεράσματα, καὶ ὁποροῖς κοινοτέρων, μάλιστα ἐπὶ τῶ ἐνθυμημάτων.

Διωνητικοί λέγονται, ὅτι ἀναιρεῖντες τὸ ἐν τῇ φωνῇ σημαινόμενον, καὶ μὴ θέλοντες ἐνεργεῖν εἶναι, διδάμει τιθέασιν. ταύτην εἰπεῖν διδάσκει γίνεσθαι, ἢ γινώσκειν, ἢ γινώσκειν, καὶ τοὶ μὴ γινώσκοντες λέγουσι.

Ελαττωτικοί καὶ μειωτικοί λέγονται, ὅτι σημαίνει τὸ ἐλαττω.

Ἐναντιωματικοί λέγονται, ὅτι ἀναιρεῖντες τὸ ἐπόμενον τῷ ἡγεμένῳ λόγῳ, ἀντιτιθέασιν τὸ ἐναντίον ἐκείνῳ. ἐκ τῶν οὐ καὶ τοὶ καίπερ τίθενται καὶ ἐν τῷ ἡγεμένῳ, συμμομολογῶντες καὶ ἀποδεχόμενοι ἐκείνου μὴ ἀντικρὺς ὁμολογούμενα τῷ ὑπαρξίν. ὁ δὲ ἐν καὶ ἐνδοτικοί λέγονται, ὅτε καὶ σφοδρότερον ὁποφύονται οἱ ἐναντιωματικοί.

Παραπληρωματικοί ἔτι πολυσήμαντοι ὄντες τῷ τοῦ

κοινὸν ἔχουσι τὸ παραπληρῆν ἐνίοτε πὴν φράσιν. ὁ δὲ ἐν καὶ τῶμα ἔχουσι.

Περὶ τῶ καὶ τὰς ἐγκλίσεις ἰδιωμάτων.

Ἐφέλικται οἱ χρόνοι καὶ ἐπὶ τῶ ἄλλων ἐγκλίσεων καὶ κατὰ τὴν ὀρειτικὴν ἰδιώματα, τὸ πλήρες καὶ ἀτελές, τὸ ἐνισάμνον καὶ ἐκβεβηκὸς τῆς κινήσεως. ὡς ἐπὶ μὲν τῆς ὀρειτικῆς ὁ ἐνεσῶς καὶ τὸ μέλλον τὸ ἀπλήρωτον τῆς κινήσεως, κατὰ τὸν ἐνεσῶτα τῆς ὀρειτικῆς σημαίνων, τὸ πολλάκις ποιεῖν ἢ πάχειν, ἢ συνεχῶς ἔχειν λέγεται παρακλούεσθαι. ὁ δὲ ἀόριστος τὸ ὀρισμὸν καὶ ἐκβεβηκὸς παρὰ τῆς ὀρειτικῆς μεταφέρειν, τὸ μέλλον ὡς ἐκβεβηκὸς ὀρίζει, καὶ ἀπαξ ποιεῖν λέγεται.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δυντικῆς μεταφέροντες οἱ χρόνοι συμμερίζουσι τὸ ἀμφίβολον ἐπὶ μέλλοντος. ὡς τὸν μὲν ἐνεσῶτα ἐνδοιαζομένως μὲν δὲ τὴν ἐγκλισιν, ἐνισαμνῶς δὲ καὶ ἀπλήρως σημαίνειν τι, τὸν δὲ ἀόριστον ἐνδοιαζομένως μὲν δὲ πὴν ἐγκλισιν, ὀρισμῶς δὲ, τὸ μέλλον ὡς ἐκβεβηκὸς ὀρίζοντα δὲ τὴν ὀρειτικὴν σημασίαν τοῦ ἀορίστου. (α) τὸν δὲ μέλλοντα ἐνδοιαζομένως καὶ ἀορίστως σημαίνειν τι.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑποτακτικῆς ὁ ἐνεσῶς καὶ παρακλόμενος καὶ ἴσα ἔχει τῇ γε χρονικῇ σημασίᾳ ὁμολογούμενως τῆς ὀρειτικῆς. ὁ δὲ ἀόριστος παρὰ τοσοῦτον ἁφέρει τὸ μέλλοντος τῆς ὀρειτικῆς ὅτι ὁμολογούμενως καὶ ὀρισμῶς τὸ μέλλον σημαίνει καὶ τὸ ἐκβεβη-

(α) Ὁ δὲ ἀόριστος ἐκβεβηκός τι σημαίνειν ὡς αἰσιν παράγωγι.

Βηκός κ' βέβαιον τὸ ὀριστικὸν ἀορίστου. ἐν ᾧ τῇ ὀριστικῇ τὰ περὶ τὸν χρόνον κατ' αὐτὸν ἔχ' αἰεταί, τὰ κτ' τὸ φράγμα μὲν τοι ἐκβέβηκε κ' ἐκ ἔτι ἀορισαίται, κ' ὁμολογημένῳ ἔχει τὴν ἐκφανσιν ὅτι τὴν ἐγκλισιν, ὃ δὲ μέλλον ὁμολογημένως μὲν ἐκ τῆς γνώμης, ἀορίστως δὲ κατ' ἑαυτὸν ἔχει εἴπερ ἐκ ἐκβέβηκε.

Καὶ δῆλον ἄρα ἐντεῦθεν φανερὸν ὅτι ὁ μέλλον τῆς δικτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ δόχης. ὃ δὲ δόχουμος, εἰ καὶ περὶ μέλλοντος κ' ἐνδεχομένης εὐχεται, ἴσχυον μὲν τοι τῆς ἀντιφράσεως βέλεται, καὶ γνώμῃ αἰεταί τὰ τῆς δόχης. ὅθεν ἀορίστῳ τὰ πολλὰ ἐπὶ δόχης ἡρώμεθα, τὸ βέβαιον τῆς ἐκβάσεως δι' ἐκβεβηκότος τοῦ χρόνου ἐπὶ μέλλοντος δόχουμοι.

Διότι δὲ φανερὸν ἐκ τούτων ὅτι ἐπὶ τῆς μᾶλλον ὁμολογημένης ὑποθέσεως πρὸς τὸ μέλλον, ὁ ὑποτακτικὸς ἀορίστος παραλαμβάνεται. διὸ καὶ ὁ εἰ ἐπὶ τῇ ἔτι ὁμολογημένῳ μὲν ἀορίστῳ ὑποτακτικῷ συλλάσσεται. ἐπὶ δὲ τῇ ἀπλῶς ὁμολογημένῳ μὲν ὀριστικῷ. ἐπὶ δὲ τῇ ἀμφιβαλλομένην μὲν δικτικῇ κτ' τὴν ἑιττὴν ὡς εἴρηται ἁφροαί.

Καὶ τρίτον φανερὸν δι' αὐτὴν αἰτίαν οἱ τελικοὶ συνδεσμοί, ἀορίστῳ μάλιστα συλλάσσονται ὑποτακτικῷ, ἐπειδὴ ᾧ τὰ τέλη πρὸς ὃ ἕκαστον αἰεταί, κ' μὲν τὸ ἔργον συναντᾷ, καταλλήλως ἄρα ταῖς μᾶλλον ὁ ὀριστικὸς μέλλον εἴπεν ὁ ὑποτακτικὸς ἀορίστος.

Περὶ συλλεπίας εἴτερ ἀκολοθίας λόγων.

Ἐν ἐκάστῳ λόγῳ καταφάσκοντι τί κατὰ τινος, ἢ ὑποφάσκοντι τί ὑπότινος θεωρεῖται τις χέσις τοῦ ῥήματος πρὸς τὸ ὄνομα, καὶ αὕτη λέγεται κατηγορία.

εἶα. συλλεπία δὲ λέγεται ποιά τις χέσις δύο λόγων, καὶ τούτων ὁ μὲν προτασόμενος ἡγούμενος, ὁ δὲ ὀπιτασόμενος ἐπόμενος λέγεται, κ' τὸ συλλαμφοτέρων συνημμένον. ἐπεὶ δὲ ἡ χέσις ἑκάτερα ἢ τοι ἀναγκαῖα ἢ ἐνδεχομένη ὅτι, τετραχῶς ἄρα ἐν τῇ συνημμένῳ θεωρεῖται. ἢ ᾧ κ' ἡ κατηγορία κ' ἡ συλλεπία ἀναγκαῖα, ἢ κ' ἡ κατηγορία, καὶ ἡ συλλεπία ἐνδεχομένη, ἢ ἐνδεχομένη ἡ κατηγορία, καὶ ἡ συλλεπία ἀναγκαῖα, ἢ ἀναγκαῖα ἡ κατηγορία, καὶ ἡ συλλεπία ἐνδεχομένη. ὅθεν ἐπὶ μὲν τῆς ἀναγκαῖας κατηγορίας ἡ συλλεπίας τάσσεται ὀριστικῇ ἐγκλισι. ἐπὶ δὲ τῆς ἐνδεχομένης εἰ μὲν ὁμολογεῖ βεβαίως ὁ λέγων ἐνταῖς τὸ κατηγορούμενον τῇ ὑποκειμένῳ, κ' επακολουθεῖν τῇ ἡγούμενῳ τὸ ἐπόμενον, τάσσεται αὐτῇ ῥῆμα ὀριστικόν, εἰ δὲ ἐνδοιάζει, ὅτι αὐτὴ ἢ τὰ τῆς ἀμφιβολίας ἐκεῖ τάσσεται δικτικῇ ἐγλίσεως ῥῆμα, εἰ μὲν ἑκάτερά ἑκατέρως, εἰ δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἑτέρως. ὥς πρὸς ὀριστικόν κ' δικτικόν ὡς ἐτυχεν ὁμολογίας ἢ ἀμφιβολίας κ' ἢ ἀκολουθησῇ, καὶ ἡ κατηγορία ἑκατέρω τῷ λόγῳ ἐν τῇ συνημμένῳ τάσσεται.

Περὶ Αἰτιολογίας.

Τέσσαρα κυρίως αἰτία λαμβανόνται ἐν λόγῳ μὲν ὀριστικῇ γνώσεως κ' ὀπισθήμης, ἐν δὲ τῇ φύσει γενέσεως κ' κινήσεως ἀπλῶς. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὸ ποιητικόν, τὸ τελικόν, τὸ εἰδικόν, κ' τὸ ὑλικόν, ἅπερ εἴδισαι ὅτι προθέσεων ἔτι λέγεσθαι, ὑφ' ἧς, δι' ὅ, κατ' ὅ, ὅς ἧ. παρὰ ταῦτα δὲ λέγονται αἰτία καὶ τὸ ὀργανικόν, κ' ὁ ὅπος δι' ἧς, κ' τὸ παραδειγματικόν κ' φωνότυπον, πρὸς ὅ. τὸ μὲν ἐν ποιητικῇ,

κὶ τελικὸν ἀρχὴ ὧν τῆς κινήσεως, κὶ τὸτο ὅτι ὁ-
 ϑεν ἡ κίνησις. τὸ δὲ ὑλικὸν ὧν τὸ ὑποκείμενον κὶ
 δεχόμενον πῶν μορφῶν. τὸ δὲ εἰδικὸν ὧν αὐτὴ ἡ μορ-
 φὴ κὶ ἡ φύσις ἡ συνιστάσα κὶ διορίζουσα τῶν ὑσίων
 ἐκάστα. ἰδίως τοίνυν ταῦτα ἔχ' ἀποθέσεων κὶ συν-
 δέσεων ἐν λόγῳ δηλεῖται, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐλλειπτι-
 κῶς, συμπεπινουμένων ταῖς πῶσεσι τῶν ἀποθέσεων
 καὶ συμπετυγμῶς τοῖς ἀπαρεμφάτοις τῶν ῥημά-
 των, ἢ τισι τῶν ὑπερῤῥημάτων τῶν αἰτίων συνεκφαι-
 νομένων. ἐντεῦθεν ἄρα τὸ αἰτιῶδες πολλαπλὲν ἐν
 τῷ λόγῳ, κὶ πολλῆς δεόμενον τῆς προσοχῆς, ὅτι
 ἰδίως ἐκάστα σημαίνεται. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πολλάκις
 προσιδέμενα τὰ ὀνόματα ὀρίζει κὶ μορφοῖ συντι-
 θέντα τὸν λόγον, κὶ εἰδικῶς ἔχει δυνάμιν. διὸ κὶ
 τὸ ἁεβατικὸν συγκείμενον τῶν ἐκ τετάρτε προσ-
 κειμένων πῶσιν διορίζουσαν τῶν καὶ τὸ ῥῆμα ἐνέρ-
 γειαν εἰδικῶς ἔχει αἰτίαν καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τὸ
 συνδιορίζον ὁμοίως τῷ ἡγεμένῳ ῥήματος τῶν ἐνέρ-
 γειαν, εἰδικὸν ὀνομάζεται. ὥς τε πλείω εἶδη τῶν
 συγκεκριμένων λόγων τὸν αἰτιῶδην ἐκφαίνεσι λόγον μὲν
 τῆς προσοχῆς τῶν προσώπων ἐνεργείας ἢ πάθους.

Περὶ Θέσεως καὶ Ἀρσεως.

Πᾶντα τὰ ῥήματα ἔχουσιν ἐν σφίσιν αὐτοῖς τῶν
 καταφασιν, καὶ προσλαβόντα ἔξωθεν τὸ ὑπερῤῥημα
 ὑποφατικά, ἢ κατ' ἄλλῳ ἐγκλισιν ἀπαγορευτικά
 γίνεται, ὡς εἴρηται. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὀνόματα
 πλὴν τῶν σεσηπτικῶν, ὅντι σημαίνεσι, προσλαβόν-
 τα δὲ τὸ μὴ ἢ ἢ μὴ ὅν τι δηλεῖσι. παραπλησίως
 δὲ ταῦτα ἔχει κὶ ἐπὶ τῶν ἀπανομιῶν, καὶ τῶν λοι-
 πῶν ὑπερῤῥημάτων. τῶν μὲν ἐν αὐτῶν ἀπλῶς ση-

μα

μασίαν, κὶ ὡς εἶπεν κατάφασιν θέσιν ὀνομάζο-
 μεν, τῶν δὲ ὑποφασιν κὶ σεσηπσιν, ἄρσιν. ποικίλ-
 λεται δὲ ἑκάτερα ἐν τῷ λόγῳ κὶ ἀφ' ἐτέρας εἰς ἐ-
 τέραν μεταβάλλει πολλάκις τοῖς τεχνικοῖς δι' ὁφθαλ-
 μῶν ἢ ἄλλῳ τινα χρεῖαν. πολλάκις γὰρ δύο ὑπο-
 φάσεις κατάφασιν ποιεῖσιν ἀπλῶς. ἐνίοτε δὲ ὑπερῤῥη-
 σιν σημαίνουσιν ὑποφατικῶς, ἢ τὸ ἐλαττον τῆς κα-
 ταφάσεως τιθέασιν. ταῖς δὲ δυσὶν ὑποφάσεσι τρίτῃ
 προσιδεμένη ὑποφατικὸν αὐτὸς τὸν λόγον ἀπέφηνε.
 γίνεται δὲ κὶ ἔχ' ἐρητικῶν ὀνόματος ἢ ὑπερῤῥήματος
 ἢ διπλῆν καὶ ἢ τρίπλῆν, ἐν οἷς συνισαμένη οὐκ
 ἄχαριν εὐδ' εἰκαῖαν καὶ περιττῶς ποιεῖ τῶν ὑπερῤῥη-
 μάτων. ὅθεν ὑπερῤῥημάτων καὶ τῶν.

Περὶ δυοῖν ἀποφατικῶν.

Τετραχῶς συμπλέκεται ταῦτα, ἢ ὑποφατικὸν
 σεσηπτικῶν ἐπομῶν, ἢ ὑποφατικὸν ἀπαγορευτικῶν
 ἐπομῶν, ἢ ἀνάπαλιν ἀπαγορευτικὸν ὑποφατικῶν,
 ἢ ὑποφατικὸν ὑποφατικῶν. τὸτο ἐν ὡς εἴρηται ἢτοι
 κατάφασιν ἀπλῶς, ἢ μείζονα ὑποφασιν ποιεῖ. τὸ
 δὲ ὑποφατικὸν τῶν σεσηπτικῶν συμπλεκόμενον, ποτὲ
 μὲν ἴσα τῇ καταφάσει δύναται, ποτὲ δ' ἐλαττον τῇ
 σεσηπτικῇ σημαίνει.

Περὶ σωτάξεως τῶν συμπεπλεγμένων ἀποφατικῶν.

Τὸ ὑποφατικὸν συμπλεκόμενον τῶν σεσηπτικῶν πά-
 σῃ ἐγκλίσει, ὁμοίως καὶ μετοχῇ σωτάσσεται. τὸ
 δὲ ὑποφατικὸν συμπλεκόμενον τῶν ἀπαγορευτικῶν
 (ἢ μὴ) ὑποτακτικῇ ἐγκλίσει σωτάσσεται. τὸ δὲ

ἀπαγορεύτικόν συμπλεκόμενον τῷ ὑποφατικῷ (μὴ
καὶ) μετοχῇ μάλιστα καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται.
τὸ δὲ διπλὸν ὑποφατικὸν ὀριστικῶς ἔχει τῷ
συντάξει. ἡ δὲ ξίπλῃ ὑπόφασις τῇ διπλῇ παρα-
κολυθεῖ ἐν τῇ συντάξει.

Περὶ ᾠφθαλμοῦ καὶ συνθέσεως καὶ
ὁμωθυμίας τῆς συνδέσμων καὶ
συντάξεως αὐτῶν.

Περὶ τῆς Συμπλεκτικῆς.
Καί.

Συμπλεκτικῶς ἔχων ὁ Καὶ δύναμιν καὶ χρῆσιν τὰ
ὅμοια συνδέσσαν, πολλαχῇ καὶ αἰτιολογεῖ. ἐξ ὅτε
δὲ καὶ παρέλκει. πολλάκις δὲ συνάγων ἀποτάσσει,
καὶ ἐνθύμημα ἐνθυμήματι, εἴη αὖ καὶ
συμπερασματικός, ἢ κατ' ἄλλῳ δή τινα χρῆσιν συν-
δεσμικῶς μετελημμένος.

Καὶ δὴ.

Τεῖα, τίς τὰ σημασιόμηναι, χρονικόν, αἰτιολογι-
κόν, καὶ ἀποδεικτικόν. τὸ χρονικόν ἀντὶ τῆς ἐξέως
παραχρῆμα, ἢ ἐξῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξηγούμενον,
ρήματι παρωχημένως καὶ μελλοντικῶς συνεχισθῆ-
σεται, καὶ μετοχῇ καὶ ἀπαρεμφάτῳ. αἰτιολογικόν δὲ
ἀντὶ τῆς ὅθεν ἢ δι' ὃ ὀριστικῶς παρωχημένῳ συντάσσεται.
ἀποδεικτικόν δὲ ὃν πολλάκις καὶ ἕτερον καὶ ἔχει
ἐπιφερόμενον.

Καί

Καὶ γε.

Βεβαιωτικός· συντάσσεται δὲ κατὰ τὰ βεβαιωτι-
κά ὑπὸ ῥήματα.

Καὶ μὴ.

Πολλαχῶς λαμβάνεται, ἀντιθετικός, συλλογισ-
τικός, βεβαιωτικός, ἀποδεικτικός. ἀντιθετικός μὲν ὢν
ἴσος ἔστι τῷ ἄλλῳ. συμπερασματικός δὲ ὢν ἴσος
ἔστι τῷ ἑκόν, παρὰ πᾶσιν τῷ ἄλλῳ μὴ ἀφαιρῶν·
ὅτι τῶν μὲν συλλογιστικῶν δι' ἑαυτῶν ἐπάγει, ἐ-
κείνον δὲ ἐκ τῆς ἀποδείξεως ἀπολαβὼν συνά-
γει ἐπόμενον, ἢ ἀπ' ἐρωτήσεως ἐπιφέρει. ὁ δὲ βε-
βαιωτικός ἐστὶν ἀντὶ τῆς πάντως καὶ κατὰ τὰ βεβαιω-
τικά ὑπὸ ῥήματα συντάσσεται. ὁ δὲ ἀποδεικτικός
ἀντὶ τῆς ἀποδείξεως. τάσσεται δὲ ὅπῃ τέλος ἐν οἷα δή
τινι ἐπαρτηθήσεται τὰ ἀποδεικτικά, συμπληρωτικά-
πως γινόμενα.

Καὶ περ.

Μετοχῇ συντασσόμενος ὑπεροχῶς ἢ ὅθεν ἢ τοι εἰς
ἐπαινον ἢ λόγον σημαίνει ἐνδοτικῶς ἐπάγων τὸ
ἐπόμενον.

Καὶ τοι.

Προδεικτικός καὶ ἀποσημασιολογικός ὢν ῥήματι καὶ με-
τοχῇ συντάσσεται.

D 2

Μαί.

Μεψ̄.

Ὁ Μεψ̄ ἀρκτικός λόγος γιγνόμενος ἔχει ἐπακολουθῶντα τῶν δέ. πάσεται δέ ἐν τοῖς μερισμοῖς, καὶ ὑπομερισμοῖς, καὶ ὅλως ἐν ταῖς διαιρέσεσι. διὸ καὶ τὰ πολλὰ μεριστικός ὄντι. ἡνίκα δὲ τὸν ἀλλὰ ἐπακολουθῶντα ἔχει ἢ μόνος κεῖται βεβαιωτικός καλεῖται. τίθεται δὲ μόνος προσοχῶν ἐργαζόμενος παρὰ ῥήτορι.

Μεψ̄ δ̄γ.

Πολλὰς ἔχει τὰς χρήσεις. ἔστι γὰρ συλλογιστικός, βεβαιωτικός, αἰτιολογικός, ἐναντιωματικός καὶ θετικός ἀντὶ τῶ ἀλλὰ.

Μεψ̄ τοι.

Πάντε καὶ ἔτος ἔχει τὰς σημασίας. ἔστι γὰρ ἐναντιωματικός, συμπλεκτικός, βεβαιωτικός, προθετικός, καὶ συλλογιστικός, καὶ ποτε δὲ καὶ αἰτιολογικός.

Δέ.

Πολύχρηστος τάς ἡ δυνάμεις. ἔστι γὰρ συμπλεκτικός, αἰτιολογικός, μεταβατικός, περιγραφικός, τῷ προσέτι σημαντικός, ἀντεισακτικός ἀντὶ τῶ ἀλλὰ.

Ἀλλά.

Δοκεῖ πολύτροπος μεν αὐτῷ ἡ χρήση, πολύσημος

μος δὲ ἡ δυνάμεις. τοῖς δ' ἀκρεῖβουσιν ιδιόπτας καὶ δυνάμεις τῶ μορίων τῆς συντάξεως τῷ λόγου οὐχ ἥττον ὁμαρῆς ἢ τὰς ἀκρεῖς πρὸς τῷ ὀπτακτικῷ ἅμα καὶ συμπλεκτικῷ διττῷ ὡς ἔχει ιδιότητα ἀφορῶσιν. ἔστιν οὖν ἐναντιωματικός, καὶ ἐν ἄρσει θεῖσιν ἀντιτιθεῖς, ἢ ἀνὰ πάλιν, καὶ ἀπλῶς ἀντιθετικός καὶ ἀντεισακτικός, καὶ ὡς ἀναιρέσέως συμπλεκτικός. ἐλαττωτικός, ὑπορηματικός, συλλογιστικός καὶ συμπερασματικός, βεβαιωτικός, προσκλητικός, ὁκτικός, ἐξαιρετικός, προθετικός.

Ἀλλὰ γάρ.

Διττῷ ἔχει σημασίαν. ἐναντιωματικός γὰρ καὶ συμπερασματικός ὄντι.

Ἀλλ' ἡ.

Ἔστιν ἐξαιρετικός ἀντὶ τῶ πλῶν καὶ μόνον.

Ἀλλὰ μὲν.

Τέσσαρας ἔχει σημασίας. ἔστι γὰρ προθετικός, συλλογιστικός, βεβαιωτικός, καὶ ἐναντιωματικός.

Ἀλλ' δ̄γ.

Τειχῶς λαμβάνεται. βεβαιωτικός, συλλογιστικός, ἐναντιωματικός.

Δ' εἶν.

Ὁ δὲ Δ' εἶν, διττῶν ἔχει σημασίαν ἐναντιωματικῶν, καὶ συλλογιστικῶν.

Περὶ τῆς Ἡ διαζευκτικῆς.

Πολλυχῶς καὶ ἔτος λαμβάνεται. ἢ γὰρ ἀορίστως διαζεύγνυσι τὰ ἀντιδιαμετρικά, ἢνίκα καὶ ἐκ αὐτοῦ ἑτέρου ἢ, ἢτοι προσκειμένη ἢ νοημένη λέγεται, καὶ ἰδίως διαζευκτικὸς καλεῖται, προσλαβάν δὲ τὸν καὶ, μὴ τὰ ἀντικείμενα, τὰ δ' ἄλλως ἔπερα διαζεύγνυν παραδιαζευκτικὸς ὀνομάζεται, ἢ ὀρισμῶς τὰ ἀντίθετα διαζεύγνυσι, καὶ διασαφηντικὸς καὶ ἀναιρετικὸς λέγεται καὶ μόνος κέεται. ἢ ὑπερηματικὸς ἔστιν, ἢ λυτικὸς, ἢ ἐξηγηματικὸς, ἢ συγκριτικὸς καὶ τὰ ἑτέρου καὶ ἄλλου ἐπακολουθητικὸς, (ἢ συμπλεκτικὸς ἴσος ὢν τῷ καὶ, καὶ ἄλλῃ. (α) καὶ ὑποθετικὸς ἀντὶ τῶν συλλαπτικῶν, καὶ παρασυλλαπτικῶν) ἢ ἐπιταπτικὸς ἀντὶ τῶν πολλῶν μᾶλλον, ἢ εἰκαστικὸς ἀντὶ τῶν ἴσως ἐπιρρήματος, ἢ ἀρνητικὸς ἀντὶ τοῦ ἐ. καὶ τελευταῖον τῶν ἀντιφατικῶν ἀντικειμένων ἐλκυστικὸς κατὰ τὸ ἢ ἐπιρρήμα, παρὰ τοσῶτον διαφέρων, ὅτι ὁ μὲν ἢ ἀμέσως ἐφέλκεται. τὸ δὲ ἢ προσλαμβάνον τὸν γὰρ ἂν, ἐμμέσως ἄρα.

Πε-

(α) Ἐστὶν ὅπως. ἀλλὰ ἀσυνείκητα, καὶ ἐν τῷ ἐν χρῆσει.

Περὶ τῆς συλλαπτικῶν καὶ ἀπλῶς ὑποθετικῶν.

Εἰ'.

Ὁ Εἰ συλλαπτικὸς καλεῖται ὅτι τάξιν καὶ ἀκολουθίαν ἡγεμονίας λόγῳ πρὸς ἐπόμενον συνδέει. ὑπαρξιν δὲ μὴ σημαίνων τὰ πολλὰ ὑποθετικῶς τίθησι τῶν ἡγεμονίας πρὸς τὸ ἐπόμενον τῶν χέσιν εἶπεν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν. ὅθεν καὶ ὑποθετικὸς καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ διαλεκτικὸς κατὰ τὸν εἰν, καὶ αὐτῶν, καὶ λῶν, καὶ ἀναλυτικὸς αὐτῶν ἐπιλογισθεῖν ἐκ μετοχῆς ἢ ὀνοματικῆς ἀπαρεμφάτως μετελημμένους, φυλάττων μὲν τοὺς τὸ εἰν ἰδίωμα τὸν διαγμὸν, καὶ τῶν ἀναλυτικῶν ὅτι βεβαιωτικῶς ὄντος διαφέρων. ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτιολογικὸς καὶ τὸν ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ καὶ ὅτι. ἀλλὰ καὶ δλεκτικὸς, ἀντὶ τῶν εἶδε καὶ ἀποκοπῶν τῆς δε συλλαβῆς. ὥστε καὶ μετέληξιν εἶν αὐτῶν καὶ ὁ αὐτῶν δλεκτικὸς ὅτι ἰσοδυνάμους τῶν εἰ. ἔστι δὲ καὶ ποτε διαζευκτικὸς ἀντὶ τῶν ἢ λαμβανόμενος, καὶ ἀρνητικὸς ἀντὶ τῶν ἐ, ὅτι καὶ ὁ ἢ ποτε ἀρνητικὸς. ὑπερηματικὸς δὲ ἀπανιάκης ἢ ἐδόλως.

Εἰ' καί.

Τριττῶν ἔχει σημασίαν, ὑποθετικῶν, ἐνδοτικῶν μόνων, ἐνδοτικῶν συνὲν ἐπιτάσσει ἴσους ὢν τῶν καὶ.

Περὶ τῆς Ἐὰν καὶ Ἡν.

Ὁ Ἐὰν διαλεκτικὸς ὑποτακτικῇ ἐγγλίσσει συντάσσεται, ἐνίοτε δὲ καὶ δλεκτικῇ. ὁ δὲ ἀοριστολογικὸς αἰεὶ ὑποτακτικῇ.

Ὁ δὲ Ἦν διδακτικός μόνον ὡν ὑποτακτικῇ ἐγκλίσει τὰ πολλὰ συντάσσεται. φέρεται δὲ καὶ πρὸς ὀριστικὸν μέλλοντα, καὶ ὀκτικῇ ἐγκλίσει ἔστιν ὅτε συντάσσεται, καὶ παρακειμῆναι ὀρῆται πρὸς ὀριστικῆς. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἄν ἀοριστολογικός καὶ διδακτικός ὡν ὑποτακτικῇ μόνῃ ἐγκλίσει συντάσσεται.

Περὶ τῆς Ἄν διωητικῆς.

Περὶ τῆς διωητικῆς Ἄν ἀποχρόντως τῶν Θεωδώρων εἴρηται. Σημειώτεον ἀλλ' ἔν, ὅπερ κάλλιστα ὁ τῆς γραμματικῆς καλλιέργειας φερεπονάτατος γεωργὸς ἀξιάγραφος Ἀνανίας παρατηρήσκειν, ὅτι ὁ διωητικός, καὶ ὁ ἀοριστολογικός αὐτῶν ἐπαλλάττεισι τὰς ἐγκλίσεις, ὁ μὲν ἀοριστολογικός τὴν ὀκτικὴν δεχόμενος ἀντὶ τῆς ὑποτακτικῆς, ὁ δὲ διωητικός ἔμπαντι τὴν ὑποτακτικὴν ἀντὶ τῆς ὀκτικῆς. ὅσαίς γὰρ τὸ δύναμει ὁμολογούμενον ἔστιν, εἴτε κυρίως εἴτε κατ' ὑπόθεσιν εἴτην γνώμην τῶν λέγοντος, μεταβάλλει τὰς ἐγκλίσεις ὑπὸ ὀκτικῆς εἰς ὑποτακτικὴν ὁ διωητικός. ὅσαίς δὲ ἀμφισβῆται τὰς τῆς ἀοριστίας, ἀμείβει τὴν ἐγκλίσειν ὑπὸ ὑποτακτικῆς εἰς ὀκτικὴν ὁ ἀοριστολογικός. καὶ ἔτι κατὰ λόγον ὁπποτέρωθεν αἰθέροις τὰς ἐγκλίσεις.

Παραδείγματα τῆς διωητικῆς. „ τῶν μὲν τὸν ἔρωτα πάντες νεκροὶ ἐρώσι, πλὴν οὐδεὶς αὐτῶν τυγχῃ. „ (Λεκιαν. ἐν Νεκρικοῖς.) „ ἔτι γὰρ ὑμεῖς πεπεράδατε, ὥστε ἀεὶς αὐτῶν διδάξετε περὶ αὐτῶν. „ (Ἰσοκράτης ἐν τῇ Πανηγυρικῇ.) Τῶν δὲ ἀοριστολογικῶν παραδείγ. „ ὅπου αὐτῶν πείρων δοίης, ὀξελιλεγμένος τ' αὐτῶν εἴης, καὶ προσέτι ἀλαζῶν φαίνοιο „ (Α'. Παιδ. Ξενοφ.) „ ὁ δὲ ἐμβαλὼν ἐν-
νίο-

νίστε τοι τὴν χεῖρα, ὅ,τι αὐτῶν τύχοι ληρεῖ. „ (Λεκιαν. ἐν τῇ μιθοφορᾷ.)

Ἔτι περὶ τῆς Ἀν.

Ἔστιν ἐνίοτε ὁ Ἄν καὶ παραπληρωματικός, ὅταν διπλῆς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ κένται. ἔστι δὲ καὶ ποτε περιγραφικός. οἷον ὡς μόνον αὐτῶν Θεῶν τὸ παντελῶς ἄπταισον (Γρηγόρ.) καὶ γὰρ ἄρτι μὲν αὐτῶν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει... ἄρτι δὲ αὐτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμενον. (Λεκ.)

Περὶ τῆς Κᾶν.

Πολλὰς καὶ οὗτος ἔχει σημασίας, καὶ πολλαπλῶς τὴν συντάξιν. ἔστι γὰρ ἐλαττωτικός, εἰκαστικός, ἐνδοτικός, διδακτικός, ἀοριστοδεδιδοτικός, περιγραφικός, διωητικός.

Καὶ ἐλαττωτικός μὲν πάσης ἐγκλίσεως συντάσσεται, πλὴν τῆς ὑποτακτικῆς, ἔτι δὲ καὶ μετοχῇ.

Εἰκαστικός δὲ, ὀριστικῶν παρωχημένων καὶ ὀκτικῇ ἐγκλίσει, πλὴν μέλλοντος, καὶ ἀπαρεμφάτων συντάσσεται. ὁ μὲν ἔν ἐλαττωτικός ἐρμηνεύσειν δεῖ τῶν ἀλλήλων καὶ ἐλαττον, ὁ δὲ εἰκαστικός δεῖ τῶν ἀλλήλων καὶ ἐλάττω.

Ἐνδοτικός, ὑποτακτικῇ καὶ ὀκτικῇ ἐγκλίσει, καὶ παρωχημένῳ ὀριστικῇ, καὶ μετοχῇ ἐνίοτε. διαφέρει δὲ τῶν ἀπλῶς ἐνδοτικῶν ἔπος, ὅτι μετ' ὑπερβολῆς καὶ ὁππότερος ἐμφαίνει τὴν ἐνδοσίαν. διὸ καὶ κοινότερον δυσερμηνεύτως. δεῖ δὲ τῶν παραδειγμάτων προχειροτέρα ἢ κατανόησις. τοιαύτῳ δὲ δυνάμιν ἐνίοτε, καὶ μόνος ὁ ἐὰν συνειφαίνει. τῶν ἀλλ' ἔν ἐμφαν-
φαν-

φαντικωτέρα ἢ δυνάμεις ὅταν ἐπιφέρηται ἀμέσως ὁ εἶ. Παραδειγ. „ καὶ εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρξεν, ἐκεῖνο δὲ μὴ προσῶ, τὸ δικαίως καὶ προῖκα προσβολῆσαι, ἀπολαλῶναι προσῆκον αὐτόν. „ (Δημοθ. ἐν τῇ παραπροσβεῖα.) μάλιστα δὲ ἐναργῶς συνόραται ἡ περιῆσα οἱ δυνάμεις μεταλαμβάνουσιν εἰς εἰ καὶ, ἡ ἀνάπαλιν καὶ εἰ, ὡς πολλαχοῦ τοῖς Συγγραφεῦσιν εἴδεται.

Διακτικὸς δὲ ὁ καὶ ὑποτακτικὴ καὶ δῆκτικὴ ἐγκλίσει συντάσσεται. ὁξυγεῖται δὲ καὶ εἰ.

Ὁ δὲ ἀοριστοῦ δῆκτικὸς ἰσοδύναμος ὅτι τῷ εἶπε, καὶ ὑποτακτικὴ μάλιστα ἐγκλίσει συντάσσεται.

Ὁ δὲ περιγραφικὸς ἐκ ἔχει ὠρισμένῳ πῖν σύνταξιν. περιγραφικὸς δὲ λέγεται, ὅσκις ἐκ τῷ πολλῶν ὥτι ὀρίζει. τῷτο γάρ ὅτι περιγραφή. σημαίνει δ' αἶρεσιν τῷ ἐλάσσονος ἐν ὁποτιχία τῷ μείζονος. οἷον, καὶ εἴα τῷ πενήτων ὃ μοῖρα ποιησόν με. Λακιανός.

Ὁ δὲ διωητικὸς ἴσος ὅτι καὶ αὐ, καὶ συντάξιν ὁμοίαν ἔχει τῷ αὐ μόνῳ.

Περὶ τῷ Αἰτιολογικῷ.

Ὁ ἵνα καὶ ὅπως τελικοὶ λέγονται ὅτι δι' αὐτῷ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πᾶσι τῷ πράξεων καὶ ἐνεργειῶν σημαίνεται. ὅθεν καὶ ὁποτελεσματικοὶ ἀκέραι.

Ἰρα.

Συντάσσεται δὲ ὁ ἵνα ὁποτελεσματικῶς ἀπὸ μὲν ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος ἡγεμένῃ, ὑποτακτικὴ ἐγκλίσει, ἀπὸ δὲ παρωχημένῃ δῆκτικῇ. οἷον, πάρε-

σιν ἢ παρέσαι Δίῳ, ἵνα διδάξῃ, καὶ ἀφίκετο ἵνα δεῶτο.

Σημαίων δὲ τὸ ποιητικὸν αἶτιον αἰεὶ παρωχημένῳ συντάσσεται. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίῳ, καὶ ἵνα πληθίσῃ ἐξύβρισον ὁ μισθοφόρος. διότι ἐπληθίσον ἐκ τῷ πλεῖτε ὑβρισεῖς ἐγένετο.

Ἐπιμνησέον ἀλλ' ἐν ἐν πᾶσιν ὡς ἐπὶ τῷ ἀμφιβαλλομένῳ κατάλληλον τὸ δῆκτικόν, ἐπὶ δὲ τῷ ὁμολογημένῳ τὸ ὑποτακτικόν.

Συντάσσεται δὲ καὶ παρωχημένῳ ὀριστικῇ ὁ ἵνα εἴδα τι ἀξιούμην περὶ παρωχημένου ὑπάρχειν ἢ μὴ, τὸ δέον πρὸς τῷ πρᾶξιν ἐκάστω σκοπῶντες ἀποτελεσματικῶς.

Λαμβάνεται δὲ προσέτι ὁ ἵνα ἐκβατικῶς, καὶ ὑποτακτικὴ ἐγκλίσει συντάσσεται, ἀντιθέτως τῷ παρὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ ἴδιον τέλος τῆς πράξεως ἐκβαίνοντα, ἢ ἄλλως συγκυρῶντα σημαίων.

Ὅπως.

Διττόν ὅτι, ποτὲ μὲν τελικόν, ποτὲ δὲ ῥοπικόν. τὸ μὲν ἐν τελικόν πῖν αὐτὴν ἔχει συντάξιν τῷ ἵνα. τὸ δὲ ῥοπικόν, ὀριστικὴ ἐγκλίσει ἐν παντὶ χρόνῳ συντάσσεται, καὶ εἰ διωητικόν τι προσλάβαι καὶ δῆκτικῇ. παραγγελματικῷ δὲ ῥήματος ὅρα, σκόπει, ἢ τινος ὁμοίου ἡγουμένῳ, ὀριστικῇ μέλλοντι συμφέρεται.

Περὶ Μεταλήψεως.

Μεταλήψις ἔστιν ἐναλλαγή τις ἐν λόγῳ καὶ αὐτὴ διττὴ, ἢ μὲν ῥητορικὴ, ἢ δὲ γραμματικὴ. καὶ αὐτὴ

πάλιν ἔστι διττὴ, ἢ μὲν κατὰ χῆμα συντάξεως, ἢ δὲ κατὰ λέξιν. περὶ μὲν ἐν τῆς κτ' χῆμα συντάξεως, εἰρήσεται σὺν Θεῷ ἐν οἰκείῳ τόπῳ, σὺ δ' αὖ περὶ ὀρθογραφισμοῦ λόγου ἐρῶμεν. νῦν δὲ περὶ τῆς κατὰ λέξιν λέγομεν. Μετάληψις γὰρ κατὰ λέξιν ἐστίν, ὅταν τις φράσι λέξις ἐρμηνεύεται ὥς τις δολτῆρας ταυτοσήμῃ καὶ ἰσοδυναμῇ, αὐτὴ δὲ ἢ δολτῆρας ὡς ὁμώνυμος δηλοῖ καὶ τι ἕτεροῖον, οἰκειώσεται δὲ ἢ φράσι ἐκείνῃ λέξις τὴν εἰρήνῃ τὴν ἑτερόφυλον, ὡς οἶον ἐκλαδομένη τῆς συγχρῆς δολτῆρας λέξεως. τὸ ποῖον λέγεται μετάληψις ἥτοι μεταλλαγή ἐκ τῆς δολτῆρας τῆς ἰσοδυναμῆς εἰς τὴν εἰρήνῃ τὴν ἑτεροίαν. οἶον ἀβρότη ἢ νύξ, ἐκ τῆς α καὶ τῆς βροτῆς, ἥτοι φωτός, τῆς σημερινότητος τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸ φῶς. καὶ ἔρρε κακὴ γλῆνη, ἥτοι δειλὸν κοράσιον. ἔγω γὰρ ὅτι πολλὰκις ἴσα δύναται τῷ ὡς. τὸ δὲ ὡς ἐνίοτε σημαίνει τὸ λίαν. καὶ τὸ ὅτι ἄρα κατὰ μετάληψιν σημαίνει ποτὲ τὸ λίαν. καὶ τὸ ὅπως ὥς τῷ ὡς σημαίνει τὸ καθὰ καθάπερ, ἥτοι ὁμοιωματικὸν ὅστις, ἀλλὰ καὶ ὀρθογραφικὸν, δι' αὐτῶν τῶν ὡς εἰς τὸ ὅτι μεταλαμβάνομεν. ὁμοίως δὲ ὥς τῷ ὡς καὶ τὸ ἵνα εἰς τὸ δι' ὃ μεταλαμβάνεται κατὰ τὸ, ἵνα τί ἐφύαζαν ἔστιν, ὅτι τί; ἀντὶ τῶν ὥς τί καὶ τὰ ὅμοια. αὐτὴ δ' ἐν ἡ μετάληψις ὀρθογραφικὴ τὰς σημασίας ἔχει μόνον ἐν τοῖς συνδέσμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς φροῦσεσι καὶ λοιποῖς μορίοις, καὶ πληθυνεῖ τὰς δυνάμεις, καὶ παραλλάσσει τὰς συντάξεις αὐτοῖς. ὥς ἐπεὶ εὑρίσκει τὸ ὅπως μετὰ ἀπαρεμφάτου ἐν τοῖς ἀρχαίοις, πέπαικται καὶ τὸν ὥς, ὥς τῷ ὡς αὐτοδυναμῇ ἐνίοτε τῷ ὅπως.

“Εφε-

“Ενεκα.

Τὸ “Ενεκαν πτωτικῶς ῥητικῇ συντάσσεται. σημαίνει δὲ τὸ τελικόν, ποιητικόν καὶ εἰδικόν αἷτιον. τὸ δὲ ἔνεκα ποιητικὸν ῥήμασιν ὀρεσικοῖς συντάσσεται.

Γάρ.

Ὁ γὰρ αἰτιολογικὸς ὦν κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, ὅτι πλέον κατασκευαστικὸς ἔστι καὶ λέγεται, ὅτι ἐν ταῖς κατασκευαῖς μάλιστα τῷ ὡς ὡς. κατασκευὴ δὲ ὅτι λόγος συστατικὸς ἑτέρου προπεδύτος λόγου. λαμβάνεται δὲ ἐκ τῆς ἐξ περιστατικῶν τῆς περὶ ἑκαστον θεωρημένων, ἐξ ὧν καὶ κατασκευάζει καὶ συνιστᾷ τὸ προπεδύ, τὸ μέσον ὅλῃς τῆς συλλογισμῆς φέρουσα. εἰσὶ δὲ περιστάσεις τίς, τί, πότε, ποῦ, πῶς, ὡς. ἥτοι πρόσωπον καὶ ποιότης προσώπου, πρᾶγμα καὶ ποιότης πράγματος, χρόνος, τόπος, ὥς, τέλος καὶ σκοπὸς τῆς πράξεως. κατασκευαστικὸς δὲ ὦν ὀρεσικῶς ἐγκλισιν φιλεῖ. διότι ὑποφάσεων αἱ ὑποδείξεις καὶ κατασκευαί. ἀρκτικὸς δὲ λόγος ἢ λέξεως ἔχεται γίνεται. προτάσσεται μόντοι ἐνίοτε τῆς φάσεως ἢς ἢ κατασκευὴ καὶ τὸ πρωτεύον. κείται δὲ ἔστιν ἔντὶ τῷ ἔν, ἔστι δ' ἔν καὶ παρέλκει, μάλιστα ὅτι τῷ ἐρωτήσεων.

“Οτι.

Γνωσικῇ ἢ δοξασικῇ ἢ λεκτικῇ ἡγουμένῃ ῥήματος ἐπάγεται ὅτι δηλωτικόν, ἢ βεβαιωτικῶς πρὸς ὀρεσικὸν ῥῆμα, ἢ ἀμφιβαλλομένῃ πρὸς ὀρεσικόν. αἰ-

τιολογικὸν δὲ ὃν ὀρειτικῇ ἐγκλίσει ἀδιαφόρως τοῖς
χρόνοις συλλάσσεται.

Διότι.

Ὅμοιως καὶ τὸ Διότι αἰτιολογικὸν αἰεὶ ὃν ὀρειτικοῖς
συλλάσσεται, καὶ κυρίως τὸτο μὲν ἐπὶ τῷ κατ' αὐ-
τὸ αἰτίων τῷ πράγματος τάσσεται, τὸ δὲ ὅτι ἐπὶ τῷ
υἱέρων καὶ αἰτιατῷ πράγματι, αἰτίων δὲ γιγνομέ-
νων ἡμῖν γνώσεως. διττὴ γάρ ἐν ἡμῖν ἡ ἐπιστήμη,
ἡ ἐκ νῦ καὶ τῷ φύσει προτέρων καὶ κατ' αὐτὸ αἰ-
τίων, ἡ ἐκ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῷ φύσει υἱέρων καὶ
αἰτιατῷ. ἐπὶ μὲν ἐν ἐκείνων τάσσεται τὸ διότι, ἐπὶ
δὲ τῶν τὸ ὅτι.

Σημειωτέον ἀλλ' ἐν ὅτι ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνων κοι-
νοτέρων πράξεων καὶ τῷ ἰσορικοῶς λεγομένων πολ-
λάκις τὸ ὅτι δυνάμιν τῷ διότι ἔχει. καὶ γὰρ ἐν πᾶ-
σι τὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἐν κοινοτέρᾳ τῇ
γνώσει παραπρεῖται.

Ἐφ' ὧτε.

Τὸ Ἐφ' ὧ καὶ ἐφ' ὧτε, τελικὸν ὃν, ὀρειτικῇ συλλάσ-
σεται, καὶ ἀπαρεμφάτω, ὃν ὅτι κατὰ τὰ τελι-
κά ἐνεῶντι καὶ παρῶχημύ. ἀλλὰ καὶ δυντικοῖς,
ἥτοι ἐγκειμένῃς ἢ συνεπινοημένῃς τοῦ δυνητικοῦ ἀν-
ῆσι δὲ ὅτε αἰτιολογῇ καὶ τὸ ποιητικόν, καὶ παρῶχη-
μύ ὀρειτικῇ συλλάσσεται.

Ἄτε δὴ ἔ' Ως.

Τὸ δὲ Ἄτε δὴ, καὶ Ὡς αἰτιολογικὸν μετοχῇ ἐκά-
τερα

τερα πανταχοῦ συμφέρεται ὁμοιοπτώτως τοῖς ἡγου-
μένοις.

Περὶ τῶν Συλλογιστικῶν.

Τῶν Συλλογιστικῶν ὁ ἄρα πολλὴν ἔχει τὴν χρῆσιν
καὶ δυνάμιν ἐν τῷ λόγῳ. καὶ μόνον γὰρ συμπερασ-
ματικὸς ὅστις, ἀλλ' ἐπιφερόμενος τοῖς ὑποθετικοῖς
συνδέσμοις αὖξει τὸν διαζυγμόν, καὶ δευτέρᾳ εἶναι
τὴν ὑπόθεσιν προσκυροῖ. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἐξαι-
ρετικοῖς καὶ ἐνδοτικοῖς προσιδέμενος τὰ ἴσα ποιεῖ.
πολλάκις δὲ καὶ τὸ ὡς ἔοικε σημαίνει. καὶ δήλωσιν
τινος ἀγνοημένου πρότερον κατὰ χρόνιον καὶ συλλο-
γισμόν συνεπτυγμένον ἐπάγει. παθολογῇ δὲ καὶ
τὸν δὴ, καὶ ποτε πλεονάζει. ὅθεν καὶ λέγεται
συλλογιστικὸς καὶ συμπερασματικὸς, βεβαιωτικὸς,
διστακτικὸς ἢ εἰκαστικὸς, ὑποθετικὸς, ἐνδοτικὸς, ἐ-
ξαιρετικὸς, τῷ ὡς ἔοικε σημαντικὸς, τῷ πρὶν ἀγνοη-
μένου δηλωτικὸς, ἐκπληκτικὸς, χετλιαστικὸς καὶ ἰ-
δίως παθολογικὸς, παραπληρωματικὸς.

Συμπερασματικὸς μὲν ὅταν ἐκτινὸς ἡγεμύς προ-
φανῆς, συλλογιστικῶς ἐπιφέρει τὸ ἐπόμενον. ἴδιον
δὲ τὰς τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασι τῷ συλλογισμῶν
καὶ ἐνθυμημάτων προτάσσεσθαι λέξεως καὶ ὑποτάσε-
σθαι κατ' ἄλλῳ γὰρ σημασίαν εὐδεμίαν προτάσσε-
ται λέξεως.

Ἰστέον ὅτι κατὰ τὸ προαφύσερον ἐνίοτε τάσσεται
πρότερον τὸ συμπέρασμα, τῷ λημμάτων ἢ προτά-
σεων κατὰ λόγον αἰτίας ἐπαγομῶν.

Ὁ βεβαιωτικὸς ἄρα, ἥτοι πρόσκειται τοῖς βε-
βαιωτικοῖς, ἢ μόνος κεῖται ἀντὶ τῶ πάντως. ἔχει
δὲ τὴν συλλάξιν τοῖς ὀρειτικοῖς.

Ὁ διδακτικός καὶ εἰκαστικός προσκεῖται ἐπακολυθῶν τῷ εἰ, μή. ἔχει ἄρα τὴν συντάξιν ὀριστικὴ καὶ ὀγκτικὴ καὶ ὑποτακτικὴ ἐγκλίσει. ἔξηγεῖται ἴσως τάχα τυχόν.

Ὁ ὑποθετικός, ἐπακολυθῶν τῷ αὐ καὶ εἰ, καὶ ὡ, τὴν τέτων ἔχει συντάξιν, ἐπεξηγεῖται δευτέρου καθ' ὑπόθεσιν.

Ὁ ἐνδοτικός, συννημνός τοῖς ἐνδοτικοῖς, συν τέποις ἔχει τὴν συντάξιν, ἔξηγεῖται δοτέον.

Ὁ ἔξαιρετικός συν τοῖς ἔξαιρετικοῖς ἔχει τὴν συντάξιν. ἔξηγεῖται ὅμως συν τῷ ἔξαιρετικῷ συνδέσμῳ ἢ ὀπρῆματι, πλὴν μόνον.

Τοῦ ὡς ἔοικεν ἡ συντάξις καὶ πρὸς πλαγίαν πῶσιν.

Ὁ δὲ τῷ πρὶν ἀγνωμνός δηλωτικός πρὸς ὀριστικὴν ἔχει τὴν συντάξιν. ἔξηγεῖται καὶ ἔπος ὡς καὶ οἱ ἐξῆς ἅπαντες ἔχουσιν τὴν συνήθεον παρ' ἡμῖν δά. ὅθεν καὶ οὗτος περιλαμβάνεται τῷ σημαίνοντι τὸν δῆ. Ὁ δὲ ἐκπληκτικός καὶ θαυμαστικός ἔξηγεῖται βαβαί. Ὁ χετλιαστικός οἶμοι, φεῦ. οἱ δὲ λοιποὶ παθολογικοὶ μὴ μόνον τῷ δά, ἥτοι μετ' αὐτῶ τῷ δῆ.

Οὐ̃ρ.

Συμπερασματικός, βεβαιωτικός, ἐναντιωματικός, αἰτιολογικός, ἔστι καὶ πε παραπληρωματικός.

Οὐ̃κ̃ρ.

Συμπερασματικός, καὶ μάλιστα ἐν χήσει τοῖς διαλογισμοῖς. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντὶ τῷ ὅθεν λαμβανεται. τὸ δὲ ἔκκεν ὑποφατικόν ὅτι συν ὀπρῆματι.

Τοί.

Τοίρω.

Συμπερασματικός, καὶ ἐν ταῖς διαλέξεσιν ἀντὶ τῷ ἔκκεν. συλλογιστικός ἀντὶ τῷ ἀλλήμω. προθετικός ἀντὶ τῷ καὶ τοι. ἐναντιωματικός ἀντὶ τῷ μὴ τοι. βεβαιωτικός, ἀντὶ τῷ πάντως. συμπλεκτικός ἀντὶ τῷ καὶ, ἀλλά. καὶ τελευταῖον παραπληρωματικός.

Τοιγάρτοι.

Συμπερασματικός, αἰτιολογικός ἀντὶ τῷ Διό.

Τοιγαρῶν.

Ὁμοίως καὶ οὗτος διττός, συλλογιστικός καὶ αἰτιολογικός.

Περὶ Ἐλαττωτικῶν.

Τῶν Ἐλαττωτικῶν ὁ γὰρ συμπερασματικός πολυτάκως λαμβανόμενος συντάσσεται τοῖς συλλογιστικοῖς. ἔχει δὲ σημασιόμην πλείω.

Γῆρ.

Ἔστι συλλογιστικός, ὡς εἴρηται, ἐλαττωτικός, ἐναντιωματικός, παραπληρωματικός καὶ τὸν Δῆ, τὰς μεταλαμβανῶν τὰ ἰδιώματα. δοκεῖ γὰρ καὶ ἔπος ποτε βεβαίωσιν ὀπφέρειν, καὶ ἡθος ὑποκρίνεσθαι εἰρωνικῶς προσιδόμενος, καὶ χλοῦν ἐπάγων ἢ τοῖς ὑποδὸν.

Spicilegium Grammat.

E

Γε.

Γέ.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ Γέ, ἐλαττωτικός ἢ μειωτικός, αἰτιολογικός, ἐναντιωματικός, βεβαιωτικός καὶ παραπληρωματικός.

Σημείωσον ὅμως ὅτι αἰτιολογικός ἢ γέμνον ἔχει τὸν μὲν. ὥςτε μὲν γε εἶναι, ἐναντιωματικός δὲ τῷ ἐνδοτικῶν ἔχει τινα προηγέμενον. οἱ γὰρ ἐναντιωματικοὶ συνδέσμοι βεβαιώσεως ὅπως ἐν ἡ ἐνδόσεως προηγησαμένης ἐπάγονται.

Γέτοι.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Γέτοι, καὶ καὶ ποσαῦτα σημαίνοντα λαμβάνεται.

Περὶ τῷ Ἐνδοτικῶν ζ' Ἐραντιωματικῶν.

Τῶν λεγομένων τὰ μὲν ὡς βέβαια, τὰ δὲ καθ' ὑπόθεσιν καὶ πρὸς γνώμην τὰ λέγοντος ὑποτίθενται. οἱ γὰρ ἐνδοτικοὶ τὸ δοκῆν ὥπως ἔχειν συγχωρῆντες, καὶ τὴν γνώμην ἐπιφέροντες συνομολογεσι τὸ ἡγέμενον. οἱ δὲ ἐναντιωματικοὶ ἐπάγονται ἐνισάμενοι εἶπεν ἐναντιόμενοι καθ' ἑκάτερον. καὶ εἰσὶν ἄρα τῷ χετικῶν, ἑκάτεροι πρὸς ἑκατέρως ἀναφερόμενοι, καὶ οἱ μὲν ἡγῶνται, οἱ δὲ ἔπονται.

Ἐνδοτικοί.

Καὶ Ἐνδοτικοὶ μὲν εἰσὶν, ὁ εἰ καὶ, ἡ καὶ, ὁ ἐάν καὶ, ὁ καὶ τοι καὶ περ.

Ἐναν-

Ἐραντιωματικοί.

Ἐναντιωματικοί, ὅμως, μὲν τοι, γέμνω, ἀλλὰ, ἔμπης, ὁ δ' ἐν καὶ οἱ τινες ἄλλοι.

Περὶ τῷ Ἀπορηματικῶν.

Οἱ δὲ Ἀπορηματικοὶ οἱ ἐν ταῖς ὑποθεσίαις καὶ ζητήσεσι παραλαμβάνοντες, ἄρα, εἴτα, μὲν, μή, ὁ-ραιοῦ ἐγκλίσει συντάσσονται κατὰ πάντα χρόνον. ὁ δὲ μή ἐκ φόβου καὶ ἀπειλῆς ἢ ὑπονοίας καὶ σκέψεως ἐπαγόμενος, ταῦτον εἰπεῖν ἔχων προηγέμενον ῥῆμα φόβου καὶ ἀπειλῆς, ἢ ὑπονοίας καὶ ζητήσεως διαστικτός ὢν, ἀμφιβαλλομένως μὲν δότικῇ ἐγκλίσει, ὁ μολογμένως δὲ ὑποτακτικῇ συντάσσεται.

Περὶ τῷ Παραπληρωματικῶν.

Οὗτοι μὲν κοινὸν ἔχουσιν ἰδίωμα, ὅτι τὴν φράσιν παραπληρῶσιν ἐνίοτε αὐτὸς τις σημασίας, τὸ μέτρον ἀναπληρῶντες, καὶ ῥυθμὸν φυλάσσοντες, διφράδειαν συνέχοντες καὶ κάλλος τῇ λόγῳ περιτιθέντες. ἔχουσι μὲν τοι καὶ ἰδίας σημασίας, καὶ κατὰ ταύτας ἀλλήλων διαφέρουσι. περὶ μὲν ἐν τῷ γε καὶ γὰρ, εἴρηται ἀνωτέρω ἐν ταῖς ἐλαττωτικοῖς. λεκτέον δὲ περὶ τῷ λοιπῶν.

Δη'.

Ὅ Δὴ λαμβάνεται μὲν ἐνίοτε παραπληρωματικῶς, λαμβάνεται δὲ καὶ καὶ σημασίαν διαφορῶν. ἔστι γὰρ

Ε 2

καὶ

καὶ περιγραφικός, καὶ μεταβατικός, καὶ βεβαιωτικός,
καὶ προθετικός, καὶ συμπερασματικός, καὶ παρακε-
λεύσματικός, διασαφηντικός, ἐπιτακτικός, σχετλιασι-
κός, ἐπιπληκτικός, καὶ ὅλως παθολογικός.

Καὶ περιγραφικός μὲν ἔστιν, ὅταν ἐκρίνῃσιν ἢ
λῆψιν ἐκ πολλῶν ἐνὸς ποιῇ. Ἐξηγείται δὲ ἀντὶ τῷ
μόνον.

Μεταβατικός δὲ ἔστιν ὅταν εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ
τὸν λόγον. ἢ λαμβάνηται ἀντὶ τῷ δέ.

Βεβαιωτικός δὲ ἀντὶ τῷ πάντως. ἀλλ' ἐρίοτε μό-
τος κεῖται. ἐρίοτε δὲ μὲν τῷ ἢ ἐπίτασιν βεβαιώτη-
τος ποιῶν. Παράδειγμ. τῷ Α'. ὅτι δὴ ταῦτα οἶδα.
καὶ δεῖ δὴ χρημάτων. Παράδειγμ. τῷ Β'. ἢ δὴ λοί-
πῃ ἔσαι.

Προθετικός δὲ ἀντὶ τῷ καί, τότε δὴ, ἔγω δὴ.

Συμπερασματικός ἀντὶ τῷ ἐν. ἐκ δὴ τῶν ῥά-
διον κατιδεῖν, ἀντὶ τῷ ἐκ τῶν ἐν.

Παρασκελεύσματικός ἢ προξεπτικός ἀντὶ τῷ ἄ-
γε, οἶον, ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος. λέγε δὴ μοι.
φρόντιζε δὴ καὶ ἔχθρει. φέρε δὴ. ἴδι δὴ.

Διασαφηντικός ἀντὶ τῷ ἡγουν δηλαδὴ ὑπὸ ταυτο-
μάτου αὐτὸς ἡμῖν ἐλέγετο, ἐμὲ περναῖαι δὴ, ἀντὶ
ἐμὲ περναῖαι δηλοῦνται.

Ἐπιτακτικός ἀντὶ τῷ λίαν. καὶ ἔμπειροι γὰρ δὴ
ἐκ τῶν καθίστανται. ἀντὶ τῷ ἐμπειρότατοι. καὶ ἢ μά-
λα δὴ φίλῃ ἀνέρος υἱός, ἀντὶ τῷ φιλότατος ἀνέρος υἱός.

Σχετλιασικός, ἀντὶ τῷ φεῦ, ἄχ, καὶ τοῦτο παρ'
Ὀμήρῳ συχρόν. οἶον

„ Εἰς τὴν δὴ πᾶσι πρῶτα διεστῆκιν ἐλίσσαντε.

„ Οὐπω δὴ οἶκον δε φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν φέρεσθε.

„ Τάχα δὴ με δαρραίσουσι καὶ αὐτόν.

„ Καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Θαυ-

Θαυμαστικός ἀντὶ τῷ Βαβαί.

„ Εἰδὴ τοι νέω ὦδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται.

„ Καὶ τότε δὴ χύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα.

Παθολογικὸν ἀπλῶς καλῶ, ὅταν λυπῶ ἢ ὀρ-
γῶ ἢ μῖσος ἢ τι τοῖσιν σημαίνῃ.

„ Διὰ κρυόφιν πληῖον, θαλερὴ δὴ οἱ ἔχετο φωνή.

„ Ὅψ' ἐδὲ δὴμιν ἀμειβομένη προσέειπε.

„ Πᾶ δὴ συνθεσία καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;

Δῆτα.

Καὶ οὗτος ἔστι βεβαιωτικός, συμπερασματικός,
διασαφηντικός, εἰκαστικός καὶ ἀπορηματικός.

Βεβαιωτικός, μὰ δὴ τὸ δῆτα. Ξενοφ. ὑπόλοιπο δῆ-
τα ὦ πόλεμε. Ἀριστοφ. ἐρυθραῖα δῆτα. Πλάτων
Νόμων Βιβλ. Β'.

Συμπερασματικός, πῶς δῆτα τῷτο ἐμέψησε; Ἀ-
ριστοφάνης τί δῆτ' ὅρκῃ.

Διασαφηντικός, ἐπλήγῃ τῷ καρδίαν δῆτα ὁξέως
ὑπὸ τῷ φθόνῳ.

Εἰκαστικός, ἄρ' ἐδῆτα ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγει.
Σοφοκλῆς.

Απορηματικός, πότερα δῆτα; πᾶ δῆτα;

Τοί.

Ὁ Τοὶ συντίθεται ἄλλοις τοῖσι, οἶον, γέτοι, δέ τοι,
γάρ τοι, ἔγω τοι, πάντο τοι, τοιγάρ τοι ἀφραδείας
χάειν. τίθεται δὲ, καὶ μόνως βεβαιωτικῶς. οἶον,
ἔχεται τῷτο. Χρυσός. εἰδέποτε δεήσει, ἀλλὰ μήτοι

φθίνοντός γε μῦθος. Σωθέσιος. ἀλλὰ σωφρόνων τοι ἔστι καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἔγωγε ποιεῖν. Ξενοφῶν.

Περ.

Τειχῶς λαμβανέται, ἐνδοτικῶς καὶ ἐναντιωματικῶς, μειωτικῶς, καὶ ἀντὶ τῆς δῆ.

Πω.

Γέγονε Δωριεὶ ἐκ τῆς πόθου. μετέπεσε δὲ εἰς σημασίαν χρονικῶν εἰ μὴ παρέλκει τὸ μὴ ἐφεσὸς τῆς χρόνου δηλῶν.

Μῶ.

Ὁ Μῶ ἐνίοτε μόνος κείμενος διώαμιν ἔχει τοῦ δέ. οἶον, δεύτερος μῶν νόμος, μέτοικον εἶναι χρεών. Πλάτων Βιβλ. ΙΑ'. Νόμων. ὥστε προθετικῶν καὶ ἐναντιωματικῶν καὶ συμπλεκόμενος μάλιστα δεικνύσει τῶν ἐνέργειαν, εἴπην ἔχει τῶν σημασίαν.

Οὐμ.

Ἐσι καὶ ἔπος ἐνίοτε παραπληρωματικός, ὡς εἴρηται.

Αὐ.

Οὗτος κατ' ὑποκοπὴν τῆς αὐδὸς γέγονε. φυλάττει ἂν τῆς αὐδὸς τῶν σημασίαν, ποτὲ δὲ καὶ παρέλκει.

Κα.

Κα.

Ὁ Κα αὖ ἐστὶ διωητικός παρὰ Ποιηταῖς πῇ αὐτῶν ἔχων συντάξιν.

Νυ.

Καὶ ἔτος εἰμὴ παρέλκει χετλιαστικός ἔστι.

Θα.

Τὸ Θα μόνον ἦτοι παρέλκει, ἢ ἀντὶ τῆς ἐξ προθέσεως λαμβανέται.

Ρα.

Τέτον μόνον παραπληρωματικὸν καλεῖται.

Ἀρα.

Ἐσι καὶ παραπληρωματικός. πολλὰς δ' ἔχει σημασίας ὡς εἴρηται.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Περὶ Περιβολῆς Λόγου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Τῆς Περιβολῆς κατὰ τε γῆμα καὶ περίοδον γινωσκόμενης, ἔστι καὶ εἶδος τι καὶ συντάξις, ὅπερ γραμματικόντις εἴποι. Συνίσταται δὲ τὸ γραμματικὸν τῷ εἶδος τῆς περιβολῆς ἐν τῇ συντάξει τῶν μετοχῶν καὶ ἀπαρεμφάτων. ἐπεὶ γὰρ διττὴν ἐκάτερον ἔχει τὴν συντάξιν καὶ ὡς ὄνομα καὶ ὡς ῥῆμα, συλλαβὸν λόγον λόγῳ προσίθησι. πολλάκις δὲ καὶ συνημμένον συσρέφας προσαποδίδωσιν, εἰς εἷς συγκλείσας καὶ περιβαλὼν τὰς παύτας. „ἀλλὰ μοι καὶ παι-
„διὰν τίνα ἐκ ἀτερπῆ ἐδόκει ἔχειν, καὶ πρὸς τὰς
„ἡλικιώτας ἐπιδείξιν, εἰ φανοίμην Θεὸς τε γλυ-
„φῶν, καὶ ἀγαλμάτια τίνα μικρὰ κατασκευάζων
„ἐμαυτῷ τε καὶ κείνοις, οἷς προηρμενίω“. Τῶν γὰρ
εἷς κατὰ περιβολὴν φησὶ δὴ λόγον. τὸ δὲ φαίνε-
σθαι γλύφοντα Θεὸς καὶ κατασκευάζοντα ἀγαλμά-
τια ἐαυτῷ τε καὶ κείνοις, οἷς προαιρεῖτο, ἐδόκει παι-
διὰν τίνα ἐκ ἀτερπῆ ἔχειν. Ὀμοίως. „τὸ μὲν ἔν
„καὶ συμβεβηκότων ἡκῶ, τὸ μὲν δεῖν εἰσάπαξ τοῖς
„ἀνδράσι τέποις, ὥσπερ πλοίου, τὰ πηδάλια τῆς
„ἡγενοίας ὑμῶν παραδόντας, ἢ περ ἄγῳσι, τοῦτας
„ἐκτρέφειν, ἀλλ' ὅσον ὅτι χρησίμον αὐτῶν δεχο-
„μένης, εἰδέναι τί καὶ παρῆναι“. Ἐν τέτοις ἔν
τοῖς

τοῖς ἐρμηνεύσιν καὶ ὀξυκρυβέσιν, λιπτεῖα παρῶν ἢ
βάσις, ταῦτον εἰπεῖν, ἐφ' ἧς βέβηκε παρῶν, καὶ συν-
τάξις συσρέφας ὁ λόγος. εἴτα ἀναλυτέον τὰς τε με-
τοχὰς καὶ ἀπαρεμφάτα, καὶ τὰς συντάξεις αὐτῶν
ἐπιθεωρητέον, τὰς τε ἐνεργείας προσκειμένων λόγων
ἀνὰ μέρος λιπτεῖον, καὶ καθ' ἕκαστα ὀξεύσεον εἴ-
τε ἀπλῶς εἴτε συγκειμένως, καὶ ὅπως ἔχει αὐτοτε-
λῶς ἢ συνημμένως. ἔτω γὰρ καὶ μεταβάλλειν τοῖς
ὀξυκρυβέσιν φιλοῦσιν ὀξεύσεως γινώσκω, καὶ σαφηνί-
ζειν ἀναπτύσσοντας, καὶ πρὸς διαφορὰς ἐμβλέπειν
χαρακτῆρας καὶ ιδέας λόγων ἐτίθεσθαι.

Διαιρέσις τρίτη τῆς Λόγου.

Διαιρεῖται ἔτι ὁ λόγος εἰς εὐθετον καὶ διεχημα-
τισμῶν. καὶ εὐθετος μὲν ὅστις ὁ γνώριμος διθύς
ἔχων τὴν συντάξιν καὶ τὰ κοινὰ περὶ τῶν ὀκτὼ με-
ρῶν τῆς λόγου διορισμένη. διεχηματισμῶς δὲ ὁ ἐ-
ξαλάσωντι τῇ συντάξει. ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐναλλάττον
πολλάκις κοσμεῖ, καὶ τὸ καινὸν ἐπιτέρπει, ἔστι δὲ ὅ-
τε καὶ τὸ περιεσπῶν ἐκ ἀκαιρον, καὶ τὸ βραχὺ καὶ
σιμον, ἐν τέτοις διεχηματισμῶς ὁ λόγος ποικίλως κα-
ταγλαῖζεται, καὶ κατὰ τὰς καὶ ταῦτα διεχέ-
σεις ὑποδιόμμενος. καὶ γὰρ ὅτι λόγος ἔστι διεχέ-
σεις συντάξεως ὀξυκρυβεῖσας, συντομίας, ἢ κάλλους, ἢ
ἀλλης τινος χρείας χάριν. Τῶν τοίνυν διεχηματισμέ-
νων λόγων πολλὰ τὰ εἶδη, ὅσα καὶ τὰ καὶ κατὰ
γραμματικὴν συντάξιν. ἵνα γὰρ καὶ ταῦτα διευκρί-
νηται, περὶ τῶν συντομίας εἰπεῖν κατὰ Γραμματικούς
θεωρεῖντας. πολλὰ δὲ ὑπὸ τῇ αὐτῇ ὀνόματι ἄλ-
λως τοῖς ῥήμασιν ἐξετάζεται.

Πε-

Περὶ τῆς καὶ γραμματικῆς συντάξεως
ῥημάτων τῆς Λόγου.

Ἄπαντα μὲν ἐν τῇ καὶ τῇ γραμματικῇ συντάξει ῥήματα τοῦ λόγου εἰς πρῶτε οἰονεὶ τύπους, ἢ ῥῆσι τις ἀναγάγοι, ἀναλόγως τοῖς περὶ τῆς λέξεως λεγομένοις πάθεσι. ὅσα γὰρ πλεονασμῶ ἢ ἐνδείας, ἢ μεταθέσεως, ἢ μεταλήψεως, ἢ ἀναλύσεως, οὐ κατὰ τὰ παραρρίπτόμενα ἐκεῖνα σολοικοφανῆ, ἀλλὰ κατὰ τινὰ ἐντεχον καὶ δόκιμον τοῖς ἀρίστοις ἀκρίβειαν, ἥκιστα ἀντιτίπτεσαν τοῖς κοινοῖς καὶ ἀρρότοις τῆς συντάξεως τῆς λόγου κανόσι, συνιστάμενα ὁμοιότητι τὸ εἶδος. ὅμοια γὰρ ἢ τῆς λόγου συνιστάμενη τοῖς ὅσων ὁ λόγος καὶ λόγον ἐπεπόνθει. ὥστε τῇ αὐτῇ εἶναι τὰ ὅλα καὶ τὰ μέρη ὁμοίως τῇ φύσει τῇ τέχνῃ.

Περὶ Πλεονασμῶ.

Πέφυκον ἐν τῇ ἀπλᾶστερα τοῖς ὅσων αὐτῇ συνιστάμενοις ὥστε πλεονάζειν. διὸ ἐν λέξεσι μὲν τὰ πρῶτα σοιχεῖα, καὶ συλλαβαί, ἐν λόγοις δὲ λέξεις, ἀλλὰ καὶ λόγοι πλεονάζουσι. πλεονασμῶ τοίνυν εἰσιν, ὅτε διπλασιασμός τῆς αὐτῆς λέξεως, ἢ τε συνωνυμία, πό, τε παρέλκον, ἢ τε ἐπαναλήψις, καὶ ἢ περιφράσις.

Περὶ Διπλασιασμῶ.

Ὅ μὲν ἐν διπλασιασμός τῆς αὐτῆς λέξεως ὅμοιως ποιεῖ, καὶ ἔμφασιν πάθος ἔχει καὶ ὅπως ποιοῖ.

προσημαίνει. ὅθεν καὶ οἷς μὲν ταῦτα δεόν ἐπαναλαβεῖν, πολυπραγμονεῖσιν οἱ ῥήτορες. διπλασιάζεται μὲντοι καὶ λέξις, καὶ κόμμα, καὶ λόγος. καὶ λέξις μὲν, ἄρες ἄρες βροτολογεῖ, κόμμα δὲ, ἄρες μοι κύρει, ἄρες. πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐπαναφορά καὶ τὸ ἀντανανλωμένον εἰς ταῦτα ἀνάγοιτο, ἀλλὰ τοῖς ῥήτορσιν ἴδια.

Περὶ Συνωνυμίας.

Συνωνυμία δ' ὅστις, ὅταν δύο συνωνύμα ταῦτον εἰπεῖν δύο λέξεις ἴσα δυναμῶναι ἐκ παραλλήλου κείνται. οἷον τῇ ῥαζώνῃ καὶ ῥαθυμῇ ὁποθέμενοι, καὶ πατὴρ ἐδλοῦ καγαθὸ πεφυκῆναι, καὶ οἷος αὐτῆς, βάνυστος καὶ χειράναξ καὶ ὁποχειροβίωτος νομιθήση, καὶ οἱ δ' ἐπεὶ ἐν ἡγερέσιν ὁμιλητέες τ' ἐγείνοντο. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη ἰσοδυναμία τῇ φωνῇ καὶ ἐν κόμμασι καὶ ἐν λόγοις, καὶ ταύτη γινώσκται ἐν ὁπμοναῖς φαιδρυνόμενοι, ἢ δυσφορούμενοι, ἢ ὀργιζόμενοι, ἢ ἄλλως ἐμπαθῶς προσκειόμενοι οἱ λέγοντες. ἢ πολλὰ καὶ τὰ προσφυῆς καὶ καταλλήλα ἀμοιραντες ὀνόματος, ὅπως καταλέγουσι τὰ πολλὰ ἔγγιον βελόμενοι παρελθεῖν, καὶ αὐτὸ, οἷον ὅστις ὑποδείξει τὸ λεγόμενον. προσεκτεον μὲντοι ὅπως τῆς συνωνυμίας λεγομένοις, καὶ ὁμοειδέον ταῦτα, μηδ' ἀπλῶς καὶ τὰς ἀποχέρας, καὶ ὅ,τι αὐτοῖς ἐπέλθοι λέγειν καὶ γράφειν εἰσὶν, ῥητέον ἐκ παραλλήλου, τὰ ἄλλως διαφέροντα, καὶ τῇ ἔγγυς εἶναι δοκῇ. ἐν γὰρ τῇ εἰ θέλεις λήρων μὲν καὶ φλυνάφων τῇ παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι, λήρων μὲν καὶ φλυνάφων δοκεῖ ἐκ παραλλήλου εἰληφθαι, διαφέρει μὲντοι. ὅθεν καὶ τὸ μὲν ἐπέσκωπτο ὅπως τὰς γέροντας

τας τῶν Φιλοσόφων καὶ Ῥητόρων, τὸ δὲ ἐπὶ τὰς νέας
θερμὰς ὄντας καὶ ζέοντας πρὸς ματαίαις, καὶ ἀκαί-
ρους λόγους.

Πρόδηλον ἄρα ὡς ἔχ' ὅπως ἔτυχεν ἐκ παραλλή-
λου τὰς ἰσοδυνάμους τῶν λέξεων ἐκλαμβάνομεν, καὶ
δὲ παρὰ Ποιηταῖς εἰ καὶ συχνὴ ἡ συωνυμία, εἰ-
κὴ πλεονάζει καὶ τὸ θανάτον τε μέροντε, καὶ αὐτίκῃ
τε πόλεμόν τε, καὶ βάσκι' ἴδι, καὶ ὑπερον αὐτίς ἰόντα.

Λαμβάνονται δὲ ἐν τῷ λόγῳ ἐκ παραλλήλου καὶ
ἁῖμα συωνυμίας, ὀνόματα, ῥήματα, μετοχαί,
ἐπὶ ῥήματα, καὶ τινες τῶν συνδέσμων.

Ἐκ παραλλήλου γοῦν κεῖται που κατὰ Συωνυ-
μίας καὶ ταῦτα.

Τυχὸν ἴσως.

Ἵσερον αὐτίς.

Ὡς σφόδρα.

Λίαν σφόδρα.

Παυμάλιστα. Ὅτι μάλιστα.

Ὡς δ' αὖτως.

Πλὴν εἰμή.

Οὐχ ἦκιστα.

Ὡς πρὸς. οἷον τυφλὸς ὁ Λυγκεύς ἐκείνος ὡς πρὸς
ἐμέ. (Λυκιαν.) καὶ ἔς ἐγὼ σαφῶς ὀπίσμαι, αὐ-
τὸς ἰδὼν, ἰδιώτας ὄντας ὡς πρὸς ἡμᾶς αγωνίσα-
σαι. ὡς ὅτι, ὡς ὅτι πλείστον χρόνον, ὡς ὅτι ἐ-
λάχισος. (Πλάτων) ὡς ὅτι πλείστον δυναμώων,
ὡς ὅτι λειψότατον.

Περὶ Παρέλκοιτος.

Τὸ δὲ Παρέλκον προδήκη τις περιττὴ ἔστιν, ὡς
καὶ ἀφέλης, ἥκιστα ὁ λόγος λυμάνεται, οἷον χυ-
σῆ σήσας δέκα πάντα τάλαντα. τοῖσιν τι ἔστι, καὶ
τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι, καὶ ζῶ ζῶν, καὶ θανά-
τῳ τέθνηκε καὶ ἀκοῇ ἤκουσε, καὶ δίκῃ ἐδίκασε, καὶ
πάντα τὰ ὡς ἐπιβατικῶς ἔχοντα συντάξιν. πα-
ρέλκει δὲ ἐνίοτε καὶ κόμμα καὶ λόγος.

Παρέλκεισι τοίνυν οἱ παραπληρωματικοὶ συν-
δεσμοί, ὡς μὲν μὲνδύτι σημαίνοντες τῷ φράσιν μὴ-
νον παραπληρῶσι.

Παρέλκει δὲ καὶ ὁ ὅς ἐπ' ἐρωτήσει συντασόμενος.

Παρέλκει δὲ ἐνίοτε καὶ ὁ αὖ ὡς εἴρηται.

Παρέλκει ἔστιν ὅπερ καὶ τὸ ἐ ἀποφατικὸν ἐπὶ ῥή-
ματι, καὶ τὸ μή.

Παρέλκει δ' ἔδει Ἀττικῶς τὸ ἀπαγορευτικὸν ἢ ἀ-
ποφατικὸν ἐπὶ ῥήματι καὶ ὅλως ἢ ἀρνησις ἀρνητικῆς
ρήματος ἡγήσαμεν. οἷον, καὶ ἡγήσαντο μὴ εἰδέναι.

Παρέλκει δὲ τὸ δῆποτε, ταῖς ἀορίσαις λέξεσι
παραπληρωματικῶς συζευγνόμενον. οἷον ὅσον δῆ-
ποτε, καὶ ὅποσον δῆποτε, καὶ ὅπως δῆποτε, καὶ ὅπερ
δῆποτε, καὶ ὅποιον δῆποτε, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

Παρέλκει ἐνίοτε τὸ τίς. ὅθεν καὶ τὸ ὅτι ἀντὶ τῆς
ἀπλῆς ὁ λαμβανόμενον καὶ ὀριστικοῖς ῥήμασι συν-
τάσσεται.

Παρέλκει τὸ ἐν ἐνίοτε. οἷον ἀφικόμενον δὲ τῶν ἀγ-
γέλων ὡς ἐν τὰς γράμματα ἀπεδόθη. (Παισανίας)
καὶ ὡς ἐν καθάπερ ἐν. οἷον εἰ τινες εἰσι ψυχὰς
τῶν πόλεων, ὡς ἐν εἰσιν, ἔφοροι. (Σωκράτης) καὶ
διαλεχθῆναι σοι ὡς ἐν δὴ ὁ πρὸς φίλης ἐποτίθε-
ται

ται νόμος. (Γρηγόριος.) ἔτι ἐν καινὰ, εἴτε παλαιά. (Πλάτων.)

Παρέλκει τὸ ὥς, ὡς ἀληθῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς παρὰ Δημοδένει, καὶ ὡς ἐτέρως αὐτὶ τὰ ἐτέρως παρὰ Ἑρμογένει. καὶ μάλιστα συγκριτικῆς ἡγεμονίας καὶ ἐπομένως τῆς ἢ μὲν ἀπαρεμφάτης. οἷον, τὸ δαιμόνιον μεγαλοπρεπέστερον ἡγεῖμαι, ἢ ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας δεῖσθαι (Ξενοφάν.) ἐν τοῖς τοιςτοις δὲ ὁμοίως παρέλκει καὶ τὸ ὥς. οἷον τὸ νόσημα μείζον ἢ ὥς διώσθαι φέρειν.

Παρέλκει τὸ εἶναι Ἀττικῶς, ὡς παρὰ Θεκυδίδει, καὶ τὸ μὴ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἀκριτοὶ καὶ βριαιότεροι ὑποθνήσκουσιν.

Παρέλκει τὸ μᾶλλον εἶναι Ἀττικῶν, ἔσθ' ἢ μᾶλλον τὰς Ἀθιναίους ἀπανίστασαν, αὐτὶ τὰ ἐκ ἀπανίστασαν. (Θεκυδίδης.)

Παρέλκει τὸ ἢ, εἶναι Ἀττικῶν. τὸν τε ὀπκιμύμον κίνδυνον ἐ μέλλοντα, ἀλλ' ἢ παρόντα ἢδη φοβηθεῖς. (Ἡρωδιανός Κεφ. Β'. τῶ Πρώτῳ.)

Παρέλκει ἡ ὁρὸς, εἶναι Ἀττικῶν. καὶ ὁρὸς αὐτῶν τῶν Ἀθιναίων ἐγινέτο Θεκυδίδης, αὐτὶ τὰ αὐτῶν τῶν Ἀθιναίων.

Παρέλκει τὸ πρὶν εἶσοτε. ἐ πρότερον ἢ ναῦς ἀνέδραμε, πρὶν ἢ τῶν ἱέρειαν ἐναχθῆναι τῆς θεῆς, ἥτις τῆς ἐσίας ἔω. Ἡρωδιανός.

Παρέλκει καὶ ὁ καὶ συνδεσμος, εἶναι Ἀττικῶν. οἱ δὲ φόβῳ πολλῶ καὶ πεφοβημένοι. (Θεκυδίδης.)

Παρέλκει τὸ τί, μάλιστα ἐν ὀπκιμύμασι.

Περὶ Περιφράσεως.

Περίφρασις ὅστις, ὅταν τι ὅτι πολλῶν λέξεων φρά-
ζηται.

ζηται, ὅπερ ὀνόματι οὐ συνήθως δηλεῖται. περιφράζεται τοίνυν καὶ ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ ὀπκιμύμα. καὶ τὰ ἄρα ὅτι, καὶ ἡδαι λόγῳ αὐτὶ ὀνομαστος, ἢ ὅτι ὀνομαστος λόγον ποιεῖν. παραλάττον δὲ τὰ συνήθως, καὶ τὰ δεοντος πλεονάζον τετάρτῳ εἰς ὀπκιμύμα πλεονασμῶ. οἷον, ὅτι γλώττης ποιεῖτο, ὅσα μὴ ἔφερον ὀπκιμύμα γνώμης. (Ἡρωδ. Βιβλ. Ε'.) αὐτὶ τὰ ἐλάλει ὅσα ἐκ ἐφρόνει. καὶ ἡλίε τις ἀκρωρείας καταλάμπειν ἀρξάμενος, αὐτὶ τὰ ἀνατέλλοντος.

Περὶ Ἐλλείψεως.

Ἡ δ' Ἐλλείψις ἐστὶ σχῆμα συχνὸν ἐν τῷ λόγῳ συντομίας ὅτι. ἐλλείπει δὲ ἐν τῷ λόγῳ καὶ λέξεις, καὶ κόμμα, εἶναι λόγος ὑπονοούμενος. καὶ ὀπκιμύμα ὀνομαστων, ἐλλείπει πολλάκις τὰ ἐσσιαστικά τοῖς ὀπκιμύτοις ὑπονοούμενα, οἷον ὁ Φιλόσοφος, ὁ Διδάσκαλος, τὰ λεγόμενα, τὰ γινόμενα, ἢ ἀρχουσα, ἢ ἐνεκαμύνη. ὑπονοεῖται ὅτι τὰ παράγματα, ἢ πόλις, ἢ γῆ. ὀπκιμύμα δὲ τῶν ῥημάτων, ἐλλείπει μὴ τὸ ὅτι, ἀλλὰ καὶ τὸ λέγεται. Παράδειγ. εἰδέτε δόξαι αὐτῶν σημαίνεσθαι παρὰ θεῶν ἦσαν αὐτῶν ἐπεῖσθαι παρὰ τὰ σημαίνόμενα ποιῆσαι. (Ξενοφ.) ἐν τούτοις γὰρ ὑπακύνεται τὸ λέγεται. καὶ πάντων ὑπαικύνων, καὶ τὸν βασιλέα τὸν μονομάχων ἐννοῶντων (Ἡρωδιανός). ἐν αὐτοῖς δὲ συνωνοεῖται εἶναι. τὰ πλεῖστα γὰρ ἀπεσι τὸ ὑπαρκτικὸν καὶ πᾶσαν ἐγκλισιν ὑπονοούμενον, ὁμοίως καὶ ἢ ὅτι αὐτοῦ μετοχή.

Πολλὰ δὲ καὶ τῶν προθέσεων ἐλλείπεται καὶ ὀπκιμύμας, καὶ ὀπκιμύμας, καὶ ὀπκιμύμας, ὡς καὶ ἐλλείπτεις ἐπονομάζονται.

Ἐλλείπει κατὰ ἀνάλυσιν τῷ εἰδικῷ ἀπαρεμφάτῳ πρὸς λεκτικὸν ῥῆμα ἀναφερομένου ἐνίοτε τὸ ὡς ἢ ὅτι, εἰ ἴτε εἴτε ἐμὲ ῥαθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγινώσκονται, ἔτε τὸ ὑμέτερον γυναικὸν καὶ πρὸς μάχας ἐμβελιδὲς ὑποσώλῃαι αἰρήσονται. (Ἡρωδ. Βιβ. Β'. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ τὸ ὅπως ἢ ἵνα παραγγεληματικῷ ῥήματος ἡγεμνίᾳ ἢ ἐφετικῷ. Ὅρα μόνον μὴ λεπτότερον ὀξεργασώμεθα τὸ ἔργον. (Λεκιανός.) ὁρᾷτε μὴ λόγους. καὶ βέλει καὶ πρὸς αὐτὸς ἐκείνης ἐντείλω καί τι τὸς Φιλοσόφους.)

Ἐλλείπει δὲ καὶ κόμμα, (καλῶς ἔχει) ὡς ἐν τέτῳ. εἰ μὴ δώσωσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ ἄρσαντες καὶ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσαι, εἰ δὲ μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι. (Ὀμηρος). τῷτο δὲ καλεῖται καὶ ἀναιταπόδοτον. καὶ εἰ μὴ σοι τὴν θάλατταν ὑποδώσει ἐκὼν (καλῶς ἔχει.) εἰδὲ μὴ πάντα ταῦτα σοὶ τελαινῶν ἀπολέσω. (Πλάτων ὁ Κριτικός.) καὶ αὖ μὴ ξυμβῇ ἡ πείρα (καλῶς ἔχει). εἰ δὲ μὴ Μιτυληναίοις εἰπῇν, ναῦς τε παραδόναι, καὶ τείχη κατελεῖν. (Θουκυδίδ.)

Ἐλλείπει παραπλησίως (καὶ τὸ καλὸν ἔστι) εἰ μὴ τίνα πόρον ἔχεις (καλὸν ἔστι) εἰ δὲ μὴ ἰκνόνῃ καὶ ἐγώ. (Μαΐνανδρος ὁ Κριτικός.)

Ἐν δὲ τῷ, εἰ μὴ ὑποφύνω πάντων αἰτίαν ἐμὲ (λείπει εἰσάγετε) εἰδὲ μὴ, ποιεῖτε, ὅπερ αὐτοῦ ὑμῖν. (Αἰρισοφάνης.)

Ἐν δὲ τῷ εἰδὲ γε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἷδε, (λείπει βέλει.) ὁμοίως καὶ ἐν τῷ εἰδὲ ἄγε πειρήσαθε θεοί. πολλάκις γὰρ αὐτὸ ῥήματος τίθησιν ὁ Ποιητὴς τὸ εἰ. εἰδὲ, σὺ μὴ μὲν ἄκωσον. ἐγὼ δὲ κέτοι καταλέξω.

Ἐν δὲ τῷ γράφας μὴ ἄγειν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς

Φι-

Φίλιππον ὅπλα, εἰδὲ μὴ, θανάτῳ ζημιῶσαι, παρὰ Δημοδοκίᾳ (λείπει τὸ πειθαρχήσωσι). ἐλλείπει δὲ καὶ τὰ προσωκτικά παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς παρ' Αἰρισοφάνει δῆλον.

Ἐλλείπει τὸ δόπε ὡς ὅπῃ τῷ τοιέτῳ. ἵνα γὰρ καὶ Ὁμηρον εἴπω, θεῖος μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίῳ δὲ νύκτι.

Ἐλλείπει τὸ ἄλλο. ὡς ἐπὶ τοῦ τοιέτῳ, εἰδὲ γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔσῃ τῷ σώματι πονῶν.

Καὶ ἐν τῷ καὶ ἵνα σοι τὰ ἐν Τύρῳ, μηδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοισι διγνήσωμαι. (Λεκιανός) ἐλλείπει τὸ ἐώ.

Ἐλλείπουν ἐνίοτε καὶ αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι. ὡς ἐν τῷ δείξας ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, ἐκ ἀμνημονεῖτε. (Ἡρωδιανός.) λύπει γὰρ ἐκείνων.

Ἐν δὲ τῷ συντίθενται φθάσαι τι δράσαντες ἢ παθεῖν. εἰδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως ἢ ἀναβολῆς. (Ἡρωδιανός.) ἐλλείπει, εἰπον.

Ἐλλείπουν αἱ δράσαι πώσεις εἴτε ὁρᾶν εἴτε πλάγῃαι ὅπῃ τῷ ἀδύλων καὶ ἀορίστων προσώπων ἀυτομάτως ἐν τοῖς λόγοις ὑπονοεῖσθαι ἐκ τινων προσηγοριῶν, οἷον, ἐπεὶ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγείετο, μείζον τι πλήθος ἤθροισε κακῶν, μεγάλας τε δωρεῶν ὑποχρέσεις καὶ τῷ ἀλίσκομῶν κοινωνία, ὡς μικρὴ λησῶν, ἀλλὰ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα. πόλεσι γὰρ ἡδὴ μεγίσταις ἐπετίθεντο, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς δεσμοπῆλαι βία ῥηγνύντες, καὶ τὰ λοιπά. (Ἡρωδ.) εἰ γὰρ οἷον τε ἐν τοῖς τοιέτοις, ἔτε ἀναφορικῇν ἔτε δεικτικῇν ἀντωνυμίαν προτιθέναι τοῦ ῥήματος. παρασιγᾶται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ προδηλῶν καὶ αὐτοφανῶν ἢ γενικῇ μὲν προθέσεως, διότις σωστικῇ. ἐλλείπεσιν ὅλως αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι ἐπὶ τῷ ἀορίστων, ἃ μὴ γὰρ αὐτὸς ἐθέλει, καὶ ἡ μὴ

πρ, ἃδ' ἡ μήτηρ, καὶ Θεμισοκλῆς, ἃδ' αὖ Θεμισοκλῆς καὶ πάντες Ἀθῶναιοι. (Πλάταρχος περὶ παιδων ἀγωγῆς.)

Ἐν δὲ τῷ, ἐπειδὴν τοίνυν ἡλικίαν λάβωσιν, ὑπὸ παιδαγωγοῖς τετάχθαι, ἐνταῦθα δὴ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐκτείνῃς τῶν κατὰσάσεως. (Πλάτ. περὶ τῶ ἀκρεῖν) (λείπει τὸ ὥσε.)

Ἐλλείπεσιν ἔδει Ἀττικῶν τὰ χετλιασικὰ, καὶ θαυμασικὰ τῶν ἐπιρρήμάτων, τῶν θράσους, τῆς ἀναιδείας, τῆς λεπτότητος. ἀντὶ τῶ ὡ τῶ θράσους, φεῦ τῆς ἀναιδείας, βαβαὶ τῆς λεπτότητος.

Ἐλλείπεσι καὶ οἱ αἰτιολογικοὶ συνδέσμοι ἐνίοτε.

Περὶ τῶ ἀπὸ κοινοῦ λεγομένου ὀνόματος.

Τῆς δ' ἐλλείψεως εἶδος ὃν καὶ τὸ ἀπὸ κοινοῦ ὀνομα, τὰ μέγιστα εἰς ἐκκλινισμόν συντελεῖ. καὶ γὰρ ὑποθέον σαφηνείας συντομίαν ἀπεργάζεται. λαμβάνεται γὰρ ἀπὸ κοινοῦ τι προσημῆνον, ἐνίοτε δὲ καὶ τι ἐπακολουθεῖν ἐπαναφέρει, καὶ ποικίλον τὸ ὀνομα γίνεται. ἡ δὲ κοινότης καὶ ἐν λέξεσι καὶ ἐν κόμμασι καὶ λόγοις ἔχει τῶν συνδέσμων ἡμετέρας ἐπαλλάττει πολλάκις ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασι τὰ ὀνόματα, τὰς ἀειθερίας, καὶ τὰς πτώσεις, ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι τὰς ἐγκλίσεις, τὰς χρόνους, καὶ τὰ πρόσωπα, καὶ ὅλως ποικίλη τις ὅσιν ἡ κατ' αὐτὸ ἡμετέρας. Ἰνα δὲ καὶ ταῦτα ἡμετέρας παραδειγμάτων σαφέστερα γίνηται ἐκκείνω τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν συνήθων Συγγραφέων παραληφθέντα. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀρχῇ τι ἐφελεκόμην, ἢ ἡμετέρας συμπλεκτικῶν συνδέσμων πολλὰ αὐτὰ καὶ ἡμετέρας φέρονται πρὸς τὸ αὐτὸ συνείρεσθαι,

ἔδει, πάνυ πολὺ ὃν καὶ συχρὸν ἐν τοῖς λόγοις παραδειγμάτων ἐκφέρει, ὑπάρχον ἀποδιλοῦται.

Ἐν μὲν ἐν τῷ, τὸ μὲν πρῶτον εἰδὺς αὖ αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα παρὰ τῆς τέχνης, ἐνῆλλαξε τὸ πρόσωπον. προὔπαρχει δὲ τὸ ἔδοξε. τοῖς πλείστοις ἐν ἔδοξε παιδεία (Λακκιανός.)

Ἐν δὲ τῷ, ὁ μὲν εἰρηκεν ἐκ ἀγῶν τὸν λόγον, ἐδ' ὡς Λίβυον εἰκὸς ὡς, ὑπὲρ αὐτῶν. μεταβάλλει ἀπὸ οὐρετικῶν εἰς ἀπαρέμφατον. ἐδ' ὡς Λίβυον εἰκὸς ὡς εἰρηκεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ἐξῆς, ἐκ μὲν ὡ Μίνως μὴδὲν πρὸς ἀνδρα ἔπαθ' ἑρασιώ. Ἐκ τῆς ἐρωτήσεως τί πρὸς ταῦτα φησὶ, παρέκλινε τὸ ἀπαρέμφατον φαῖα σιγήσας.

Ἐν δὲ τῷ, ἀρ' οὐκ ἐβίωμεν, ὡς εἰκὸς τὰς λαῶν τοῖς ποσὶς προσησομένους. (Γρηγόριος) ἀπὸ κοινοῦ ἔχει βιώναι.

Ἐν δὲ τῷ, ἐπισκήψασα ἀνδρὶ καὶ τέκνοις ὅσα εἰκὸς τῷ φίλανδρον καὶ φιλότεκνον. ἀπὸ κοινοῦ ἔχει ἐπισκήπτειν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ οὐρετικῶν ἐλήφθη, τὸ δὲ ἀπὸ μετοχῆς.

Περὶ Μεταθέσεως.

Τῆς δὲ Μεταθέσεως εἶδη, ἢτε αὐτῶν τῶν ὀνοματῶν ὀνόματι καλεσμένη μεταθέσεις, τὸ, τε ζεύγμα, ἢτε πρόληψις, τὸ, τε χιασόν, ἢτε ἐπεμβολή, τὸ, τε ὑπερβατόν, τὸ, τε ἀντετραμμένον, καὶ τὸ πρῶτον ἔρον. ἔστι δὲ καὶ καὶ λέξιν καὶ καὶ κόμμα καὶ λόγον ἢ μεταθέσεις. καὶ καὶ λέξιν μὲν ἡνίκα τὰ ἐπίθετα μὲν τὰ ὑσιαστικά ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τίθεται, ἢ αἱ ἀποθέσεις μὲν τὰ πτωτικά κατ' ἀναστροφὴν ὡς εἴρηται. μετατίθεται δὲ καὶ κόμμα ἐν τῇ συντάξει

μυδον τῷ ἐξῆς ἐπισήμων χημάτων εἶδος ὑποδύμε-
τον. φιλεῖ δὲ τῷ ῥηρικῷ ὀνόματι κατασημαίνεσθαι.
ἐν ᾧ τῷ παρ' Ἡρωδανῶ Κερ. Γ'. Βιβ. Α'. εἰ γὰρ
οἱ εἰς ἀνάγκης δουλοῦντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς
ὑπακούοντες, ἀνύποπτοι, καὶ ἐξω κολακείας προ-
σποιήτε δρῶντες τε καὶ πάχοντες ἡγετέ-
σθι γὰρ τὸ, ἀνύποπτοι, δέον δ' ἑτέρως τῷ, ἡγετέ-
σθιν, ἐπιπαρῶναι.

Περὶ Ζεύγματος.

Καὶ τὸ Ζεύγμα μετὰθεσις τις ὅσιν. ὅθεν καὶ εὖ
προτάσσεται πληθυντικὸν ῥημα, ἐπακολουθεῖ δὲ
εὐκρινὸν ὄνομα, καὶ ἐτι ἕτερον εὐκρινὸν, τὸ ῥημα προε-
πιζυκτικὸν καλεῖται. εὖ δὲ μέσον τίθεται μέ-
σεπιζυκτικόν. οἶον, φιλοσοφεῖ Σωκράτης καὶ Πλά-
των. Σωκράτης φιλοσοφεῖ καὶ Πλάτων. τὸ γὰρ εὖ-
θετον, Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖν. ὥσε καὶ
Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ, εἰ φύσει, χήματι
δὲ ἐπιζυκτικῷ ὁ λόγος διεχηματίζεται. ἐχλὺ γὰρ
δ' ἑτέρως τοῖς δυσὶν ἦτοι εὐκρινὸν, ἢ πληθυντικὸν
ῥημα ἐπαγαγεῖν.

Περὶ Συλλήψεως.

Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῷ ὀνομάτων ὁμοίον τι συμβαίνει ἢ
σύλληψις, οἶον τῷ ῥήματι τὸ ζεύγμα, καὶ περὶ
αὐτῆς ἐχόμενα τῷ ζεύγματος λέγομεν. ἐστὶ τοίνυν
ἢ σύλληψις πλειόνων ὑσιαστικῶν ὀνομάτων ἐνώσις,
οἷς ἐν ὀνόμα ἐπίθετον ἐπιφέρεται τῷ κρείττονι πάν
ῥητῶν ἐφαρμογόντων. καὶ ἐν ῥήματι μὴ μόνον, ὥς τὸ
ἀρόβατα καὶ βόας ἀπάσας. ἐν ἀριθμῷ καὶ ῥήματι,
δα-

δαφνηφοροῦντες πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικόν.
(Ἡρωδ.) ἐν ἀριθμῷ δὲ καὶ ἢ μὴ σύγκλητος
ἐψηφίσατο μὴ ταῦτα, ὁρῶντες δὲ τὸν Ἰελιανὸν ἀ-
ποδεικνύοντες ἐν ἀπορνήσει, τῷ Σεβήρῳ πάντες ἦδη
προσέτιθεντο. ἐν ἀριθμῷ καὶ ῥήματι, Ἀντώνιος καὶ
Κλεοπάτρα ὕστατοι Πτολεμαίων. ἐν ἀριθμῷ δὲ καὶ
πῶσει, Ἀλέξανδρος μετὰ Δαρείου καὶ τὸν Ἰασικόν
κόλπον ἐλάσαντες περὶ τῷ ὅλῳν διηγωνίσαντο. ἐν
ἀριθμῷ δὲ καὶ πῶσει καὶ ῥήματι, Γεώργιος μὴ Μα-
ρίας παρασώπτες τῷ κρείττῳ. ἀλλὰ καὶ ἐν προσώ-
ποις γίνεται σύλληψις ὥς εἴρηται τῷ Θεοδώρῳ.
ἐστὶ μὲντοι τῷ δ' ἑτέρως ἀλλ' εἰ διεχηματισμὸς λόγος.
τὸ γὰρ ἐγὼ καὶ σύ φιλοσοφεῖμεν σύλληψιν ἔχει προ-
σώπων, καὶ ἀποδόσιν τῷ κρείττονι. τὸ δὲ Κόμμοδος
μετὰ Κλεάνδρου μονομαχεῖσι, σύλληψιν δοκεῖ ἔχειν
τῷ πῶσει.

Περὶ Χιασῶ.

Τὸ δὲ Χιασὸν, καὶ τῷ ῥήματι μετὰθέσεως χηματί-
ζεται. ἐστὶ ᾧ ῥήματι λόγος, ἢ ἵνα λέξις ἢ κόμμα
μετατίθεται, τῷ τάξιν ἐναλλάττον. ἐπὶ γὰρ τῷ
ῥῶμαι ταῖς βίβλοις αἷς ἔχω, εἰς μεταβάλλῃ
εἰπὼν, ῥῶμαι αἷς ἔχω βίβλοις, χιάζει τὴν σω-
ταξιν. τοιούτων ἐστὶ, καὶ τὸ, οἱ τῷ φροντίδα ἔχον-
τες. καὶ δόξης ἢς εἶχον ἐξέπεσε.

Περὶ Ἐπεμβολῆς.

Ἐπεμβολὴ δὲ ὅσιν, ἢ ἵνα κόμμα τι ἢ λόγος ἐν
μέσῃ τίθεται. τίθεται δὲ ἐν μέσῃ ὅτε μὴ κατὰ
συστροφίῳ, ὅτε δὲ κατὰ παρένθεσιν ἐξηγηματικῶν,
ἀλ-

ἄλλωτε δὲ καὶ περιβολῶν· καὶ καὶ συστροφίῳ μὲν ὡς παῖδ' ἃ προσήκει ποιεῖν τε, καὶ ἕκαστος ὁ βέλεται χῆμα ὑποκρίνεται. κατὰ παρσύνθεσιν δὲ ὀξηνηματικῶν. τῷ δὲ μεγίστῃ ἀγάλατος κολασιαίου, ὅπερ σέβασι Ῥωμαῖοι εἰκόνα φέρον ἡλίῃ, τῷ κεφαλῷ ὑποπερῶν, ἰδρύσατο ἑαυτῶν. (Ἡρωδιαν.) καὶ περιβολῶν δὲ, ἐπεὶ ὅτι γε πάσης ἀκροάσεως ἀπειργόμηνος ὁ νέος, καὶ λόγῳ μινδονὸς γόμηνος, καὶ μόνον ἀκαρπὸς ὢν ὅλος καὶ ἀβλαστῆς ὁραμῆται πρὸς ἀρετῇ, ἀλλὰ καὶ ὁρᾷσέφωτο πρὸς κακίῳ, ὥσπερ ἐκ χαῖρας ἀκινήτης καὶ ἀργῆς ἀγεία πολλὰ τῆς ψυχῆς ἀναδίδας, δῆλον ὅστις. (Πλάταρχος περὶ τῶ ἀνέειν.) καὶ πάντα ὅσα παρ' ἑκάστοις πλεῖστα σύμβολα, κειμήλιά τε βασιλέων ὕλης τε ἢ τέχνης δάμματα τῆς Θεῆς προπομπῶν. (Ἡρωδιανὸς Βιβλ. Α'.) νῦν δ' ἅπαντ' ὥσπερ ὅξ ἀγορᾶς ἐκπέφρακται ταῦτα. (Δημοδοκῆς καὶ Φιλίππου Λόγ. Γ'.) ὁ δὲ Ἰβλιανὸς, καὶ τοι συμβεβληδόντων αὐτῶν τῶν φίλων ὀξαγαγεῖν τὸ στρατιωτικόν, καὶ τὰ σκῆτ' αὐτῶν ἀλπεων προκαταλαμβάνειν, μέγιστα ἐκείνα ὅρη καὶ οἶα οὐκ ἄλλα ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς γῇ, ἐν τείχεσσι χῆματι περιέκλειται καὶ προβέβληται Ἰταλίας (καὶ τῆς μετὰ τῆς ἄλλης ὀνδαιμονίας παραχέσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις, ἐρυμα ἄρρηκτόν τε καὶ αὐτῶν προβεβλήσθαι ὑπὸ τῆς ἀρκτώας θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεσημβρείῳ βλέπουσαν διήκον) ἀλλ' ἐδὲ τῆς πόλεως Ἰβλιανὸς ἐτόλμα. (Ἡρωδιανὸς Βιβλ. Β'. Κεφαλ. ΙΑ'.)

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ ἐπεμβολῇ ὑπερβατὸν προσέθετο. ἐδίπλασε δὲ τὸνομα Ἰβλιανὸς ὅτι τὸ μακρότερον ὁραμῆται. ἐκοίνωσε δὲ ἐκ τῶ ὑσέρῃ τῇ προτέρῳ λόγῳ τῆς πόλεως, καὶ ἐκ τῶ προτέρου τῇ ὑσέρῳ τὸ ὀξαγαγεῖν τὸ στρατιωτικόν, σικεπέλεξε δὲ

δὲ καὶ τὸ κατὰ σύγκλεισιν, καὶ ὅδ' ὁ μόνον προκαταλαμβάνειν τὰ σκῆτ' αὐτῶν Ἀλπεων, ἀλλ' ἐδὲ ὀξαγαγεῖν τῆς πόλεως τὸ στρατιωτικόν ἐτόλμα.

Περὶ Ὑπερβατῶν.

Τὸ δὲ Ὑπερβατὸν, προδήκητις ὅτι λόγῳ περιττῶ, παρεμπίπτουσα τῇ ρύμῃ τῶ λόγῳ ἐδ' ὅσα ἄλλως ἀσυντελής. ταῦτῳ ἐν καὶ εἰς τὸν πλεονασμόν τις ὑπάγοι αὐτῶν, ὅτι δὲ τῷ θεῶν ἐξῆς μετακινεῖ, καὶ τῷ ρύμῳ τῶ λόγῳ ὁραμῆται, τεταχθῶ κενταῦθα. ἐπὶ δὲ προδήλος αὐτῶν ἐφ' ἕτερα τῶ προκεμῆν τῷ ὁραμῆται μεταβιβάζουσα. διὸ καὶ τοῖς λέγουσι τῇ ἀλλοιῶσει τῆς φωνῆς, τοῖς δὲ γραφῆσι ὁραμῆται ὁραμῆται.

Περὶ Ἀρτεγραμμεῖς.

Γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν, καὶ ἀνταποδοτικῶν μετὰθεσις. πολλάκις ὅδ' ἀντιτίθεται τὰ ἀνταποδοτικά τῶν ἀναφορικῶν, καὶ ὅλως τὰ ἐπόμενα πρὸ τῶν ἡγεμῶν. τὴν δὲ τοιαύτην μετὰθεσιν ἀντεγραμμῶν εἰσάσσει καλεῖν, ἐδὲ οἱ πόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκαπες Ἀχαιοί. καὶ ἦσαν γηθησάει Πρίαμος, Πρίαμοιό τε παῖδες, ἄλλοι τε Τρῶες μέγακον κεχαροῖατο θυμῶν, εἰ σφῶν τὰδε πάντα πυθοῖατο μαρναμῆσιν. (Ὀμηρος.) ἐκεῖ ἢ Ῥώμῃ ὅπως ποτ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. ἐδὲ ἐν Ῥαθυμητόν ἡμῖν, ἐδὲ τῆς ἐν βραχεῖ Ῥαθυμῆς, μεγάλας ἐλπίδας ἀνταλλακτέον, εἴπερ μὴ μέλλοιμεν ὁνειδῆτε ἔξειν, καὶ τιμωρίας ὑφέξειν. (Βασίλειος ἐν τῇ παραινέσει) δεῖ δὲ τὸν σπουδαῖον παιδαγωγὸν ποιεῖν εἶναι τῇ φύσει, οἷος

περὶ ὃ Φοῖνιξ ὁ τῷ Ἀχιλλεύῳ παιδαγωγός. (Πλά-
ταρχος περὶ τῷ ἀκείνῳ.)

Περὶ Πρωθύσερον.

Κυρίως Πρωθύσερον ἔστι μετὰταξις ἐν ἐκθέσει
πραγμάτων. ἡμῖν δὲ κατὰ Γραμματικὰς θεωρεῖσιν
δοκῇ εἰπεῖν, ὅτι ἔστι λέξεως ἢ κόμματος μετὰ-
θεσις τῷ ὑποκειμένῳ καὶ κατὰ φύσιν ἡγεμονία εἰς ὑσερον.

Τάσσονται ἄρα κατὰ τὸ πρωθύσερον αἱ ἀποθέ-
σεις, ἡνίκα ἐπιτάσσονται τοῖς ὀνόμασι, Χρὶς ἐ ἀνάξ,
ὃς κ' ἐκταθείσας χείρασι Δανιὴλ ὑπο δεινὰ λέον-
των χάσματα, καὶ φεικτὰς ἐπέδυσας ἀκώκας, ὃν
ἔχε καὶ μεγαλοῖο δὲ κήτης ἐκδορ' Ἰωανᾶς. (Γρη-
γόριος.)

Τάσσονται καὶ ῥήματα, καὶ ἐπιρρήματα καὶ συν-
δεσμοὶ κατὰ τὸ πρωθύσερον. καὶ εἰ μὴ δὲ δι' ἐν ἄλ-
λο, ἀντὶ τῷ εἰ καὶ ἔχει μὴδὲ ἄλλο. ἰσορεῖ δὲ εὐδὲς
ὅσις ἐ τῷ ἀπάντων, ἀντὶ τῷ εὐδὲς ἔστι τῷ ἀπάν-
των ὅσις καὶ ἰσορεῖ.

Τάσσονται δὲ καὶ μετοχαί, οἷον ἐπέσει παρειπών.

Τάσσονται δὲ καὶ κόμματα, εἴων λόγοι, μυρία
δὲ τοιαῦτα παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἐν οἷς δοκεῖ ἐνθυμη-
ματικὸν καὶ ἐπιδιορθωτικὸν πως τὸ γῆμα, ἔχει δὲ τὸν
τῷ ῥύμῳ, καὶ πως κατατέλλον τῷ Ποιητῇ τῷ
ἐκαστῷ, καὶ ὑποπληρῶν τῷ ἐρμηνεύειν.

Κατὰ τὸ πρωθύσερον ἔστι καὶ τὸδε· καὶ τῶν οἱ Συ-
ρακῆσιοι φθάνουσιν ἀρπάσαντες. (Θεοφύλ. 5.) ἀντὶ
τῷ φθάσαντες ἤρπασαν. εἰληπται δὲ καὶ ἀντὶ με-
τοχῆς ῥήμα, ἀντὶ δὲ ῥήματος μετοχή, ἔδει αὐτι-
κῶ. οἱ γὰρ Ἀπτικοὶ χῶνται ἀντὶ μετοχῶν ῥήμα-
σι, καὶ ἀντὶ ῥημάτων ἐναλλάξ μετοχαῖς.

Κα-

Κατὰ τὸ πρωθύσερον διετέθη κἀνταῦθα, ἀλλ' ἐ-
καστος ὡς ἐκεχεῖται ἢ ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς
λοιπαῖς εἰσοδοῖς φρενὰν λιπὼν ἐφορᾷ.

Ἐκείθεν τε ἀποδύσαντες ἐπὶ τῷ Τύρον πᾶσαν τε
ἐνέσκησαν καὶ πολλὰ ἀρπαγὰ καὶ φόνον εἰργάσαν-
το. (Ἡρωδιαν. Βιβλ. Γ'. Κεφ. Γ'.)

Περὶ τῷ ἐκ μεταλήψεως Σχημάτων.

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς ἰδίως

Μεταλήψεως.

Ἔστι δὲ ἡ ἰδίως Μεταλήψις ἐναλλαγή τις ἐν τῇ
σωτάξει τῷ ἐστιασικῷ μετὰ τῷ ἐπιθέτῳ, τῷ ἐστια-
σικῷ μεταπίπτοντος εἰς ῥητικὸν, καὶ τῷ ἐπιθέτῳ με-
ταχηματίζοντι εἰς οὐδέτερον. οἷον οἱ μὲν ἄλλοι
πάντες ἀνθρώποι τῷ δ' ἐπὶ τῷ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας
ἔχαιρον. καὶ ὁ δὲ τὰ μὲν πᾶσι παρηγῆτο τῆς ἀρ-
χῆς τὸ ἐπιφθόρον. (Ἡρωδιανός.) ἐνίοτε δὲ καὶ με-
ταλήψεως ῥητορικῆς ἐλλείπει ἡ ῥητική. ὁ δὲ Ἰνδία-
νός.... τῇ μὲν τῷ δημοσίων ἐπιμελείᾳ ἐραθύμως
προσφερόμενος, εἰς δὲ τὸ ἀβροδίαιτον καὶ ἀσπερνον ἐ-
πιδιδὼς εαυτὸν. (ὁ αὐτός) ἐλλείπει γὰρ τῷ ἔοπε
ἢ τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀποθέσις ἀντὶ ἀποθέ-
σεως, καὶ συνδέσμος ἀντὶ συνδέσμου, καὶ ἐπιρρήμα
ἀντὶ ἐπιρρήματος ἰσοδυναμῶς λαμβανῆται, ἡ τοιαύ-
τη ἐναλλαγή μεταλήψις ἦκεσε τῷ τῷ ἔοπε τὰς
πλείους ἄρα διωάμεις ἀντιποιεῖνται τῷ λόγῳ τὰ μέρη.

Περὶ Ἀντιμερείας.

Δύπερον εἶδος τῆς μεταλήψεως ἔστιν ἡ Ἀντιμέρεια,
ὅταν ἕτερον μέρος τῷ λόγῳ ἀντὶ ἑτέρου λαμβανῆται,
οἷον-

ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος, ἢ μετοχῇ ἀντὶ ῥήματος καὶ ὀνόματος, καὶ ἄρθρα ἀντὶ ἀντωνυμιῶν, καὶ τὰλλα ὁμοίως.

Περὶ Ἑτερώσεως.

Τρίτον εἶδος ὅσιν ἡ Ἑτέρωσις, ἣτις ὅσιν ἐναλλάζῃ τῷ παρεπομῶν τῷ ὀνόματι ἢ τῷ ῥήματι. καὶ ἔσιν ἄρα ἡ πτώσεως, ἡ ῥήσις, ἡ ἀειδμῶς, ἡ προσώπου ἢ χρόνου ἢ ἐγκλίσεως ἀλλαγὴ. καὶ πτώσεως μὲν, οἷον μίᾱς δῆπε καὶ δευτέρας ἡμέρας δραχμασίης οἱ μὲν δημόται ἕκαστος τὸ κατ' αὐτὸν δεδιώς ὑπανεχώρει. (Ἡρωδ.) ἀντὶ τῷ δημοτῷ.

Οὕτω καὶ ῥηκὴ ἔσιν ὅπως τίθεται ἀντὶ αἰτιατικῆς συνεκδοχικῆς, οἷον ἕως συνεξέβη τῆς κεφαλῆς.

Καὶ δοτικῇ ἀντὶ ῥηκῆς, οἷον Τρωσὶ μὲν προσμάχιζε διὸς Ἀλέξανδρος.

Καὶ αἰτιατικῇ εἴτε ἑτεροτελῶς εἴτε μεταβατικῶς ἀντὶ ῥηκῆς καὶ δοτικῆς, οἷον μήτε σὺ τὸνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑποαίρειο κέρην. καὶ εἰ ἐν τι σε τῶν ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πισὸν ἐπὶ θάλατταν. (Θουκυδ.) καὶ ὁ θυμὸς ἔσω σοι κατὰ μόνον τῷ ὀφείας, δι' ὃν ἐξέπεσας. (Θεολόγος) ἀπὸ τῷ δι' ἐξέπεσας.

Λαμβάνεται δὲ καὶ ἡ δίδεῖα ἔδει Ἀττικῶ ἀντὶ ῥηκῆς ὑπολύτης, καὶ μὲν τῷ ὡς ἡ αἰτιατικὴ ὡσαύτως. καὶ ἐκ τῷ λοιπῶν πτώσεων ὁ εἰς ῥηκὴν ἀπόλυτον πλαγιασμός ἀνάλεκτος, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ ῥηκῆς ὑπολύτης μεταβολὴ κατὰ τὰς λοιπὰς πτώσεις, ὀνόματος, ἢ ἀντωνυμίας προσλαμβάνομένης ἐκ ἀδόκιμος. περὶ ὧν ῥηθῆσεται καὶ ἐν τῷ περὶ καινοπρεπῆς ῥήματος.

Ἑναλ-

Ἑναλλάσσεται δὲ καὶ ῥήσις ἐν τῇ συντάξει ἡνίκα ἡ ἀπόδοσις ἢ ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ σημασιόμνηον. νόσος πρῶτον ἤρξατο ῥηθῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐνσκηψαι. (Θουκυδ.) Ἐκ δὲ τῷ Ἀθηναίων καὶ τῆς ἄλλης συμμαχίας πονηκόντα βιήρεις ἔχοντες πλέσαι εἰς Αἴγυπτον, ἔχον κατὰ τὸ μενδῆσιον κέρας ἐκ εἰδότες τῷ γεληνιῶν μινδῶ. ἤλθε δὲ ψυχὴ Θηβαίων Τειρεσίαιον χεῖρας σκηπτόντων ἔχων. καταπλέων δὲ ὁ στρατὸς ναυσὶ πολλαῖς..... ἐπὶ πλείστον δὲ τῷ ῥήματος ἐξαγαγόντος προσώκειλε ταῖς Παρθυσίων ὄχθαις, ἃ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέειχον τῆς εἰς Κιπσιφῶντα ἐφόδου. (Ἡρωδ. Βιβλ. Γ'. Κεφαλ. Θ'.) καὶ παρακαλῶσε περὶ τῷ ἐμῷ τέκνῳ, ὃν ἐρῶνισα. καὶ τεκνία μου, ἔς πάλιν ὠδίνω. (ὁ Θεὸς Παῦλος πρὸς Γαλάτας.) καὶ φύσει γὰρ τὸ βάρβαρον φιλοχρήματα, καὶ κινδύων καταφρονήσαντες, ἢ δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρεῖσθαι πρὸς τὸν βίον πορίζονται, ἢ μεζάλων μισθῶν τῷ εἰρῶνι αὐτοκαταλάσσονται. (Ἡρωδ.)

Ἑναλλάσσεται δὲ καὶ ἀειδμὸς ἐν τῇ συντάξει. τὰ δὲ χρῆσθαι ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ πῖναι αὐτῷ μνήμην συναλισκεῖ. (Ἡρωδ.)

Ἑναλλάσσεται δὲ καὶ προσώπων, ὡς αἰσὶς ὁ λέγων συντάσσει ἑαυτὸν πῶς ποιῶσιν ἢ πάσχουσιν. καὶ ταῦθ' ὁρῶντες οἱ Ἑλλήνες ἅπαντες καὶ ἀκρόντες, ἐπέμποντο πρέσβεις περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους. (Δημοθ. κατὰ Φιλίππου Γ'.) καὶ μήτε τὰς Ἀθηναίας εἴτε μέλλουσιν γίνεσθαι, μήτε τοὺς συμμαχίας καταποδιδῶντες. (Θουκυδ.) καὶ νέφος ἰατρῶν κεκληρόντες. καὶ Λέσβος ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων, βαλινθύντες μὲν καὶ πρὸ τῷ πολέμου.

Ἑναλ-

Ἐναλλάσσονται δὲ καὶ χρόνοι, ὁ παρωχήμυρος εἰς ἐνεσῶτα, ἡνίκα υποτύπωσιν ἐναγώνιον ποιεῖται τῷ γεγονότων ὁ λέγων. καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ Γαδάτων ἰδόντες ἐφόλγον, οἱ δ' αὖ ὥσπερ εἰκὸς ἐδίωκον. καὶ ἐν τῷ τῷ ὁ ἐπιβουλεύων τῷ Γαδάτα παῖει αὐτὸν, καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἀμαρτάνει, τύπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον, καὶ τιξάσκει. πεπτωκὸς δὲ τις ὑπὸ τῷ Κύρῳ ἵππῳ καὶ πατέρμυρος, παῖει εἰς τὴν γαστέρα τὸν ἵππον αὐτῷ. ὁ δὲ σφαδάζων ὑποσείεται τὸν Κύρον, ὁ δὲ πίπτει. (Ξυνοφῶν παιδείας.)

Παρωχηκότα δὲ αὐτὴ μέλλοντος πολλαχῇ περιχέρονται οἱ ἀποφῆται, τὸ μέλλον ἐπιπλέον πεισοποιεῖντες, καὶ τὸ πάντως ἐκβησόμενον ἀπολέγοντες.

Ἐναλλάσσονται δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ τὰς ἐγκλίσεις, τοῖς δὲ κτικαῖς αὐτὴ ὀριστικῶν ᾠκῶμοι, τὰ σκαφη μὲν οὐχ εἰλικον ἀναδέμυροι τῷ νεῶν, ἅς καταδύσειαν, αὐτὴ τῷ κατέδυον. (Θουκυδ.) ὁμοίως καὶ τὰ ἀπαρέμφοτα αὐτὴ ἀποστικῶν ὀρήσεις.

Γίνεται δὲ ἐναλλαγὴ καὶ κατ' εἶδος ὅτι οἱ Ἀττικοὶ αὐτὴ τῷ ἀπλῶν ᾠκῶνται τοῖς συγκρητικαῖς. ἀλλὰ καὶ κατὰ ἑξέθεσιν ὁμοίως ᾠκῶνται τοῖς παθητικαῖς αὐτὴ ἐνεργητικῶν, ᾠκῶμαι καὶ ποιεῖμαι αὐτὴ ᾠκῶν καὶ ποιῶ λέγοντες. καὶ ὡς δ' ἔγνω μόνος εἶναι τὰς Καδδασίας ἐπιτίθεται, καὶ τὸν ἄρχοντα τῷ Καδδασίῳ ὀποκτείνει, καὶ ἄλλας πολλὰς, καὶ ἵππος δὲ λαμβάνει τῷ Καδδασίῳ, καὶ ὡς ἀγόντες λείαν ἐτύγγανον ἀφαιρεῖται. (αὐτόθι.)

Περὶ Παραθέσεως.

Καὶ ἡ Παραθέσις ἐναλλαγὴ τις ὅσιν, ἐκ τῶ παρκεμῶς λαμβανομένη μεταβάλλουσα ᾠκῶς, ἀείθμον,

μὸν, πῶσιν καὶ τὸ προσεχές. ἔστι δὲ διττὴ ἡ μὲν κατὰ τὸ προσεχές ἐπόμενον συμμεταβάλλει, ἡ δὲ καὶ τὸ ἐγγιστα ἡγέμυρον παροπαδεῖ. γίνεται δὲ οὕτε τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀποδώσει, καὶ ὅλως εἰπεῖν ἐν τῇ σωπάζει τῷ ὀνομάτων μὲν τῷ μετοχῶν, ἀντωνυμιῶν καὶ ἄρθρων.

Ἐκ τῷ Ἡγεμῶν.

Ἐπαινετοὶ καὶ τῶ τοῖς Ἀθλιῶται, οἱ τινες ἀσφαλείας τῆς σφῶν πόλεως φροντίζοντες, καὶ λόγον οὐ τὸν τυχόντα ποιέμυροι τῷ δικαίῳ, τὰς μὲν δωρολήπτης ἀρέσβεις ἀσφάλειαν ὑπάρχουσαν πόλεως, ἀξιώμασι καὶ δώροις ἐκ δὲ καταφρονήσις ἐτίμων, τὰς δὲ δωρολήπτης ἀειφυγία καὶ ἀπεβέβαλλον λοιμὸν ὄντα πόλεως. φανερόν γάρ ὡς τὸ ὑπάρχουσαν αὐτὴ τῷ ὑπάρχοντα ἐπέθη, καὶ τὸ ὄντα αὐτὴ τῷ ὄντας, συμφωνήσαντα τοῖς ἡγεμῶν ἀμέσως. καὶ βασιλέα δὲ αὐτὸν δὴ τὸν μέγαν ἀξέμῶντα ὥσπερ νόμον παρέχοντα τοῖς πειθομένοις σωπείαν ὑπάρχουσαν αὐτῷ (Μάξιμος ὁ Τυρρεῖος.) καὶ αἰεῖται τὰ κακὰ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι (αὐτὴ τῷ φίλον. Ὀμηρος) καὶ οἱ ῥυθμοὶ καὶ τὰ μέλη φωνῇ ἔσα, ἡθεσιν εἰκν. (Ἀριστοτέλης.) αὐτὴ τῷ φωνῇ ὄντα.

Καὶ ἐν Μεταθέσει.

Κεῖνοισι δ' αὖ ἔστι τῷ οἱ νυῦ-βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι. (Ὀμηρος) καὶ οὐκ ἔστιν ὡς τινα ἐκ ἡρῶν ἀρχῶν. καὶ ἐπ' ἀνθέων καὶ ἐν οἷς ἄλλοις ὅτι γλυκύτης. καὶ ἔσθισαν δὲ καὶ Πελοποννήσιοι ἔσθισαν τῆς ἔσθης, ἅς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διέφθεραν. (Θουκυδ.) καὶ

καὶ μόνος τε περιλειφθεὶς τῷ σεμνῶν πατρῶν τῷ Κομμόδῳ φίλων, ὃν ἐκ ἀπέκτεινε τῷ Μάρκῳ ἐταίρων τε καὶ στρατηγῶν ἐντιμότερον χρυσόμυρον. (Ἡρώδιανός.) καὶ τὰ ἐν τῇ Θεοπινύσῳ Γραφῇ θεωρήματα παραδείσων τινα ἰοντὸν τὰς αἰς ἐντέθεται βίβλοις κατασκευάζοντα.

Ἐκ τῆς Ἐπομῆς.

Πόλεις ἐπεῖναι εἰσιν, ὅς φωλεῖς εἶναι νομίζεις. (Λυκισιανός.) καὶ εὐγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅστις ὄρκος. (Ὅμηρος) καὶ βραβεῦσαι δικαίως ψυχὴν τε καὶ σώματι, μὴ τῷ χεῖροσι τὸ κρείσσον διωλασθῆναι συγχωρήσαντας ἢ περ ἀδικῶν ἢ μεγίστη. τῷ δὲ ἄρχοντι καὶ ἡγεμονικῶ τὸ τῇ φύσει δαυτερόν ὑποτάξαντας, ὅς περ δὴ νόμος θεῖος. (Γρηγόριος) καὶ οἷον με ἄλλως ἐχηματικῶν; ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος. τῷ τῷ θαυματῶν τὸ φάρμακον. οὕτως τῆς ἀγωνίας ὁ στέφανος. αὐτῇ τῆς ὑπομονῆς ἢ ἀντίδοσις. (Ὁ αὐτός.)

Περὶ Ἀσιωδέτε.

Κατὰ δὲ ἄλυσιν ἢ μόνον τὰς σιωθέτας τῷ λέξεων οἶον ἄκραν πόλιν τὴν ἀκρόπολιν, καὶ κοινὴν δόξαν τὴν κοινοδοσίαν, καὶ εὖ γεγονότα τὸν δὲ ἄλλῃ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὰς λόγους πολλάκις ἐκτιθέμεθα. τὸ γὰρ ἀσιωδέτον κατὰ δὲ ἄλυσιν λόγων ἐχηματίζεσθαι γοργότητος ἔμφασιν ἔχον. ἐστὶ δὲ τοῦτο ἀπλῶς ἐν τῇ ἐκτίθει τῷ συνδέσμων, ὥστε τὴν ἀντίον ἐν τῷ πλεονασμῷ τὸ πολυσυνδέτον.

Ἐλέγχεσι μὲν ἐν οἱ συμπλεκτικοί, μὴ ὁφθαλμῶς

μὲν, ὅστις τὰς ἀτόποις τῷ θαυματοποιῶν ἐπιδείξει, ἢ σωμάτων θέαις ἡδονῆς κέντρον ἐναφισύπων. μὴ δὲ τῷ ὧτων διεφθαρμένῳ μελωδίᾳ τῷ ψυχῶν καταχεῖν. (Ὁ Μέγας Βασίλ. ἐν τῇ παραινέσει).

Ἐλέγχεσι δὲ καὶ οἱ αἰτιολογικοί. εἰ μὲν ἐν ὑμῖς πρὸς τὰ τετολημμένα ζητεῖτε, ἐδ' ἐστὶν ὁρεῖν δίκην τὴν ἐπιθρονομένην ἀξίαν τῷ πεπραγμένων. σεμνὸν πρεσβύτην, καὶ βασιλέα χριστὸν, ὃν ἐχρῆν σφῶν καὶ δορυφορεῖν, ἐφονεύσατε. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἐνδοξον ἔσαν αἰεὶ, ἡ καὶ οἱ πρόγονοι, ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτε ἐκτίσαντο, ἢ δι' ἀλγύρεαν διεδέξαντο, ταύτην αἰχρῶς καὶ ἀτίμως, ὥστε τὴν ἰδιωτικῶν κειμηλίων, ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε. ἀλλ' ἐδ' αὐτὸν, ὃν ἔπος ἄρχοντα εἶλεθε, φυλάξαι ἢ σῶσαι ἡδυνήθητε, ἀνάνδρως δὲ ἀπεδῶκατε. (Ἡρωδ. Βιβλ. Β'. Κεφ. ΙΓ'.

Ἐλέγχεσι καὶ οἱ συμπερασματικοί, δεικτικῶς ἢ ὁμοιωματικῶς ἐπιρρήματος, ἢ ὀνόματος, ἢ ἀντωνυμίας ἡγεμονίας. ταύταις ἐπαυρόμενος τὰς ἐλπίσιν, ὑπτιάζετε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν. (Ἡρωδ. Βιβλ. Β'. Κεφ. Η'.) καὶ ἐν συμπληρώσει. τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἰπὼν καὶ μεγαλόφροσι δωρεαῖς χημάτων οἰκειωσάμενος τὸ στρατιωτικὸν εἰς πᾶν βασίλειον ἐπανήλθεν αὐτῷ. (αὐτ. Βιβλ. Α'. Κεφ. Δ'.) τοιαῦτα τινα προφασίζομεθα τῷ μεиракиς, οἱ μὲν ἄλλοι, καὶ τὰ ἐξῆς. (αὐτὸς αὐτόθι Κεφ. Ε'.) τοιαῦτα τινα εἰς προφασίᾳ καὶ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁρμῇ ὁ Πομπηϊανός εἰπὼν, διεβίβη πρὸς ὁλίγον τὸ μεираκίον. (αὐτόθι) ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, εἶπε ὑπότινος δαιμονίου τύχης ἐπειχθεὶς, εἶπε καὶ τολμήσαντος κτ. (αὐτ. αὐτόθι Κεφ. Η'.) τοιαῦτά τινα εἰπόντος αὐτοῦ ὁ δὲ θεὸς τὸ στρατιωτικὸν παῦν,

παῦν, καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα ἀνείπεν (Ἀυτ. Βιβλ. Β'. Κεφ. Η'.) τοιαῦτα εἰπὼντα τὸν Σεβῆρον ἐφημίσαντες οἱ στρατιῶται, κτ. (Ἀυτ. αὐτόφι Κεφ. ΙΑ'.) ὁ μὲν εἰρηκεν ἐκ ἀρχῆς τὸν λόγον ἐδ' ὡς Δίβυν εἰκὸς ἢ ὑπὲρ αὐτῶν. (Λεκιαν. ἐν Νεκρικοῖς) ταῦτα εἰπὼσα ὧ ἀνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ ἐμθέως ἐπαραιτῶμαι. (Λυσίας ὑπὲρ Ἐρατοδιδούς.) οὕτως ὧ ἀνδρες, ἐκεῖνος ἔτυχεν, ὧν περ καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι τὰς τὰ τοιαῦτα φράττοντας. (αὐτὸς αὐτόφι.) ταῦτα ἔτε ὀκτῶν τὸν πόλεμον, ἔτε ἐπιθυμῶν παραγμάτων εἰρηκα, πλείω μῦθοι διεξίειναι, ἀρόχειρον μὲν, μάταιον δὲ καὶ κενόν. (Λιβανίος πρεσβυτικῶ Α'.) πόσα ἄξιον τῷ τοιούτῳ τι παραδειγμάτων εἰσελθεῖν τῷ μνήμῳ ἀνδρὸς ὑπὸ ὀργῆς ἡδὴ κατεχομῆρου. (Ὁ μέγ. Βασίλ. ἐν τῇ παραινήσει.)

Περὶ Ἀναλύσεως.

Ὡς περ ἡ Διάλυσις ἀναδρομὴ ὅσιν ἐπὶ τὰς ἀπλὰς καὶ πρῶτας τῶν λέξεων, ἔπω τοι γίνεται καὶ ἐτέρα αὐτῷ τε καὶ τῆς συντάξεως Ἀνάλυσις, ἥτις καὶ τὸ εἶδος τῆς συντάξεως ἀναπτύσσει, καὶ τῷ σημασίαν τῶν λέξεων. τῶν γὰρ παῖωνυμικῶν καὶ κητικῶν καὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν καὶ ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων ἅμα τοῖς μετὰσιαστικοῖς ταύτην τὴν ἀνάλυσιν ἐπιδεχομένων, καὶ τῶν μετοχῶν, καὶ τῶν ἀπαρεμφάτων ὡς εἴρηται, τὰ ῥήματα πρὸς τῇ κατ' ἐγκλίσιν καὶ τῷ κατὰ τὰ ἀρχικὰ καὶ πρῶτα ῥήματα, καὶ τὰ συσοίχα ἢ συνωνύμα ὀνόματα ἀναλύονται. ἀρχικὰ δὲ ῥήματα καὶ πρῶτα εἰσιν, εἰμί, ἔχω, ποιῶ, πάχω. συσοίχει δὲ τῷ ποιῶ τὸ ἐνεργῶ, καὶ δρῶ, καὶ

τί-

τίθῃμι, τῷ δὲ πάχῳ τὸ δέχομαι καὶ λαμβάνω. ἐν τέτοις τοίνυν τῶν ῥημάτων ἅττα ἀναφέρονται μετὰ τῶν συνωνύμων ὀνόματος ἀνάλυσιν δέχεται. οἷον εὐχομαι..... ὅσῳ εὖνοιαν ἔχων διατελῶ τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξει μοι παρ' ὑμῶν. (Δημοδοκῆς.) ἐκπέφρασαι δὲ κατὰ ἀνάλυσιν τῶ ἀγαπῶ. καὶ μυρία ὅσα τοιαῦτα.

Περὶ τῆς ὅς ἀφαιρέσεως Συμπλοκῆς.

Ἡ κατὰ ἀναιρέσιν Συμπλοκή, τὸ ἔλαττον καὶ τὸ μείζον ἐν τῷ λόγῳ συλλαβῆσα, ὥσπερ μὲν εἰσὶν καὶ τὸ ἔλαττον, τίθεσθαι τὸ μείζον. ἐκάτερον μὲν τοι συνδέει καὶ τίθεσι. συνίσταται τοίνυν τῶ μὲν ἐλάσσονος ἡγεμνίας προσλαμβανόντος ταῦτα τὰ μόρια, καὶ, καὶ μόνον, ἐκ ὅπως μὴ ὅτι γε, ἐκ οἷον. ἡ δὲ ἐπαγωγὴ τῶ μείζονος ἐπομνίας τὸν ἀλλὰ. ἐνὶ οὗτο δὲ κεῖται καὶ ἐπὶ τῶ μείζονος ἐπομνίας καταφατικῶς ὁ καὶ, ἡ ὁ δέ. οἷον ὤμοσαν μήτε ποδῶσιν ἀλλήλους σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. (Ξενοφ. ἀναβ. Β'.) καὶ ἔτε ἐμμέφατο, καὶ παρήνεσεν δὲ ποιῶν. (Γρηγόριος εἰς τὸν μέγ. Βασίλ.) φανερόν δὲ ὡς ἐδὲ τὸ ἔλαττον ἐπὶ τῶ τοιούτῳ ἔχει τὸ μόνον.

Ἀνάπαλιν δὲ ἡγεμνίας τῶ μείζονος καταφατικῶς ἢ ἀναιρέσεις τίθεται ἐπὶ τῶ ἐλάσσονος ἐπομνίας μὲν τῶ, μήτοι γε δὴ, μὴ ὅτι γε.

Ἐγὼ καὶ γέρας ὑπελάμβανον λήψεται, μήτοι γε δὴ κείσεις. (Ἑρμοδῆς.)

Περὶ Συγκρίσεως.

Ἐν τῷ γὰρ τῷ χήματι καὶ Σύγκρισις ἀντικει-
μεθοδεύεται, ὡς καὶ ἐνίοτε δὲ τῷ ὀπτατικῶν μο-
ρίων ἀποδείξει ὁ λόγος, πολλῶν μάλιστα, μάλιστα,
ἐχ' ἦκιστα. ἄλλωτε δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς μορίοις συμ-
πλέκει. ἔστι δὲ ἡ σύγκρισις ἢ ἀπὸ τῶ ἐλάσσονος
ἐπὶ τὸ μείζον ἢ ἀνάπαλιν.

Ἀποφατικῶς μὲν ἐν ἐπὶ τῶ ἐλάσσονος ἡγεμνίας,
ἀπόσκειται τὸ εὐδὲ, μὴ δὲ, ἐπὶ δὲ τῶ μείζονος ἐπο-
μνίας ἐχ' ὅπως, ἐχ' ὅτι, ἐχ' ὡς, μήτι γέ δὴ, ἔτι
γέ, ἦπερ γέ. Παραδείγματα.

Ἐὰ τῶν ἐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν ἐσόμενον
μὴδ' ἐλπίδα, ἐχ' ὅπως ταῦτον ἄραδαι διωόμενον.
(Δεκ. ἐν Νεκροκοῖς).

Ἦν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγγεώμεθα, ταχὺ ἡ-
μῖν καὶ τὰ σώματα, καὶ αἱ γνώμαι σφαλλέονται καὶ
οὐδὲ ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι γέ λέγειν τι διωισόμεθα.
(Ξενοφ. ἐν συμποσίῳ.)

Παρμηνίδῃ μὲν δὲ καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους πὺν τοῦ
Πλάτωνος Σωκράτῃ μολίς ἡ ἡλικία συγχωρεῖ,
ἐχ' ὡς καὶ ποιῆται εἰπεῖν ἡ ἀκῶσαι λόγους.

Οὐδὲ μικρῶν τῶ μέσῳ τὸς ἄλλες τῶ κάλλει κα-
τίσραπτον, εὐδ' ὡς καὶ ἀγροῖκον τινα λαθεῖν καὶ
τῷ καλῶν ἀνέραςον, μὴ τοι γέ δὴ σέ καὶ πὺν σὴν πο-
λυπείῳν (Ζ'. Αἰθιωπικῶν Ἡλίουδωρος). ἀλ-
λ' οὐ βουφῇ, ἢ περ ἐκείνοι ἐκκραπαλῶντες τὸ καὶ
αὐξήσονται, εὐδ' αὖ πῖς βοῆς ὑμῶν ἀνάχονται, ἔτι
γέ πῖς μάχης. (Ἡρώδ. Βιβλ. Β'.) τῶ πῖς ποίνῃ
εὐδὲ τὸ ὄνομα εἰαυτῶ ἐδήλωσεν ὁ Θεός, ἦπερ γέ τῷ

ἐσίαν ἥτις ὅτιν ἀπεκάλυψεν. (ἐν τῷ α. καὶ Εὐ-
νομίᾳ ὁ μεγ. Βασίλ.)

Ἐπὶ δὲ τῶ μείζονος ἡγεμνίας ἀποφατικῶς ἀπό-
σκειται τὸ ε, ε μόνον, ἐχ' ὅπως, ἐχ' ὅτι, ἐχ' ὅσον,
μὴ ὅτι γέ, ἐπὶ δὲ τῶ ἐλάσσονος ἐπομνίας, ἀλλ' ε-
δὲ, ἔτι γέ. Παραδείγματα.

Οἱ Χαλδαῖοι ἔφασαν, ἐκ αὐτῶν ἡμεῖς ἀσφαλῶς ἐρ-
γαζώμεθα, μὴ ὅτι γέ τῷ τῶν, ἀλλ' εὐδ' αὐτῶν πὺν
ἡμετέρων, εἰ ἔποι τὰ ἄκρα ἔχοισιν. (Ξενοφ. ἐν γ'.
Παίδ.)

Ἐμὲ εὐδέποτε στρατοπέδων ἀλαλαγμός ἐθούρβη-
σεν, ἔτι γέ συγκλύδων. (Πλετάρχ. ἐν ἀποφθέγ-
μασι).

Ἐπεὶδ' ἀνασταίντε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως ὀρχεῖ-
σθαι ἐν ρυθμῷ, ἀλλ' εὐδ' ὀρθεῖσθαι ἐδυάσθαι. (Ξε-
νοφ. Κύρ. Παίδ. Α'.)

Καταφατικῶς δὲ ἐκατέρως ἡγεμνίας τῶ ἐλάσσονος
ἀπόσκειται τὸ ὅπως, ἐπομνίας δὲ τῶ μείζονος τὸ ἦ-
περ. ἐνίοτε μὲν τοι ἀπόσκειται θάτερον τὸ ἐτέρου
ἐπνομνίας, ἦτοι τὸ ὅπως καὶ τὸ ἡγεμνίας, ἢ τὸ ἦ-
περ καὶ τὸ ἐπόμνιος.

Περὶ Καινοπρεποῦς.

Γίνεται δὲ καὶ τὸ Καινοπρεπὲς ἐν ἀποστροφῇ
καὶ ἀποδόσει, καὶ λόγων καὶ πτώσεων καὶ ἀποσώ-
πων μεταλήψεσι καὶ ὅλως ἐναλλαγῇς. ὅθεν καὶ
ἀποσφύρει δόκησιν σολοικισμοῦ. λόγον μὲν τοι ἔχει
τῆς μεταβολῆς. καὶ οὐδὲ πᾶσι τοῖς μετιοῦσιν εὐ-
ληπτα, μὴ τοι γέ δὴ πῖς ἄρτι πὺν λόγον ἡσκη-
μῖοις μιμητέα. τοιαῦτα γὰρ πολλὰ παρὰ τοῖς ἀ-
ρετοῖς μάλιστα Θεοκρίδῃ, οἷον ἐν τῇ Α. πολλὰ δὲ

ἔσα ἡ στρατία, ἡ πάσης πόλεως ὄσιν ὑποδέξασθαι. καὶ ἐν τῇ Γ'. τοῖς Συρακυσίοις κατάπληξις ἐκ ὀλίγῃ ἐβλήτο, ὁρῶντες τὴν Ἀθηνῶν δύναμιν. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ ὀνομαστικῇ ἀντὶ θρηικῆς ὑπολύτῃ ἐχρήσατο, ἐν τῷ δὲ ὀνομαστικῇ ἀντὶ δοτικῆς ἔδειτο. τοιαῦτον ἄρα καὶ τὸ, ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος πεῦται πάντα ἐξηφανίσαι. (τῷ θείῳ Δαμασκῶν.) καὶ ἕτερα παραπλήσια ἐν ἀσφόροις ἐναλλαγῶν. γίγνεται δὲ ἐπὶ τῆς θρηικῆς ὑπολελυμένης ἔτι καινοπροπέσερα. ἡ δὲ δὴ ἑτεροπροσωπῆσα τῷ ῥήματος εἰς αἰτιατικὴν μετὰ τῷ ὡς, καὶ εἰς ὀνομαστικὴν ἔδει αἰτιατικῶς μεταφέρεται. ἀλλὰ καὶ ἑμπάλιν ταυτοπροσωπῆσα ἀντὶ δεικτικῆς τίθεται. εἰ δὲ ἐν ἡγεμονίᾳ τῆς τοιαύτης γενικῆς ἐπενεχθῇ κατ' εἰδικῆν ἀνωνομία ἢ κύριον ὄνομα τῷ ῥήματι ἐκ πρώτου συντασσόμενον, ἡκιστα τὰ τῆς συντάξεως παραλυμνύεται, ὁμοίως καὶ εἰδὼν ἡγεμονίᾳ δεικτικῆς ἐν συντάξει τῷ ῥήματος μεταβάλλῃ ἀπὸ δεικτικῆς εἰς θρηικὴν προσλαβῆσα ἀνωνομίαν, οἷον καὶ ὁ Βρασίδας ὑποχωρῶντος ἦδη αὐτῷ, ἐπιπαριῶν τῷ δεξιῷ τιτρώσκειται. (Ζ'. παιδείας Ξενοφ.) καὶ ὅθεν Ῥωμύλος εἰς ὑποψίαν καὶ ἀσβολὴν ἐπέπεσε, παραλόγως ἀφανισθέντος αὐτοῦ μετ' ὀλίγον χρόνον. (Πλέταρχ. εἰς Ῥωμύλον). καὶ τῷ καλάμῳ οὐκιδίζομην ἀπὸ τῆς ἐλαίας ὡς ἀδυνάτῃ, καὶ ῥαδίως ὑποκλινομένη παῖσι τοῖς ἀέμοις, ὁ καλάμος σιωπῶν ἐκ ἐφθέρχεται. (παρ Αἰσώπῳ.)

Ενίοτε μὲντι ἐδέτερον προσλαμβάνει τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ τῆς γενικῆς τιθεμένης ἀντὶ δεικτικῆς δόκησιν μὲν ἔχει πρὸς ἕτερον ἀπιδεῖν καὶ τὴν ὑπόδοσιν ἀνεγκεῖν τὸν λέγοντα, κατ' ἐπιστροφὴν δὲ συντάττει εἰς μετ' εἰδικῆς τὸ ῥῆμα. τοιαῦτα γὰρ, Κύριε πα-

βάζοντός σε ἐν τῇ ὁδῷ εὗρες ἀνθρώπον τυφλὸν ἐν θρηικῇ. καὶ μνησθείσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῆς Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συναλθεῖν αὐτὰς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνύματος Ἁγίου. αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης κατὰ θρηικὴν ὑπολύτον συντάξεως τὸ μὴδὲ περισσῶς ἐξηφθῆναι τὸ κατὰ θρηικὴν τιθεμένην τῷ ἐξῆς ἐν τῷ ῥήματι λεγομένην. τῷ γὰρ καὶ συγκυρίαν συνημερῶν εἰώθαμεν τὰ πολλὰ ἀσβολῆς ὑπολύτῃ ἐκφράζειν, οἷον ἐμοῦ περιπατῶντος ἡστράψε. ταύτῃ οὖν τῷ ἀπὸλύτον συντάξιν μινύμενοι οἱ ἀεῖσοι ἐπὶ τῷ φράγματι ὑπολύτον τὸ πάντῃ ἀσχετον ὑποδιῶσιν. ἵτε γὰρ σύλληψις ἔσθῃ καὶ ὑπερφύς καὶ ὅλως ἀσχετος τῆς μνηστικῆς τῷ Ἰωσήφ. ἵτε δεσποτικὴ πορεία καὶ παράδοξον ἰάσατο τὸν τυφλὸν συναντήσασα. εἰ δὲ καὶ ἡ μετοχή καὶ κατ' εἰδικῆν καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ αἰτιώδες καὶ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς σημαίνει, συνηδεδεῖρα μύτοι ἢ θρηικὴ ἐπὶ τῷ καὶ συμβεβηκὸς, καὶ μάλιστα ὑπολύτος ἔσα.

Περὶ Τρόπων.

Οἱ Τρόποι ἐν τῷ λέγειν, ἢ ὡς ἐκ τῆς γνώμης τῷ λέγοντος ποικίλλονται, ἢ ἐκ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν φωνῶν. ὅθεν εἴ τις ἔχοι ῥαδίως τῆς συγκαταλέγειν. κείδω μὲντοι ἐν ποσῶν, ὡς ὅ, τι αὐτὸς εἶπῃ κατὰ γνώμην, ἢ ὑποφαντικῶς καὶ ὀρεκτικῶς λέγει, ἢ ἐρωτηματικῶς, ἢ παραγγεληματικῶς καὶ προστακτικῶς, ἢ ὀνκτικῶς καὶ ἰκετικῶς, ἢ ὑποθετικῶς, ἢ ὑπορηματικῶς, ἢ ἐνδοιαστικῶς, ἢ εἰκαστικῶς, ἢ διηρηματικῶς, καὶ ἐπεροδιηρηματικῶς, ἢ θαυμαστικῶς, ἢ ποικιλοπροσωπικῶς, καὶ ποικιλοφωρηματικῶς, ἢ

ἑπιφωνηματικῶς καὶ συλλογιστικῶς. καὶ δὲ τὴν φωνὴν καταλεγέτω ἡ συνεκδοχή, ἡ λιτότης, ἡ ἀφαίρεσις, ἡ χάσις τῶν ὀνομάτων, ἡ ἐτυμολογία εἰποῦν ὀρισμός.

Περὶ Συνεκδοχῆς.

Ἡ Συνεκδοχή ἐν ὅτι ῥόπος πολλαπλῆς ἐν τῇ λόγῳ. ἢ γὰρ ἐκ τῶ μέρους τὸ ὅλον συλλαμβάνει, ἢ ἐκ τῶ ὅλου τὸ μέρος δηλοῖ. οὐδα καὶ πολλῶν ὄντων τῶ μερῶν ἐπάγεται καὶ ἰδίᾳ τὸ μέρος. ἢ ἐκ τῶ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ἢ ἐκ τῶ ἐπομῆρου τὸ ἡγέμενον, ἢ ἐκ τῶ αἰτίης τὸ αἰτιατὸν, ἢ ἐκ τῶ ἀπλῶς ὑπὲρ τὸ πρότερον, ἢ ἐκ τῶ ἥυς τὸ εἶδος, ἢ ἀνάπαλιν, ἢ ἐκ τῶ συλλεξιμῶς τὸ συνπάρχον.

Ἐν γὰρ τῇ ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ λουκάλκνος Ἡρα, καὶ εἰς τὴν βασιλείον αὐλὴν ἐπανῆλθε, καὶ ἰδρύθη ἐν τῇ βασιλείῳ ἐσία, καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ Διὸς τέμενος, καὶ πρὸς βωμὸς κατέσρεψε, Συνεκδοχή ὅτι ἐκ μέρους τῶ ὅλου.

Ἐν δὲ τῇ, ἡμεῖς τε καὶ ὁ δῆμος Ῥωμαίων ἀνδρα τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὸν, τὸν δὲ βίον σώφρονα. καὶ ἡγεῖτο δὲ Παιόνων Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ μὲν ἥγος Δίβους νοῦσαι τε ὅζυς, καὶ τὸ νοιθεῖν ὀπιπλέσαι ταχύς. καὶ τιμὴν προσωποῖν δολαφεί Σεβῆρος Ἀλβεινον, καὶ ἄλλως μὲν ὄντα τὴν γνώμην χαῦνον, καὶ ἀπλοῖκάτερον, Συνεκδοχή ὅτι τῶ ὅλου ὅτι τὸ μέρος, διὸ καὶ τὴν αἰτιατικὴν προσλαμβάνει.

Ἐν δὲ τῇ, τότε δὴ πᾶσα ἡ πόλις ὅπλα εἰργάζετο, καὶ τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο. καὶ ἐν τῇ ὀπισθήσας τοῖς στρατοπέδοις Περσῶνιον, ἡ Συνεκδοχή ὅτι ἐκ τῶ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

Ἐν

Ἐν δὲ τῇ, κάπνισαν τε κατὰ κλισίας, καὶ δειπνον ἔλοντο. καὶ ἑκάτερον ἐκ τῶ ἐπομῆρου τὸ ἡγέμενον συνεκφανθεῖν συνεκδοχικῶς προσεπεσήμηνον.

Ἐν δὲ τῇ ἢ ἔπει ὤκησας κραδίῳ Διὸς καὶ ἔργῳ, καὶ πᾶν ἐκ κοινήσι βάλες θαλερὰς παρακοίτας, ἐκ τῶ αἰτιατὸν τὸ αἷτιον. τὴν ὀφροσυλὴν ἐν τῇ καρδίᾳ ὄφελος ἔσαν ἐσήμανε, καὶ ἐκ τῶ κόρει πεσεῖν τὸ κτανθῆναι.

Ὁμοίως δὲ ἐκ τῶ αἰτιατὸν τὸ αἷτιον ἐσήμηνον, ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ κατέζετο κύδει γαίῳ. αὐτὶ ὅς τῆς ἰχθύος εἰληπται τὸ κυδός.

Ἐν δὲ τῇ, ἐκ ὅ σφέων φρενὰς εἴλετο Παλλὰς Ἀθλῶν, καὶ τῇ, πάρος τι δαίμονα δάσω, τῇ αἰτίῳ συνεκδοχικῶς αὐτὶ τῶ αἰτιατὸν ἐχρήσατο. τὸ γὰρ φρενὰς, αὐτὶ τῶ νόησιν ἔθετο, καὶ αὐτὶ θανάτῳ τὴν εἰμαρμένην.

Ἐν δὲ τῇ, παρέζεο καὶ λάβε γένων, ἐκ τῶ ἀπλῶς πρότερον εἰς τὸ ὑπὲρον συνεκφαίνεται. διὸ καὶ ἴσον ὅτι τῇ δεήθῃτι, λάβε γένων, τοῖσιν ὅτι καὶ μιν γενάσονται.

Συχνὴ δὲ ἡ τῶ γένος ὅτι τὸ εἶδος Συνεκδοχή, ἐν ὅ τῇ, πρῶτον δὲ πᾶσαν τὴν ἀρχὴν Ῥωμαίων εἰς ἑαυτὸν ὁ Σεβῆρος, καὶ τοὺς παῖδας μεταγαγεῖν καὶ βεβαιῶσαι ἡθέλησεν, αὐτὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀρχὴν ἐξέλαβε. (Ἡρωδ.) Γαδάτας δὲ τῇ σκηπτῶν ἦρχον αὐτῇ καὶ κάτω δὲ εἶναι βεῖς λέγουσι σῆλας καὶ ὀπιγερεφθῆναι (τὰ ὀνόματα) σκηπτύχων. (ἥτοι τῇ δυνέχων.) τὸ χρικὸν εἰς εἰδικὸν μετήγαλιν. ὁμοίως, ὁ δὲ Κύρος ὡς ἐπλησίασε τῇ πάθει. (Ξενοφ.) καὶ μυρία ὅσα ποταῦτα. καὶ ταῦτα τοῖσιν καὶ τὸν ἡμῶν μὲν ἀνὰ στρα-

τὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο. τὸ κῆλα χηικόν εἰς εἰδικὸν ἐλήφθη. κῆ, ἀλλ' οὐκ ἀρηπῆρος, ἀντὶ ἱερέως.

Ἐν δὲ τῷ εἶτ' ἄρ' ὅγ' ὀχλωῆς ὀπιμέμφεται εἶτ' ἐκατόμβης, τὸ εἰδικὸν ἐκατόμβης, ἀντὶ τῆς ἀπλῶς θυσίας ὀχείληται. κῆ ἐν τῷ ἐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, τὸ εἰδικὸν ἄποινα. τὰ δὲ οὐκ ἀπὸ φόνου διδομένα λέγεται, ἀντὶ τῷ δῶρα ἢ λύτρα ἀπλῶς ὀκέλαβε.

Ἐκ δὲ τῷ συνεζδμηρὸς τὸ συνυπάρχον δηλῶται, ὡς τὸ βολῶ ἀγαθὸς Μενέλαος, ἀντὶ τῷ μάχην ἢ ἀντὶ τῷ φωνῶ. συνυπάρχει γὰρ τῷ ἀξέσω, ἅμα τῇ ἰχύϊ ἢ ἐνέσσα φωνή μὴ παρακοπτομένη, κῆ τῷ πολέμῳ ἢ βοή. ὅθεν κῆ ὁ πόλεμος συνεκδοχικῶς ἐκ τῷ συνεζδμηρὸς αὐτῇ λέγεται.

Περὶ Λιτότητος.

Ἡ Λιτότης συνίσταται καὶ ἐν ὀνόμασι καὶ ῥήμασι μάλιστα διὰ τῆς προσηκείας τοῦ εἶ, ἢ μὴ ἀρνητικοῦ μορίου. λέγεται δὲ Λιτότης ὅτι ἔλαττον δοκεῖ σημαίνειν τῷ θετικῷ, καὶ τοι πολλάκις ἐπὶ τὸ ἀντίθετον ἐκλαμβάνεται. οἷον ἐπεὶ εἰ ἔθον ἔστι Χερσίων. κῆ ἐδ' ἄρα πῶγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. κῆ τέλει μὲν ἐν τῷ ὁ Νίχρος ἐχρήσατο, μελλήσεως καὶ βραδυπῆτος δὲς δίνας, τὰλλα (ὡς φασι) ἡρόμενος μὴ φαῦλος ἀνδραπός. (Ἡρωδ. Βιβλ. γ'. Κεφ. η'.)

Περὶ Ἀφαιρέσεως.

Ἡ δὲ Ἀφαίρεσις πολλῶν ἔχει καὶ τῷ χηῖσιν καὶ τῷ δυνάμιν. ἐσιέσσα γὰρ καὶ συνάγασα τὰ ἐπίθετα

πα ἐμφατικώτερον τὸν λόγον ποιῇ. ὀφαίρει δὲ καὶ αὐτὰς τὰς ἐσίας, καὶ ὑπεροχῶ κατεργάζεται. ταῦτη τι καὶ πολλαχῶς καὶ ἐν πολλοῖς διαφερόντως μεθόδύεται. ὧν δὲ τὸ κατ' ἀφαίρεσιν ἀπεσι μὴ εὐχρηστον ὄν, τέπων τὸ ὑδέτερον ἐν συγκρίσει τῷ ὑποκειμένου ὀπιθετικῶς μετέληπται. ταύτη φησὶν ὁ Ἀλβῖνος φρερὰ μείζονι περιέφραττον ἑαυτὸν. καὶ ἔπω καὶ νυν αὐτὰ τὸ ἀπισιν καὶ ἀνάνδρον τοῖς ὀπλοῖς ἐλέγξωμεν. (Ἡρωδιανός.)

Περὶ Σχέσεως τῷ Ὀμομάτῳ.

Ἡ Σχέσις τῷ ὀνομάτων κατάλληλος ἔστιν ἐφαρμογή τῷ ὀπιφερομῶν τοῖς ἐσιαστικοῖς ὀπιθέτων. ἐστὶ δὲ ἀναγκαῖος ὁ ἔσπος ἔπος ἐν τῇ συντάξει τῷ λόγου. ὥστε τοῖς ἀμελεῦσιν αἰχίσια πλημμελεῖν καὶ ἀκυρολεξίαν ἔχειν τὸν ἐλεγχον. ἐφώρισαι γὰρ τοῖς ἐσιαστικοῖς ἅττα τῷ ὀπιθέτων, εἰ μήτι κατὰ ἔσπον ἔπην μεταφορὰν λέγεται.

Περὶ Ἑτυμολογίας.

Ἡ Ἑτυμολογία συνιχεῖ πολλάκις ἐν τῷ λόγῳ, ἐστὶ δ' ὅπερ καὶ ὀρισμός τῷ ἀράγματος, ἀλλὰ κατὰ ταῦτα τοῖς δεινότεροις ἔστι καὶ νοεῖν καὶ γράφειν. ἐν δὲ τῷ, φθινώδεσκε φίλον κῆρ αὐτὶ μέλι, συνεμφαίνει τὸν ὀρισμὸν τῆς λύπης. ἔτι φθίσις τις ἔστι καρδίας. ὁμοίως τῷ δὲ ἀρρέάνων τέπων (τῷ Μάρκε διανοῖτι παίδων) ὁ μὲν ἕτερος, κομιδῇ νέος τὸν βίον μετέλλαξε. τὸ ὀρισμὸν τῷ θανάτῳ. ὁ γὰρ θάνατος βίᾳ ἄρα μεταλλαγῇ.

Ὁ μὲν ἐν ὀφθεῖτος λόγος τῷ προσφῶρῳ τῷ λέξεων,

ξέων, καὶ καταλλήλῃ τῆς συντάξεως τὸ κατὰ φύ-
σιν κάλλος ὑπερφαίνων παραιτεῖται τὸ κατεχημα-
τισμῶν. εἰδὲ ποτὶ καὶ τὰ εἰρημύα χήματα προσ-
λάβοι, ὡς μὴ τοι ταῦτα, καὶ συγκρύπτων τὰ
πλεῖστα ὑποδέχεται, τὸ ἄγαν κομμωτικὸν αἰδού-
μνος. ὥστε ὅτε τὰ ἐντεῖμματα ἀναίδου συμφορέ-
μια μᾶλλον κατακρύπτει τὰ πρόσωπα τῆς ἀμιλλο-
μῆναι εἰς νότον κάλλος ἐπιδείξιν, ἔπω τοι καὶ ἑό-
ποι καὶ χήματα πυκνέμενα ἐν τῇ λόγω ἀχημονέ-
σιν ὡς ἐπιπλάσῃ κόσμῳ τὸ κατὰ φύσιν κάλλος διόλ-
λυται. τὸ δὲ ὀξυλαγμῶν τῆς κοινῆς συνηθείας
ἐδοκεῖ διαπαράδεκτον. φυλακτέον ἐν ἐν τοῖς λόγοις
τὸ μάλιστα περ ἰκνομῶν, καὶ ἔξ μακρῶ περιβεβλη-
μῶν, ὥστε τὸ ἀπὸ καὶ κακὸς ἵκον, καὶ πεπλα-
σμῶν, καὶ ὅλως ἑξ ἄλλων ἐκ πυκνοῖς τοῖς ἑόποις,
καὶ χήμασι, καὶ ταῦτα εἴπη δέον, οἷον ἐν γραφαῖς
τὰς σκιάς ὑποκρύπτουσι τῆς κατὰ φύσιν ἀκολου-
θείας, εἴτην τῆς κοινῆς τῆς ἀκριβέστερων συγγραφέων
συνήθειας ἐν τῇ συντάξει τῶν λόγων φροντισέαν. ἀ-
φεκτέον δὲ καὶ τῆς ἁπλῆς καὶ ὑφ' ἐνός εἰρημύων μη-
δὲ τῆς λίαν ἀρχαίων ὅλως ἀνδεκτόν. πολλὰ γὰρ
καὶ οἱ Ἀττικοὶ τῆς σφετέρας συνηθείας ὕπερον με-
τέβαλον. εἰδὲ τι περ μεταφορᾷ λέγοιτο, προσεκτέον
τῇ ὑποδοσεί. ἔπω ὅτε τῆς ἑοπῆς εὐ ἔχοι συνε-
ξόλγος καὶ παρεμφανομένη τῶν οἰκείων. καὶ ὅλως
γὰρ μνηστέον τὰς ἀρίστους, καὶ λέξιν καὶ συντάξιν ἐκ
πυκνῆς μελέτης ποιεῖσθαι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΛΕΓ-

ΕΛΕΓΧΟΣ

Παύτῳ τῷ ἐν τῇ παρῶν Γραμματικῇ
περιεχομένῳ.

Τ Μ Η Μ Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

Περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τῆς Λόγου.	5
Διαίρεσις τῆς Λόγου.	6
Περὶ Συγχειμῶν.	6
Διαίρεσις τῆς Συγχειμῶ.	7
Περὶ τῆς ὁρατικῆς Συγχειμῶ.	7
Περὶ τῆς ἑλλειπτικῆς πρώτης.	8
Περὶ Γενικῆς.	8
Περὶ Γενικῆς αἰτιολογίας.	9
Περὶ Δοτικῆς.	10
Περὶ Αἰτιατικῆς.	10
Περὶ ὀργανικῆς Συγχειμῶ.	10
Περὶ τῆς δευτέρας ἑλλειπτικῆς.	11
Περὶ τῆς ἀπαρεμφατικῆς Συγχειμῶ.	11
Περὶ Ἀπαρεμφατῆς.	11
Περὶ συγκατηγορηματικῆς Συγχειμῶ.	12
Περὶ ὁρατικῆς τῆς Συγχειμῶ.	12
Περὶ ἀλλαγῆς καὶ μεταπτώσεως τῆς Συγχειμῶ.	12
Περὶ τῆς ἐν μεταβολῇ τῆς συντάξεως καὶ ἐν ὁρατοῖς ὡς εἰπὴν τῆς λόγων ἰσοδυναμίας.	14
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῆς ὁρατικῆς.	14
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τοῦ χρονικοῦ Συγχειμῶ.	15
Περὶ ποσῆς χρόνου ὁρισμῶ ὅπως πτωτικῶς ἔχει.	16

Πε-

Περὶ ποσὺ χρόνῳ ἀορίστῳ ὅπως πτωτικῶς ἔχει.	16
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ ἐκ τῆς πο- τικῶν Συγκειμῆς.	17
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ Ἑσποτικοῦ Συγκειμῆς.	18
Περὶ τῶ αἰτιώδους Συγκειμῆς.	19
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ συγκειμῆς λόγῳ μὲν τῆς ποιητικῆς αἰτίας.	19
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ συγκειμῆς λόγῳ προσλαβόντος τὸ ὑλικὸν αἶτιον.	21
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ λόγῳ προσ- λαβόντος τὸ εἰδικὸν αἶτιον.	22
Περὶ μεταβολῆς καὶ ἰσοδυναμίας τῶ λόγῳ προσ- σημαίνοντος τὸ τελικὸν αἶτιον.	22
Περὶ τῶ ὀργανικῆ Συγκειμῆς.	23
Περὶ τῶ ἐκ πλείονων περιστατικῶν συγκειμέ- του λόγου.	23
Περὶ διαφορῆς σημασίας τῆς μετοχῶν, καὶ με- ταβολῆς αὐτῆς.	24
Περὶ ἀπολελυμένης Γενικῆς.	28
Ἐπιδιαιρέσεις εἰς δύο δαυτέρα διαίρεσεις τῶ λόγου.	31
Περὶ τῶ καὶ τὸν χρόνον συνημῆς.	31
Περὶ τῶ ὁμοιωματικῆ, ἥτοι παραβολικοῦ καὶ παραδειγματικῆ συνημῆς.	34
Περὶ ἀναφορικῆ συνημῆς τῆς πτωτικῶν.	35
Περὶ τῶ δι' ἄρθρων συνημῆς.	36
Περὶ τῶ δι' ἐπιθέτων ὀνομάτων ἀναφορικῆ συ- νημῆς.	38
Περὶ ὁμωνυμίας τῆς ἀναφορικῆς καὶ ἀνταποδο- τικῆς ἐπιθέτων.	39
Περὶ τῶ ὅσος καὶ ὅσον.	39
Περὶ τῶ οἷος καὶ οἷον.	40

Περὶ τῶ συνδεσμικῆ συνημῆς. 41

Τ Μ Η Μ Α Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

Προοίμιον περὶ δυνάμεως καὶ χρήσεως τῆς συν- δεσμικῶν μορίων καὶ τῆς καὶ λόγον αὐτῆς συντάξεως.	42
Περὶ τῶ ἐτύμῳ τῆς συνδέσμων.	43
Περὶ τῆς καὶ τῆς ἐγκλίσεις ἰδιωμάτων.	45
Περὶ συνεπέας εἶπῶν ἀπολεξίας λόγων.	46
Περὶ Ἀιτιολογίας.	47
Περὶ Θέσεως καὶ Ἀρσεως.	48
Περὶ δυοῖν ἀποφαιτικῶν.	49
Περὶ συντάξεως τῆς συμπλεγμῶν ὁπο- φαιτικῶν.	49
Περὶ ἐναλλαγῆς καὶ συνθέσεως καὶ ὁμωνυμίας τῆς συνδέσμων καὶ συντάξεως αὐτῆς. Περὶ τῆς συμπλεκτικῶν.	50
Περὶ τῶ Ἡ διαζευκτικῆς.	54
Περὶ τῆς συναπτικῶν καὶ ἀπλῶς ὑποθετικῶν.	55
Περὶ τῶ ἐὰν καὶ ἀν καὶ ὡς.	55
Περὶ τῶ Ἄν διωητικῆς.	56
Περὶ τῶ Καὶ.	57
Περὶ τῆς Ἀιτιολογικῶν.	58
Περὶ Μεταλήψεως.	59
Περὶ τῆς Συλλογιστικῶν.	63
Περὶ Ἐλαττωτικῶν.	65
Περὶ τῆς Ἐνδοτικῶν καὶ Ἐξωτιωματικῶν.	66
Περὶ τῆς Ἀπορηματικῶν.	67
Περὶ τῆς Παραπληρωματικῶν.	67

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Πειβολῆς Λόγος.	72
Διαιρέσεις τῶν Λόγων.	73
Περὶ τῆς ὑπὸ γραμματικῇ συντάξεως χημάτων τῶν Λόγων.	74
Περὶ Πλεονασμῶν.	74
Περὶ Διπλασιασμῶν.	74
Περὶ Συναυμίας.	75
Περὶ Παρέλκοντος.	77
Περὶ Περιφράσεως.	78
Περὶ Ἐκλείψεως.	79
Περὶ τῆς ὑπὸ κοινῇ Σχήματος.	82
Περὶ Μεταθέσεως.	83
Περὶ Ζεύγματος.	84
Περὶ Συζυγίης.	84
Περὶ Χιασῶν.	85
Περὶ Ἐπεμβολῆς.	85
Περὶ Ὑπερβατῶν.	87
Περὶ Ἀντεστραμμένων.	87
Περὶ Πρωτοτύπων.	88
Περὶ τῆς ἐκ μεταλήψεως Σχημάτων.	89
Περὶ Ἀντιμερείας.	89
Περὶ Ἐπερώσεως.	90
Περὶ Παραθέσεως.	92
Ἐκ τῶν ἡγεμονίων.	93
Ἐκ τῶν ἐπομένων.	94
Περὶ Ἀσυνδέτων.	94
Περὶ Ἀναλύσεως.	96
Περὶ τῆς ὅλης ἀναιρέσεως Συμπλοκῆς.	97
Περὶ Συγκρίσεως.	98
Περὶ Καινοτομιῶν.	99

Περὶ Τρόπων.	101
Περὶ Συνακδοχῆς.	102
Περὶ Λιτόπητος.	104
Περὶ Ἀφαιρέσεως.	104
Περὶ Σχέσεως τῆς Ὀνομάτων.	105
Περὶ Ἑτυμολογίας.	105

SISMANOGILIO
MILANO

 SISMANCILLO
MECANISMO

